

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

№. 285.

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

MTA
1826 K

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

t. 285.

אותות השנים (אחרי ארבעה עשר שנים) (אחרי ארבעה עשר שנים) (אחרי ארבעה עשר שנים)
אמן תבין (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל . עין ארבעה עשר שנים ארבעה עשר שנים 1848

בחור אבן רסד אסיה אותות עליונות ארבעה , (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל : כתוב
פי אמתה מאתה

בחור אבן רסד אסיה הצבוחים ארבעה עשר שנים ארבעה עשר שנים (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
(אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .

בחור אבן רסד אסיה הנפש ארבעה עשר שנים ארבעה עשר שנים (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
הא קה אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
גם הפועל וחמור הרעיון בזה אל עז אל .
פירוש הרלבג על המאמר בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
לקוננים ומדושים בענין זה קב - קב . וקונה אמן
אבן רסד אסיה אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
לכנו אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .

המאמר בשכל והמושכל ארבעה עשר שנים ארבעה עשר שנים (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
עז אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
בזה אל עז אל .

ספר הדרכים הטבעיים ארבעה עשר שנים ארבעה עשר שנים (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
אין אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
אין אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
אין אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .

ספר הנפש לגלינוס ארבעה עשר שנים ארבעה עשר שנים (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
אין אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
אין אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .

מאמר במהות הנפש ארבעה עשר שנים ארבעה עשר שנים (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
אין אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .
אין אמתה מאתה בזה אל עז אל . (אין אמתה מאתה) בזה אל עז אל .

אקוקבי ק/א 312

אבן צור אהרן

[illegible][illegible]

3

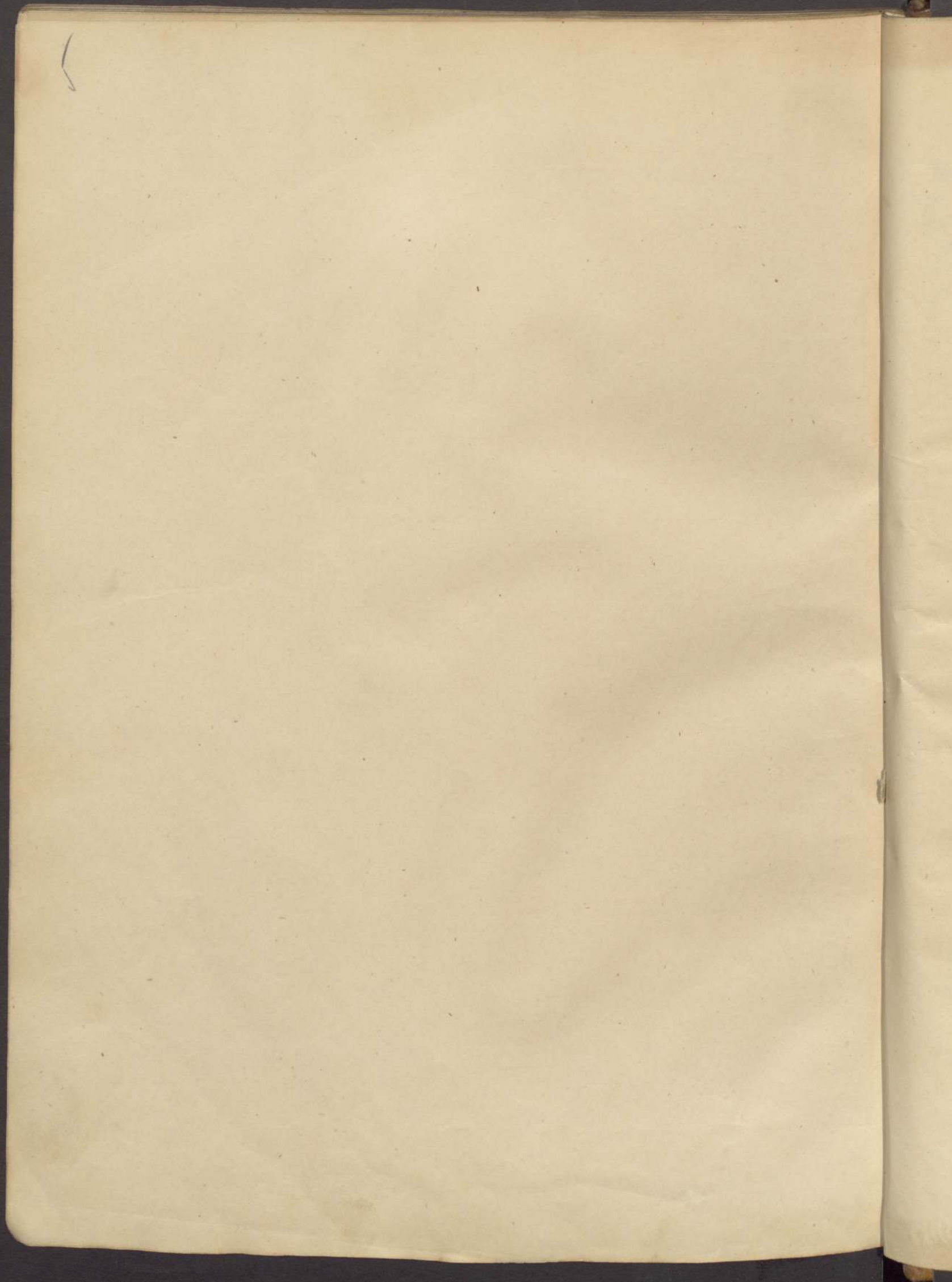
הנהגות
הנהגות
הנהגות

הנהגות

X

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

13

י. 477

ספר אבות הלכות

אבר שמואל בן חנניאל

השערי הספר חזק היה בספרו ספר אבות של
עליון בלוי אף לשון עברי אל אחד מהודי בחסות
והן השלימים בהו יסף ק בחסד ויחלל על בחלת רחמים השכל הסבון בחזר היקדו לא דבר
לבערין לו חסות ספרי הטבע אשר חכמי החזק והקדש שאלתן עליה לרוב האלמנה
ולעבדוהו ולקדשו הן ולחישט יחי הפלאי בו ולסבות אחרות אין צורך לזכור לא בעקר ויטא
בשאלה היתה וכדאורי כי כן עם רוב כסף לחכמה ולירוד האשט חממה בשעתו בעתק שאלת
הכוללת את כל חלקיה אל חלק אחד חממה ולמה לברט חזק ופזר כי ודור עמי בלחוח אהבה
אהבה חממה אשר כיטטו להעתיק לו ספר אורות השמים וכבר קראת שחן בשאר העתקות ספר
ברונים העליונים או האורות העליונים ונכרטי שר השאור השאור בספר הזה אפרט אלן השאור
גם כן ועשיתם וקדשה גם השאלה היתה בקטנה בחלוקה הגדולה באיכותה וביתר חקירה וקדש
גם היא בעיני בליל הסוכה השוכנת הלאו והסתרות כי לא חסר אחת והן רק אחת האלמנה
לכנס ואם חסרה חסר אחת טוסר עליה אחרת והיא שזה בספר איטן אל שר השערת הכעורין
ולא דאיתן בחקוס אחר רק השערתן והערתן חבולתה ואלו כאשר כתב אלני הרב הגדול ואל
הפילוסוף האלה ודעו ודעו חלה עבר האלהים בכתבו האלון בלוי אלני ועד כי שאלו בלוי
עשיות וחסדויות יורה על מרבה מקומותם ולטובותם אליהם סוכלים העשן בלוי בחקוס הלא
ועל קדש יורה הטמא בפירוש אלספסדר בספר הזה והוא שחילא אלשון ארסטו כפי ומה לכנס
בלאן ואכילתו אם לא היה לו רק זאת הקנה לבדו היה ודאי להאשט השערת הספר הזה עד שער
בדורק השם אם נחלה בעתק אחרת או אם טמא ואלו חממה ואלעפ שחם חממה כח אשר
חלאת בטמא ונכרילונא אך לא יכולת לעבור על רצון השאלת ולחשוב כעו לפי שדבר
קדוקתן ורוב הפזר עם יקדש אהבתן ובדורק השם ונעזר העוב אחרת להעתיק כפי השאל
יד שכלי הקדש וחממן אלחם להעשיות בהערתן ולהעשט ממכילת כאשר אלחם חממן
לחורות האשיותם ברורי הספר השלים ובדורק העליונים את ברק יסכן בה ויקיים בהם אחרת
לכנס כי יטרים דרטי וזדריקים יסכן בה ולפני החלי להעתיק דבר הפילוסוף אקדש
לפני חלוקת שחתי בהם בהערת הספר הזה וקדש שחתי האורות אשר רוב דברילשט עליהם
ולחוק דברים אחרים שחזרו גם בהם ואסדרם בספר אורות אלב חממן יקל מולחם
וגם החלי לפירשם כפי השאלתו

אות האלה

אורות השמים הם הספר הזה והוא שם חממה על רוב זה שחזר
בו כי כן יעלה ארסטו בכל ספריו שם להם שחתי חממה שחתי
לכנס או על עיקרם וכבר קראתן חממה בהערתן לחממה חממה בסוכים ספר ברונים
העליונים וספר האורות העליונים והשחתי הם הן יורג האורות לשם אשר קראו בחסר
אך טמא ברורי הגביל אורות השמים ולחתי חממה הם קרונים בחממותם לטח חממה כי
הרובים בחקוס הזה ורשם בהם וטחים או קיחשם או אורות וחלח השמים נוספת בלשונם
גם על האקומות העליונות בלוי הקרונים והחתיים כמכלן של הגלגלים אחר בקרבים
דך הנטר בשמים ואחר בחקוס והחיים אשר מעל השמים ועד בלוי אחר על האורות
אשר בספר חזר עליהם שם בשמים בחממה ונחתי חממה בשמים בלוי דם ואלו חממה
שחן הנה קרא האור העליון שחיים וכדאורי כי כן קראת הספר הזה בשם אורות השמים
לחבר דבר הגביל ואעפ להגביל לפי דעתו על האורות האלה אשר דברו בספר
ועליהם כי אין כח בהם ולח חממה רק לפי כח היקרות שם סוכסן ולפי איכותם וכח היקוד

טוב לבטל השם ולבטל הקבל כחוקם ואחרים רבוי הביא הנא על כחות הכוכבים
והטעמים וההשגות והקדושים ונביאים הגוים והספרים והנא דווח לדבר ראש הטעמים
אשר חלק יי אל הדין אולם לבטל השמים ולדבריו ויזל אין מושל לישואל אף רבני הטעמים כחוק
אחורק השמים וזה כן מטעמי כוכבי השמים כלומר השמים השלישנים בדבר ראש הטעמים
ובין לחובות ועם כל זה אין כחוק להעתיק אל האותיות האלה ואל השמים האלה התחמשים
בערך אל התעלולים והשלישנים בערך אליהם ואולי אשר קראו זה השם תחלה לחובות האלה
חשבו שהם בשמים השלישנים ול התעלולים על כן קראום אותיות השלישיות כי אלסכנוד וכו'
בפרושו לזה הספר שחשבו לא חדש זה השם אך ממלך בן אחר הפילוסופים הראשונים אשר
קראוהו כן ויחסוהו לזה הדעת וטראה לי שאחרי ייחסוהו לזה הדעת וזה כן דעת מי שחש
על היות רוב האותיות בטורות בספר הזה כעלובי הכוכבים כגון שחושבים החון עד היום
וכמו שספר עליהם ארסטו בספרו זה בקצת האותיות ואולי הטעמים כלל באלה אותיות השמים
וגם האותיות האלה אשר באויד עד טיבה אחרי אותיות במקום הזה כחלופו פיר מופתים
בחקים אחר ואולי אלה העשים האלה ואולי מן הדוחי לקח הספר הזה בשם הנה ול
אותיות השמים ואחרי קראו זה השם לספר הזה החלפתו המלות ההם מהעקרת למורה
הטובים בחובות השמים

המשמר הראשון אמר שמול בן תבן אמר הכילוסקול
בשבור שברמל

לזכור הקבות העבשות הראשונות והתשובה הטובה כלה ובכוכבים המקדשים לעולם
והידין עשן השם השליון והיסקר הבבד והורעטן כלות היסודות הז והלמאות האות
קלם אל קלם וההיה והלפד הכוללים והיוטן טלמור עליוטן לזכור ולהוד העשים
השליוטם האתחדים להעלה הקרובים והקורות בכוכבים נזר האוים ובכוכבים בעלי האוים
ובלכידים וכידור אל והא טלמור בידור מן הכוכבים האתחדים חלטיון ומן האז העלה מן
האום ומן הארץ וטלמור וזלמור הארץ והא ליתחדם בה מן העשים כרעט וכוחות והא
לזוהר להם וכלמור העלמותיהם וטלמור האוים ובעלי חיים בזכרון כללי ופרטי כלמור
לזיון לזכור לו האוים אל כותמין וטלמור אל וטלמור והא טלמין האטכטן ארזכרין

ומהרה תחיל ושאמר

[illegible]

ד
הזרע חסד וחסד
במחשבתו כי יסודו
גם לו סלחנות
כחשבותו אשר אליו
יחוסן כל האדם
ואשר במחשבתו
צריך לטובתו ואשר
אלו

११६०

১৫৭৬

כזה גלגל. ואיפשר שיהיו הכפרים גם כן מחלקי האזור החלבה. והיו בזה צדוהו האלף טר
 ואחר יראה תחלת חומת ואולי תרד האלף האחר הארץ וקצת אלה וכן הכפרים בהם כיום ופליטה
 כליתו האלים וכן. ואחרי הכפרים היוונים הארץ חן הנקרא וכן הארץ החלבה במקום העליון אך
 כן הארץ הנדחה חומת טפח הקור ויולך האלף אשר ירחק ממנו למטה ואחרי שחטפ האלף לעלות
 למעלה כי הדוחה אותן הוא קור האזור המושב אותן משמאל להפך אשר ביניהם אך הכפרים העולים
 למעלה ואחרי יורדים למטה יהיו חן האזור החלבה למעלה למן חסם הנדחה וכן הקור. ואחרי הכפר
 העולים הנלכים אל עפעס. והיוונים למטה מחלבים כנגד עפעס. ולא יהיה שונות אל קרב הכפרים
 רק למעלה הכפרים את האזור חן ושחמל ואלה הכפרים מתרחקים תחת גלגל הירח ואלו והיר
 התנועה לקרוב אליהן. ופניהם יראו בליטות חוקים בארץ חדמותה ונראהם לנעם ויהי יהיה
 בעצן התחלת היראה האזור בהחלט חפץ האזור יתעב חלקין ויתקבל לקור הליטה. ופליטה עליון
 יהיו כן לאחר כך ישוב ויתקרב האזור ההוא אל האזור אשר תחתיו האזור החלקין חן האלים אל הקור. ואלו
 חן האזור מוראים לנעם כי מה שיחפץ אליו חן האזור הנדחה וזכר הארמים אשר בארץ חסם הנדחה
 הכפרים חפץ להוראה האלף שהוא אל הטובן יתעב עש חטת הליטה. והוא כדוחה היראה הסככים
 לעולם בעצן החומר ועצן הכפרים ויולגם חן הארמים הנדחים כדוחהם ולקיעהם בעת החוסם הנדח
 כלומר חפץ חן עליו חן עשית וכן. ואחרי שחמל יראה באזור כנגד כדירה או נהר ויהיה חפץ חן
 האזור שליטה באזור ויכרל חן הארמים והשחורות חפץ האזור יראה חמלעם כדירה או כדירה ויתקרב
 זה באזור כיום ופליטה. ואחרי חן יראה חסם חפץ חן האלף וזכר הארמים שיראו בליטה יראו כדוחה
 חן להטות פליטה. וכל חן חסם חפץ חן הארמים העליון. הנה הנדח חן הארמים והכוכבים פליטה חפץ
 וצד האלף ביראה באזור והכפרים. והכוכב האחר ההוא כפליטה הנדחה ויולגם.
 וזכרון התקנים האלף חן האזור העליון על הארץ.

שער בענן ובמטל וערסם ובכפור ובברד

[illegible]

עכשיו חלוק עליו. ועוד לעיני הדגם כליהו להכניד הקטן בכפר כדי שיהיה לטקנת ביום שלישי
עליהם מים חמים וישתדלוס אחר כך בחקונותיהם ויקרא עליהם הכפר וישעור להחיותם הקור וחוק
פעולתו מזה הכך החוס.

המשמר ברחוק ונעדרות ובימים

[illegible]

לדעתו יתה שרדס ודרכו. ואחור שחוקות היום יבין נהים וכתובות בזהם. ושלש יתה
 גמדות וולתם ון הימים אין חיותם חובלים כלומר דבר קטן. מפת שחוקות. שחוק וילוב
 וים וכללן היום העומים והעומים בעומק הגמדות והמים. ואחורם של הולותם חשב
 חשב והתקצם ושובה שר שועף והתחלת כל הגמדות ון החשים. והם התקדשן אחרון
 חשבך הרים רבים והוא וולת הים אשר בו יקון לאורץ בתקום אשר קרא מלכותן כן סביב
 התקום התקדש הים והקום והחלטה הואת אין תכלית לה על דרך מלל לאורן ולדחבן ועמקן
 ולחיוכל אדם להבין את תכלית המלטה ההיא וילתאם חתקום דחוק ון החלטה כטוט מלח
 חתור קטן שחוק שחוקים רבים. ואחר כך יתקעו באורץ בתקום חלש ואחר כך ילאו חתקום אחר
 דע מלל וכו' אלסכרר כפיתאן הסר הג הים הזה וכלל

אמר שמואל קרוב

הדבר שחוק. אך האורץ בתקום הזה כבאר בעל החלטה
 האומרים שחוק האורץ העומות ועמקים מלכות מים. ומן הים ההם התקובעם לכד יהיו
 הגדות וכבאר מה היה סבר הגדות. אבאר וב בתקום הג שחוק האורץ וכן מוקדמות
 שיתקבלם מים רבים והם ילאו הגדות. ואשוב אל דברי הסר

אמר הנחבר

ואחור כי קטן חתקמות ון הימים יהיה בהם חים פעם ופעם יחרכו
 ויבטלו עד שיהיה פעם יבטל ופעם יס.
 הוא וסבר כלל הגדות. כי פעמים
 בתקום מלל היה בהם הגדות. ופעמים יחרכו הגדות קדומים עד מלל יהיה כלל בהם וולת
 ויהי יתקן מוקדמות אל לחות ואם יוכל עד שישחט ויתלחח חתקמות היו לפעם יבטלו ויבטלו
 חתקמות שהיו שחוקים חפץ התקדים שיקון לאורץ שחוק וקף ידע. ואשוב אל התקום אשר נחבר

אמר הנחבר

והסבר בה היה שחוק דומה למסור בעל חיים ולחיים וכו' יס לה
 תכלית כדמות הגדות וכללן עד שחוק וקף. כי כחוקר השמש ון
 התקום הוא ון רב דרך לחובו וקבלה ויבטל התקום הוא וכללן השמש כחובו יתלחח
 התקום הוא ויתקבל בו חיותות כן השמים והרקים

אמר שמואל קרוב

אלסכרר האורץ בתקום הג ויתר כבאר אלן השלש שחוק
 ושם הסבר הגדות בכל זה בעת הגדות ויבטלו. כי
 כלללן הגדות חתקם ון התקדמות וחשיות ומימות ויחוב התקום הוא ויפסק ייטובן ואמר
 שגמדות בהם ילאו בתקום אחר יהיה יבא קדום לכן ולי יליט התקום הוא כחלחלח ולי כי
 והיטובן התקדמות החיותים חרב. והתקדמות החיותים חיותים. ופעמים יהיה היטובן סבר
 לייטוב כי כלללן חתקמות שהיו ימים ואלימים חים או יטכט כח אדם בתקום הוא אשר היה
 לפעם יס. ופעמים בתקום הוא היטוב כחעלעט באורך הים יבטלו כל חיותותן ולא יכלח
 לייטוב. וכן יטוב מוקדמות שהיו חתקם חיותים. ימים ואלימים חים. ושם הסבר בזה חיותים
 בתקום אחר והתקדמות בתקום אחר מלל היה לפעם יס הגדות. כי כלללן הגדות חתקם ון
 התקדמות יחוב הים שהיו שפכים אליו. או הלי ון הים השחוק אל הגדות בהם וכלללן ה
 הגדות ההם או וולתם בתקום מלל היו שם לפעם יתקדש בתקום חתקם או חרב הים
 השחוק לתקום הוא ויחריב חתקמו. והסבר חתקם שהיה חיותם מוקדום חס בזהם ששע חל
 לפי הגדות השפכים אליו. והסבר החתקם לכל זה הקף השמש ושחוק הכוכבים. ואשוב לחתקמות

אמר הנחבר

ואמר כי המים לפעם היו גמרים על אורץ חרים ועל כל
 הארצות אשר על שמים ויבטל המים ההם חשב מלל ויבטל חתקמות

ויחיתם יבסק חור הנהלות חחרבו מיניהם
 ויורד החקירות העליונים אשר הם היום וקלים וקצרים כי החקירות שהן כן חקבלים רוב היום ושחור
 חורם ולא יתן חרם דבר וירבו היום שם אבל החקירות הנחובים שאינם יבזרים חוד בקרים פל
 חכן נבנה רב לא יחזיקו היום ולא יעזבו שם וכלי פלסוס חוס השלש יתעבבו חרה ולא השלש
 יתעבבו פלסוס ואחור שהחקירות אשר ילכנו כם אשלי פלסוס כבד שיקנו פלסוס אחת חילוס וכבד
 יראה כל מי שחזה האדמות הכס וביס היוק וכבד החקירות קצת החלפנים לחפור הים חור ולחפור
 החקירות רב כי היו הולכות כן פלסוס וכבד וכן פלסוס חלפן וכלסוס רב לשלסוס וחלפן הים
 ויבד חן חלפן ופלסוס ידכס חלפן כי שלא יפסדו חור הנהלות חקירות כה הים

אלמכטרו כח הדברים האלה כח' אור שארץ חיים
 ביהר לעולם כי היה השמים וספר אותה בספר שלום השלום

אמר המלך

בכל עת תשטן לעשות
וזה יזמן הנהגה בלתי נכונה

אמר המלך
בכל שנת העשן לעשן
ולזה יולדו הגלות בקרב העמים ובקרב ישראל ויכובד מלכותם
שלם האחרון ה'תשנ"ח

אמר הפלוסוף

५३

[illegible]

五

חלוקי האצות בעצמם וזוהי חסד המעשה ההוא בארץ ההם העולה והפועל
בהם כי הארץ נמצאת לרוב השחר כלל והלחן איכותה כפי התחלק שרידה והקשר והקשר
בארץ ובאדם הקרוב סיפוי והדומה להם וכן נחקק כלום חיים חלוקים והם מרים ואשליה
נחקקם ההוא ילידו האים בהם נחקקם חומץ ובקום שחרר רוחן מכוון חיים רבים וכל מה שיכא
בהם ישובו לרוב והם אם יתעורר בדבר ישיבו חר ואלו החיות ילחן בטני מלא ארץ וכן
וכרסו כוללתם בחקום הקרב אשר בעצרה יתמידו מי המים לעד לעד והם עכשיו והם הולכים

ומאגר נרוחות

וטובור עתה הנחות במאגר רחב כי כבר נזכר פנים אחר פנים
והוא שאלחטון לחורטן שהאיד שש מיטם איד לח ולחוד יבט ואין
יחיו להקרה היבט איד אך יקרה עין או קיעור ואליד היבט יהיה כל האיד הלא והאיד הלא יהיה
בו האיד היבט ואליד להקרה כל אחד מהם כלם האור שליו חן האיד היבט או מן הלא ובתפוסה
השטח שלשלה וקרוב לארץ העלה מסנה איד ובתפוסה מאנה יתקבץ האיד ההוא העלה
והעבה וישוב חיים חפץ הקור האור של האיד לרוח השטח מסנה ואפס זה יהיו החיות בימי
הקור ותר חיותם בקיץ ובליטה יותר מן היום ולא יהיה זה עבר לחוש אם לא יהיה הרבה שלום
האיד והשטח יטובו הווד מן האים אל הארץ ולא יטוב השטח הלחוד לבד אך תעבדום הארץ
עובד חזק וישל מן הארץ של אדים האחד מהם לח והוא חסר לשאנים ולחיותות ואחר יבט והוא
התחלת כל הנחות והחפץ המכונה זה שוכרסן הוא הפעל העלה לחוש והקרה הירוע כלכל
זה שאלחטון שרע בהכרח שהחיותות המלוקים ישלה מהם איד חלוק כפי התחלק החקולות
ואחר הנה האיד חלוק ראוי ליהיה החוליד חמטן טבעש חלוקים אף טבע המים חלקן חטבעה
הנחות ואליד שיהיה טבעם אחד וכן וכן אשלים שהאיד החקולעט ישוב רוח והרנה
ישוב מים והאמורם זה טבע חפץ שהאיד יהיה מן המים וכן זה שבהם כליותעב כלחות ונכח
וידקדק חלקן וישובם אור ואמנם האור החומר שהרוב הוא זה האור הנדחה לבד כי כליותעב
יהיה הרוב ואין הויה לרוב אלא בזה הרב לבד זה האור מאנה חפץ שאם היה הרוב תנועת
האור לבד לא יהיה לרוב התחלה ולא תכלה טודעת ואחטון האור שרדאטן שם הנהרוד הנהר
אין חפץ רוב חיותים וטולתם טבע או בתחלה חמטן ובתחלה חטבתו החסכת את
טולתם ואמנם קראטן שמו הנהר חפץ התחלת הויתם ויחלתם מן המכשש ומן הערשים האולתם
לחיותים וכן האור טוח שרדאטן אותו חם אין חפץ העבה האור לבד או השטח אותו בתחלה
אכל מפת שולטן התחלת הויה שטרט והוא מוכן יהיה החור טלן וזה שהרוב לא יכלה חיות
מן האור החקולעט או מן האיד העלה מן הארץ ואם היה הרוב מן תנועת הויה שטח כלשון
שטח האור לא יתנועע האור חן מהשטח האור לא מהחלק ואם היה כלל לא היה עולה
לרוב שרע ליהיה חור הרוב חמטן ולא התחלה ירעה ואומר האור האור האור חמטן האור כלל
ראוי אם כן שרע הרוב מן האיד העלה מן הארץ והוא שרע והתחלת הוית וחמטן החור טלן ביה
הרוב והשטח הויתם לבי שער האיד המתאיד העלה מן הארץ טב וטבע ושור כי הרבה פעמים
יתעורר הרוב אחר חם הסטר והוא שהשטח סדום על הארץ ישלה חמטן איד יבט סדום חות
והוא חמטן חם והתחלת שרע וחמרה ותלכ הרוב בעבוח ותעורר כלשון העולה מן האור
היבט טבן ומישטן ובתפוסה שלית האיד היבט יטוח הנחות וקר זה שכתך הארץ חמטן
השטח אשר טבה הארץ ישלה הלחות אשר הארץ אשר לא הליה השטח לעבה וישוב איד
חם לח עולה אל האור וכלים שבו הקור המתחדש בארץ ילחנה חור ואחר רוב האור יטוח
הנחות ויפסק החור אלה חפץ שהאור התחלת ויחשע האיד היבט אשר הוא חסר הנחות

וכן נזכר בספר אשר נעבור יום החור
 כמלך' כן ויום יתר השלש הפלות וזו
 שלש הפלות חושבות והשלשם והחיות
 כפי הרבה והשלש יעלה כפי השלש חוק
 ויוצא החיות ויחל ויתכן בארץ ובליחן
 כח השלש בארץ יוצא חמה
 אשר רבויכו הרוחות בעבור
 (חומר) להחיות השלש
 חסות האור ותר
 חיות חן השלש חסות
 מערב חסות שלש
 בו השלש הרוחות השלש
 אשר חורח ותר חורח חן הארץ
 אשר תלויב בו הרוחות אשר

אשר מערב טהור. עשה נוחות הנשבות ביד הערב וכן מנעט עד שתעלה מאתו. ואחרי שהחזק
הדיוס יעוררו העין ויקבלוהו ויחדו חלקו. ובאפשרת תאכדוהו ובפסיד חלקיו. וזה שהדיוסיות בעלת
כפיפה בטובתה נכבד הכסף ואלו קלותו וכשתטוב תעלה כחלק העין ויתקבץ ויתחדר קצת
בקצת ויתעבה ויתאסף. אבל הצופת טיבתה יטרה ואפס זה תכזר החלקים האתקצפים ון בעין וזה
ואכדיל קצתם חלקים.

עליו הוכח הוא יותר כי הארץ הוכח אשר הוא שרש הרוח וחומר הוא יותר בעת ההיא והיותו בוחן
האדם עליו בלחות ויהיה בוחן שמוע עליו בלחות חפץ בלחות כשירבה בארץ יענה ויסתם
הוא לאו איר הארץ ויעזר האויר כה ויסתער שם ויהיה רעש בעבורו וקצת הרעשים יהיו טרור הרוח
וקצתם בלתי הארץ דפיקת הבלמים החקיקים והכמה באויר ויהי קרה חסדן הסתעפות הרוח אשר
בתוך הארץ וכמו שהאדם לא יוכל לעזור הרוח המסתערת במה שן תעלה הרוח בארץ והוא
על שגורו שטה את הארץ הרעש כי בקצת המקומות היה רעש ולא טח עד שבסוף הארץ ויגלו
הרוח מן הסדר והוא נשמה קלה בלתי נשמה יותר כי ימי פלוג המלך במקום פלוג ב
בקצת הארץ שטמן קריטול היה במקום בקצה הארץ רעש לאסר מסבב הארץ והוא והוא
אותה עד שטבה כהל ואחר כך בסוף המקום ההוא ויטא ממשן רוח גדולה ונפלא שהאדם
ובהך הודיעה ההיא לפי הגדלה ממשנה עד שבסוף הארץ ההיא מריחת אעליל ורעש המקום
ההוא טרור עד היום ואחרי היות הארץ שם חפץ שהחנם העצב במקום ההוא טרף זה שבקו
וכבר שמוע במקום הרעש בארץ ההיא קול קודם היותו כי הרוח העצבת בארץ כשירחוק מן
הים יתעבר קצתן בקצתן ויתחדש חומן קול השטמוע בארץ ועוד שטחטחן רואים קדוות
מכסה השטמוע מכל עב בכלות הרעש בחקוועת אשר יתחדש בהם שבוחר העולות הרעש טל
כשירחוק מן הארץ יטובו איר עב ויחליכו השטמוע למה שיחדש באויר מן הארץ והוא החסדן העלה
ועוד שגורו העקול קודם הרעש והאויר יתקדו קודם היות הרעש והתחדש בעצב האחר ממשנה התכנס

הרוח בארץ

אמר שמואל קרנין

אלכסנדר כתב היות הקדוות ההוא קודם הרעש ולא טח
טעמו כי טעם הרוח מן הארץ וטוב איר עב כאשר כתבנו
העצבת כשם ארסטו כי זה העצב נמשך אחר מה שכתב מהיות זה הקדוות אחר תוס
הרעש אך אלכסנדר אשר כתב שהוא קודם היות הרעש אין ספק שאי אפשר שם זה העצב
אך הוא שם טעם זה הקדוות וטעם שקיעת הרוח קודם היות הרעש וטעם התקדו האויר
טעם היות הרוח האחר טעם אחר והוא התכנס הרוח בארץ לפני הרעש ובארץ בביאור
אין ההתכנסות ההוא הוא סבה לשלטה התקנים האלה אחרי היות סבה לשקיעת הרוח הארץ
דבר מובא כי בהתכנסו בבטן הארץ יפסק מעליה אך היות סבה לקדוות ולקדו הוא דבר
שצריך ביאור והוא הארץ כן וזה מה שמשך אכן מית אחריו וזה טעם שאכן חל שמשך
אחריו שהוא ובר כי זה הקדוות לפני היות הרעש אך הקדו לא וכו' כלל והוא טעם אכן
המקום אשר נבחר ועוד שהיה קדמו להיות קודם הרעש סומעם אורים של היותה כי יראה
שמים עב ארובם כן יטר לפני בוא מכסה הטבל כי הרוח העקול או ותנוח ותכנס בעצב
זה ולא יסורו חסד הרוח ותהיה חומן זאת התכנסה

אמר שמואל קרנין

אכן וטר לא וכו' טעם כלל טעם העב ואעב שוטו אלכסנדר
וכן זה הטעם לבר אשר וכו' ארסטו והוא שקיעת הרוח ולא
הוסף עליו בארד רק אחר שהוא בעת צחוק היום רק הביא טעם חסדן הסתעפות הרוח והוא
יעל וקצתם ירח חכמי הגלים האכיס בהם וזה כיום כח וראה שהחוק היה דולה בו יום שוקע
כלא רוח אך אכן קיטל ביאור טעם שהוא ממש חסדן החחוק שהאחר חסלה הארץ למעלה
והאחרות חסדן לטעם ויחדלו העב האויר ולפי טעם אכן קיטל ראה שאויר העב חסלה
למעלה והוא טעם אכן המקום אשר נבחר ועוד שהיה קדמו להיות קודם הרעש סומעם אורים של היותה כי יראה
שמים עב ארובם כן יטר לפני בוא מכסה הטבל כי הרוח העקול או ותנוח ותכנס בעצב
זה ולא יסורו חסד הרוח ותהיה חומן זאת התכנסה

הַמִּשְׁגֵּר הַשְּׁלִישִׁי

הרואץ שליטנו לזכור אשר פשלות הרוח וזמור שהרוח כעל האון
העב חשט חשט והיא בעלת דקות בחלקיה לא יהיה חשט הרעס
קה נדחה הלחות הקצפת בעב ואי יהיה חשט הכרך והרעס ואחור
כפי אשר רחיק הרוח את הלחות וכפי רכותה ואחשס הרוח אשר הרואץ
אות האבק והעפר וזולתם ון הארץ הקדחת מוסה בלעו בלי מלא און
הטובות ון העב בקצת האקומות בעתם-לה רוח אחרת מוסה שכדור
הכך חבורה ונדחה כל אחר מהם רחיק שונה מרחיק חבורה ותעלה
מקצתה ויעלן סוככות סוככות למעלה עם האבק והעפר

והואו לטן להשיב זה שיעדו ללמעלה ברעם
ובפרק בחומר אלמנה לכת עם דת הכרן לחט
זה שהכרן ואמר הוא אלוי כן חלק חן הארץ בעזה
לירצב כהיסוד והיסודות הכבדים ויחשבה וחמור
קרה חן הארץ חס היטב הארץ בעמדות האסור בעב
לא וכן אלמנה כד בחקוס קרה כרן
שחם בעם דת הרוח האסור

[illegible]

אמר שמואל בן נתן
כלן השליש האשתיק הנה זה הפרק ושראהט חסרון סאות
ט' אחרון שהברק פשלים יראה לכן ראוי שיבא אחריו ופשלים
יראה כך וכן עלון של האפטרטוס וכו' החלק האחר וכו' שר הפרק עד שראוי להוסיף על דברי זה
האשתיק אחר אחריו ולא ישלח מלכות עשן דברים סוכלים עשן דברים זה לשונם ופשלים יראה
חטוק לו אחרים וזה יהיה נהיה האור אשר חושן ויהיה כללי חוק הרקוק אך יהיה בו עובי ויהיה רב
הנהבה והטורפה והברק ההוא ישרוק האשתיק כעלם עליהם והחין הנה הטורף האופים תבוס
העבים ולא ישרוק הרקיס וזה כשלם יהיה עובי האור אשר חושן נהבה הברק רב ויתאחד לשלש
חן האופים העבים כי לעבים לא יוכל להחלש מהם מהרה אע"פ שהוא חושן האור עב ויתאחד לשלש
חן הרקיס כמו ששאלה שיפול על סוף חכוסה ברקובי נחשת ויתך החשט ולא ישרוק העץ

ופעמים יפול על כדורים ויחריבם ולמאסיהם ופעם יחלל שוה שוק הדק וקעב כליהיה הכר
 מאיר יוצר עב כי לבניו ולכבודות יתאחר כשהיה שיעור ואע"כ ליהיה חלל שיעור בו דק ורפה
 פהו לאחוריים על הכרף אשר עפל על היכל המדינה הפלג ולרש שהחוס אשר עפל עליו העל
 עלן ומן אורן והשן הול האד השוף כל זה אוהה שפונדה מן העשש מה שטך להוסף
 כחוס המע"ץ לפי דברי הכרף ולפי רש המכרשים כי לרש הספר נראה לי שטך לומר
 מין אחר מן הכרף אחר וכן החין למה לכן כלתי שוף וכן נכחו כל המכרשים וכן כלם וכן ה
 הכרף אשר עפל על ההיכל המוט עם החין הטע וכן נראה שוכו אריסטו וס נראה שוב שט
 שחלל כדורי המעתיק חאחרו והעלן הוא האד השוף הם סוף דברי הכרף אשר עפל על ה
 ההיכל כי אין להם חסר עם מה שקדחו מן הדברים אשר קדחו מן הדברים הוא אחרו לא
 שוף המאמרים ולמיעלה שכן ומה עש לומר אחרו והשן הוא האד השוף והו אין בן
 שכן וזה אחר מן המאמרים שראה בס חסון בל ספר וזהו השלישי אהיה אלוב אל דר יסע

פרק במראה העב

השט יראה שחור שחור ואח"כ העב האדום והטועה לירקון ששהם הם בין השחור והלבן
 ואח"כ העב הלבן יהיה כחלל יצר עליו פועלת האל ויטאו בלתי שוף ולא יקבץ בחלקיו
 ויקבץ שוף השט יראה מפטזה לכן והעלה החוס בעין האדום יותר מהשטח בלבן והעלה
 כאשר אל הירקון יותר מהשטח באדום אמר שמואל בן רבון אלסכטור לא וכן
 העין זה הפירוש דל שכן מראה העב הרשים כוונה כלומר הלאה התחיל לדבר באלה וכן כן שיש וכן דבר לא וכוונתו לאכול את שור

פרק איש סביב הכוכב יראה הקף הנקרא בערבי הקלאה

ואחר שזכרנו אלה הדברים טכור עמל אשר יראה קטב השמש והיוח ופעמים יראה דל חקף
 ככוכבים בשלי השוף והענין תה יראה כליקת וכימים גם כח הינס ולעבר ערב ואח"כ
 ככררים וסוף לשקיעת החמה לא יראה דל לשתיים דחוקים ועשם זה השול והקלל והשאר
 טעם ה והוא שהאיד הנח שחוטט יהיה העב ישל מן הארץ וירבה באויר ובשקדח השט
 עליו יתפלט אורה באור חאחרו האיד ההול לו בן ואחר כן ישוף האור ההול שכלל האויר
 ההול השלל ויראה עמל וכן יקרה לכוכבים בשלי האור מן השוף הנלץ חס טול וזהו הסע
 ותראה העמלה חקפת בסוף השול אשר הוא האלה סביב השול והיוח מורים על לחור
 ועל מים כליקת עבה וחסרונן וחתוכן חורה על שות האויר ועדכ הארץ וכליבת החמות כי
 החקף לאד הנח אשר הוא שול המער והעין וחחורפ הוא האיד החס היס והאיד חס הלח
 אשר הוא סכר החקף כלות עבה ויתקבצן ויתלכצן חלקיו יראה שחור ויטפה למים וחתוכן חור
 על היוח דל ופעמים תקף טוח שגלה דל וחוס השול אשר תתר לאיד המעלה אוח
 בעין החקף הנכר מאורו וכוונתן יראה חקף ככוכבים בחאחרים האלה לחלל שוף
 המכרשים החליט בו הכרף ששם נראה כי הכיטוס חדברי אריסטו הכן המלל כשחלקיו וזהו השול

אמר שמואל בן רבון

שעתיק חחמה וזה טעם כתבו עקר חליות זה החקף דל האלה סביב יוח ואחריו סכר
 הכוכבים האחרים והשן חוש ימצא תחת השול וזהו טעם כי חוס שוף השול יתן
 כחזה העב הדק אשר תראה חוטו ההללה לכן יחש חליות תחת השול כן כתבו

פרק בקשת

השם ובעבור השם קטע בעשורה חפץ בחקרן בחפצו השם בעבור ונראה כחן השמות
היום והלילה בחור היום כלו נהא עת קרוב וכן קצת היום ואחרי הלילה ואחרי כחן עת חורף

אויפגעשטעלט יונגער מען. און מיר האבן געזעהן דאס חתונה פאר אים. און ער
האט זיך געקוקט אויף אים. און ער האט געזעהן אז ער איז א גוטער מאנש.

אמר שמואל בן נתן
אל סכסדר הענין רבי אריסטו מאחזי ובהרצאה בפעמי
בקרית יב שפשוט הוא הוטה אל היוקרה כאלו קראת

והטעם מפני שהקדש הזה הוא הפסח והוא חייב אחר וד' חוששים קריה בשבתה השמירה חזקה
ובאשר יורק. ובשלילית ברכות. ובאשר נשת יורק. ובתחתונה ארומה. אלן דנוי אלכנדר.
אלון אל דנוי בסדר. ובין שכן בחוליה.

בין היום האחד ובין היום האחר את הירקות אשר נאמרו וכל המאכלים אשר הם נאמרו
אין דבר וכל המאכלים אשר הם נאמרו

לכבוד לך בקצה מה שכתבו להם
בן יצחק אשר שמואל הקטן ב' האדרס חרובות ויהי
והאשר ירוק והאשר אדרס טעה אל השחת וקראין אותו בערב אדרס מוסר כלומר טחור

החושק אשר ארוממונו נועה אל השחרות וכלל יפה שם רק קטן אחד היה החורא האדום
הארומש הח'טון והיוק האומש והפשוט ארנס נועה אל השחרות וכוף המוסק וכשרתין את

הקדמות החיטוב והחוק החיטוב והחוק החיטוב
קדמות יחיד מראה הקדמות הקדמות
החיטוב הוא הקדמות החיטוב והחוק החיטוב

החייבון הוא הנידון המועד אל השחרור. והפסוק הוא תנאי להוצאתו מהאשכול. וזהו חמור
ואשכול אל החקום אשר עברות. חמור ואחרי כן היותם והויית השעור היא סבה אחת וכוח
השעור הוא שיעור או בחבור בכולל יצא עליו ופסוק

מלך השמים החור על הארץ שבעה
ימים הקדש כיום מלך השמים וכל מה שיש לו

[illegible]

ואמר אלמור כשיצב סעודה תתרוצץ הרוחם עליו וישוב הרוח הבוא
אלהם פעמים.

[illegible]

בבית הדין שחלקתם שנים בעלי הדין ובעל הדין ידעו זה בארצות אשר ידעו בהם בעשות דבר

לזכור שבת המראים הנראים נקטת וטאמר שהמראה הלכן המצוי כשיעבור באחורית יתעורר חותמו
 מראה אדם זה יתעורר מן העצם הנחיש כי האש המתלכדת בהם תהיה אדומה או קרובה מן המראה
 האש מופת שהאש טועה אל הלכות ואלו בארמונות מעט ועמי העלן הוא שחור בו מופת הרוב ושחור
 האור והעלן תראה השמש אדומה וכללם וזהו הקשה יהיה המראה האדום אשר יראה בקטל וזהו הפסוק
 ופעבור זה תהיה השמש האדומה הדולה אדומה עלם האור הלכן אשר יראה במראות האור
 והעב המתחלק בתקנים קטנים אשר מראה טועה אל השחור
 בעבור זה תראה השמש מאלו המראים הוא מופת שהשמש תהיה סביב השמש ואקרום למראה
 ואחריה שיתעורר בדמיון ההוא וכן אחך קרוב לשמש ולא תהיה השמש בעל מופת השמש והקטן
 ובעבור זה לא יעמוד החומר ההוא ולא יאריך השקטות העב אל הופים אכל שמה מהו אל מים אך
 שמהיה השמש בטדר העב ועל ריחוק החור ההוא יאריך ויקחיד השקטות העב ההוא אל הרקסיון
 ויתעבב וכן רב בעב ההוא וכליתחיל הופים או יהיה הקטן מן המראות ההם וכן היתה השמש
 ותעבבב וכן כד שיתכן להיות ההשקטות ההוא כמו שיתעבב בשמש היו מראים זה מראי הקטן
 ומפניו הקשה לא יהיה המראה האדום בעמלה אשר תהיה סביב השמש ולא בצורת המראות השטות
 מופת שיתעורר להיות קרוב לשמש עמי האור ולא חמר ולא מן שחור ולא היה אפשר שמיא
 החומר ההוא שם היו במראות שם עמלות שלמות ככלו הקטן כמו שהן במראות סביב הסתלה
 היולקת כיוון הקור וכל שכן כשהיה האור לח ותלכ כרוח הצטטת עד כאן דברי אלמכר
 ועוד יאריך טעם הקטנות השלמות המראות סביב הסתלה וטעם היות מראים שונים במראות
 הקטן ואמר שזהו טועה אל השחורות ואמר סבת שחורות ולא רשתי להאריך בדברים ההם לפי
 שאינם מופים זה הקטן ואשוב אל המקום אשר נטותי **חמר** ורוב מה שראה
 וזה העמלה היא במקום היום ורוב מה שראונו הם בעל העינים
 הקטן השמש ואחר כך תשיבנו לחלטה ופשוט יתחל זה מצוי מן השחור המעורב לעלן
 העמלה מן האש כמקשרת בעלת ההתלהבות וקראה או העמלה בשחור לשחור האש ההוא
 אמנם המקשר בגר תראה טעם הקטל בעבור שמש הער בלתי לבנה ולא יראה שנה י"ט כלל
 כי המראה החור וכן האור אינו רב ולא עבה ופשוט כמי הים ובמים הזכים טיבו אדום
 בחששו וראו ככלו הקטן כדמות המראה ואשר תראה מקשר בגר יראה בהם מראה הייט ואלו יקראו
 מאלו מים זכים וזים תראה דקה דקה מעשה נעין האמת המראה בשמש העטם כמים ובמקומות
 הם כגוד השמש ער שיהיה קטן המראה בשמש וקצתו כלל יראה בהם כדמות השמש הקטן והקטן
 בכל אלן אחת והמראה במים המנויים מן המראים הם כמראים המראים במים המנויים בחששים
 וכשיעין המעין אל העב תחת השמש יראה לכן ולא יראה לו מראה אחר ונלתי וכשיעין אליו בתים
 יראה לו דמות מראה הקטן מופת המראות לא יעבור בהשגת אמרת מראהו לחלשתו מן הדבר ההוא
 שיקרב מן השמש אך כשיעין אליו מן המים יעברו המראות בהשגת אמרת מראהו כן וכבר
 וכבר מראה הקטן והם יארו לבר מראה הייט וירוק ומראה מעורב ולכן והוא הכונן
 אמנם המראה הייט הוא המראה החיט מן הקטן חפץ שלטון השמש הוא סמוך לעמלתו ולזה
 תרבה ויחיתו בעב אשר הקיף זה וסמוך למראה הייט הוא המראה המעורב הסמוך לו הירקות ואלו
 תהיה מעורבת מזה תהיה ואחר כך הלכות והוא הכונן מכלל מזה חללה ופעמים
 יראו אלן המראים רבים בעב השחור וכשתראה הקטן בעב השמש אל השחור יראה בהם מראה
 חתולע בין האדומות והירקות וחומר בהם טועה אל הלכות טעם אליהם וכשתראה הקטן בעב
 הלכן תראה מירקות אשר בה סמולה למראה אשר וכרנו עתה ואחש הקטן אשר יראה מן היות

שוקע

נקטת

מראים

וסמוך

אויסן בקטת הראה וכן השמש חפץ שהיה ראית לבנה בעבור הראותה בליטה בעבטונה אל
השחות וזה כדמולת האל הראותה בחפץ שהיה ראית יותר לבנה כאשר ראה האור הראה במקום
האור. ואחר שזכרנו הקטת ואיכותה נזכר מדוע לא תראה יותר מזה שגילה. ואומר מה כי
הנורח בעב חן השמש הוא שטוף חץ שגילה לבד. והמקטת הראה הוא בשער יהוא לבד ולא
הראה הקטת בצד דרום כי השמש לא ילך כיום בימי הקור לבד צפון אבל הוא חן דרום ויתקט
ממנו כצדו ההוא ממנו הקטת בצד ויתקטף אל צד צפון ויראה שם הקטת והקטת הראה
במזרחים ובמערבים מצד צפון ומה שבין אלון הפחות לבד במהלך השמש ותראה אחר האקו
היום והליטה בחוקי אבל בקיץ עם אורך היום לא תראה. והעצם בזה שהשמש כשתהיה בצד
דרום יתחדש העב כינה ובין צד צפון ויוכל שזונה לזרחה בצד צפון ויהיה שם הקטת בעבור
אך כשתהיה השמש בגלגל יתפלא וריחת שזונה בלש האופקים בלילה ולא יוכל לזרחה
בצד אחר יותר מן האחר. ומפני זה לא יהיה הקטת בזמן ההוא באחד חן הדרום.

פרק בעמוד

ואמנם העמוד אשר יראה בשמים. והמראים אשר יראו בעבטת
העמוד יראו ממש צד השמש. ולא עליה ולא תחתיה ולא למולתה
ולא יראו בליטה. אך יראו עם השמש ועל הרוב יראו כמערכ. אך כשתהיה השמש באמצע
הגלגל אולי יראה העמוד בצד בקצת העתים. וכבר ראה פעם אחת במקום פלוג שש
עמודי אל זרחו עם השמש ממש צדו והאויכו ש בואה. ואמנם היותם הוא ממש שהעבט
כשהיו חלקיו שנים זה מזה ברפוף ובמקטיות ובמדיניות ויהיה קרוב לשמש לא תראה לו
אבל יראה לן מראה רחב ארוך יל וירוק ענן מראה הקטת. אם כן היות העמוד הוא אשר הוא
נבנם במראים לא בצורות ובתכונות. ואחר אשר זכרנו פעולות האיד העולה מן הארץ שמו
פעולותיו בהיותו תוך הארץ. ואומר

ואומר

היה ממשן כמקרהו ממנו כלועלה מן הארץ
והאיד שזלמנו שם מים. האחד מעבט האל נשמן ענן. והאחר מעבט השחות נשמן
איד. וכשתהיה תוך הארץ יהיו שם המים והמים ממנו שם מים. האחד ממנו הוא נחב
כאבטם היותם מן הארץ לאינם זכים טרשך האדום והסיקרא ואלו המים הם שם שם
פעם. האחד מהם הוא מאמר צבע. והאחר אכן כאן המקטת. והדומה לן. וכל זה שהוא באן
הפעם היותו מן האיד העל. אך ההוא חן האיד אשר הוא מעבט השחות הוא שם מים האחד מהם
תוך כחשת והלב והכסף והדומה לן. והאחר ירקע בהטאה כבול. והיות ההוא באלו הפעם
הוא שהאיד הלא כשתהיה תוך הארץ הקרה בעלת אבטם תיגבהו ותלכבהו ככפר והמים הקופא תוך
הקור והיובל באור. כי כשתהיה ממנו על הארץ. כן יתהיה ממנו בתנה. ואמנם יהיו אכן הדברים
במים ואחר כן יקלאו וחזוק הקור והיובל. ואולי לא יהיו כמים אך החומר אשר יהיה ממנו אלן הדבר
יטלן ככהו כמנו שראה טבע המים והאיד הראה אשר יהא ממנו אלן הדברים. שטתה ויטוב מים
קורם היותם ואחר כך יקלא ויתגב ויבט ויהיו ממנו אלן הדברים ויטוב ערש. וכל זה תראה
בהם טבע הארץ והאיד היבט כשיוחמו באש אך הזה לבד לא יוקר.

אמר שמשאל כן תבין

ראה בענן זה האיד אשר תוך הארץ חסרון וכלבול הענן
יוה ענן עשן. והמלא ששקת אלמכרד. והחסון
הראה לי הוא אחר אחריו כן קטל ויתגב ויבט ויהיו ממנו אלן הדברים. הוא ענן דקים זה לטונס.
אך האיד אשר בתוך הארץ לא ישתה. למים אך טרם יטוב למים כפעם יקלא ויבט ויהיו ממנו הדברים
הם הטונס למעלה ויטוב ערש וכו'. ובענן הזה העתק אלמכרד וזהו לבדו מבין שאר העננים
לא יבא ממנו מים שיוקד בהיות הקרבט. וכל זה דבר אלמכרד באותה שם.

המשאור הדבי

אמר הפלוסוף

ואחר שזכרנו את כלל שיחור
 שהראשיות הנאות לנסודות הד' ארבעה נסודות המורכבות
 מהם שש יסודות כושלים ושש יסודות מתפעלים ויסודות
 הפועלים הם החוס והקור והיסודות המתפעלים הם הלחות והיובש
 שהחוס והקור יתקון הדברים ויחברו ויטבטו ההיות האות בקור וירכבו והלחות והיובש יתפעלו
 בעצמם ויתפעלו כללם כל המאמץ המורכבם בעצמם והמאמץ עליו מאמר הראשון
 וידרס בהם אשר ידעו מן המאמץ שהחוס והקור כושלים והלחות והיובש מתפעלים וקראו ה'
 הלחות המאמר להתפרק והיובש חוק ההתרכבות מפע שטחים יבאט ויתפעלו הנה התבאר
 שהיסודות הארבעה שש פועלים ושש מתפעלים ואחר שתבאר זה תחילת לזכור פעולת
 הפועלים ומוצא המתפעלים בהם **ואומר** שההויה וההפך הכללי והשטני הטבעי
 הוויס מאמץ הכחוס אשר זכרנו ודע
 הוויס מאמץ הכחות שיתעבדו בכל מין ממש וזה השלם האמץ וזה שליבון שתי הכחות הפועלות
 בהויה לא תפסד ההויה ולא יכאב ויהיה כשלא יהיה טעם הקר ולא מחלוקת ויהיה כל אחד
 משניהם עומד לעצמו אך שליבון בהויה שש הכחות המתפעלות יהיה משניהם העשוי והמסיק
 וההפך וההתקן והשטני הקר להויה הכללית והואטו יהיה ההפך הטבעי כעשוי והיובש המאמר
 והאמר דומה במה שיפסד מאמץ הדברים וכשיפסדו ההויות הטבעיות מהויה מנצחת אותם
 ימאס ההויה היא ויתעפף כבאר והעצמות והדומה להם מן ההויות אשר יקרה להם ההפך השטני
 וההויות הנפסדות יהיו תחלה לחוס ואחר כך ייבטו באחרונה וההפך יתחדש כשיטאן החוס
 המאמר כי יפסדו באומן ואזכרה וההויות החלקיות יפסדו כשיטאן מטבעם והיסודות יתקנו
 בקלותיהם מכללי האש אך המים והאוויר יפסדו בטויו מהיר והדברים כלם טנאזים לאש
 והיא שהיא העשה בהם והעשוי הוא הפך החוס הטבעי המאמר אשר יהיה בדבר הלח העשוי
 מן החוס הנכרי הוויס מהטבע ואמץ הפעולות והתחילת לאוויר הקרוב לאש המקיף לבד
 וכשיחמר להויה חומה היסודית יכאב ויפסד ויטוב קר והעשוי החוס היסודי והקור הנכרי אחר
 מן הם המפסדים להויה היא וכשיפסדו הדברים ויבטו ויטוב אחר כך ארץ וכל מפע
 שהחוס הטבעי כשיכבה ויתפרד מן ההויה תתן לחות הטבעית ויטוב איזר איר שהתנס
 הטבעי הוא המאמץ כלחות הטבע והמוטף אמת וכשיפרד התנס המאמר מן ההויה לא יהיה
 שם מאמץ כלחות ויתן בעבור זה ויפסד ויתקרב ההויה ותבט אחר כך ובתחלת עלת הויה העשוי
 קר מעט יתחדש להויה ויתחדש החוס הנכרי מן הטבע טרד ויעלה בו ויעבטו ולטו עזר
 הקור את החוס היסודי ומעטו אותן מן ההתקן היה נתן מן הדבר אשר היה בו נפסד מאמץ
 ולא יהיה מעטטו אותן ולא יחוק החוס לעפס הדברים במקצת עבת כימי הקור כעפסו אותם
 במקצת תמונו טמני הקיץ מפע שהקור מוצא על המים והאוויר תדברת חזקה ואשר בדברים
 מן החוס היסודי חלק קטן כלתי חוק לעפס מפע זה הקפידה והיובש כי העשוי כמעט שאמר
 והדברים ששטלם בטנאזם יותר רפים מאשר לא שטלם בטנאזם ואשר לא שטלם בטנאזם יותר
 קלים מאשר שטלם בטנאזם ואומר כי העליה היא ההפדה בחוס ויבט וזה שהדבר המתפלג
 מן החוס ומן הלחות יהיה בטוה מכלתי הטנאז והעבול ולזה יודע שהחוס הבא מחוץ יותר
 חם יותר חוק מן החוס הטבעי שבחך הדברים וכשיקבו ויטובו הדברים אשר בטבעם להתקב
 מן האש ותקייבטם וכשיקעבו מופש האף וימתכמו תעלותיו ויתקבן שם הלחות ולא יחוק

שכחות ויקבצי

ויכנס
הט

הנכרי

וכבר חשב חושב שהמים יקפאו והנה כדל הזכר אשר יקפא כליונה במים הקרים והדל
לא יקפא וכן לקרירות המים לא לעצמו המים הטהורים והדברים המימיים הטהורים יתכן באטלס יוקפא
בו ואי אפשר לדבר האחר שיעשה שתי פעולות זו כנגד זו וקצת הדברים יקפאו כלשונן החום ויזכור
וישכן אל טבעת טיטלס דל החום וההיות המזכאות כזה הענין הם אשר יקפאו עליהם הלחות
כל יקפא לא החזק קפאיתם ולא יפליא בקושי אך תתחדש להם הקפאית כפעל היוכל המאחר להם
ישמור טהור טעם לחותם וכבר זכרנו למעלה כי הדברים הטהורים יתעבן מלכד המים דם המים
כליתעבד עבם העפר יקפא ויתעבד מן האש ויקפא נב מן הקור אמנם קפאיתם מן החום הוא כ
מפני הוצאת מה שבו מהלחות והשיבו איר מתפרז ויכר או עליו היוכל ותתעבד ההויה ההיא וקפא
מן הקור הוא מפני שהקור כליטב על החום ויכנסהו בעמקי ההויה ההיא יקבץ הקור אז חלקי הדבר
ויקפא והוא וכל הדברים העבים יאמרו בהם שייכסו ולא יאמר שיתעבד כחומר היוצר שישב חרש יאטל
ואמר שיתעבד ואמנם היכל שיתפרז ויכלה החום אשר בו ותתפרז אז לחותם אך החלב והדומה
יתעבד שיעשה בו האש ואחר כך יתקשה ויכל כחרש כי כליוטס בתור יעלה ממנו איר וישב לו
כי החום יצר מה ששאר בו מן הלחות האטורה בו ואחר כך יכל כשחללה הלחות ההיא ותעבד חומר
ולאזת הסבה יתכן הוצרים חרשים בתור בעבור שייכסו ויתעבדו וכל הדברים שיקפאם הקורה
והורבים מעפר וממים והמזכר עליהם העפורות ואמנם תתך ותוך כליתם בהם החום וכליתור
מהם יאטו טקפאיתם מפני שהחום יתך אירם הטעם וישיבם עדרים זכים וכליתור טקפאיתם לאטלס
חוקם הויבה יך ולא יהיו זכס ולא עדרים כנול והקורטע והדומה להם וכליתור העפר מור עכ
על הברזל יהיה רע ויחמר ממנו חרבה טל אך העוב שבו יחמר מעט מעט שמיא מעט והאבן
הקרא קוראטמוס יתך טל ושני האבן הקרא כזה הטל הוא האבן הגדול הב והדבר שיתך אחר
הקפאן יאטו נב ויתך ויור אמנם הדברים העתקים אשר יקפאו יבה מואם כליתור אחר
הקפאם וסמרה הקור כמיד והדומה וקצת העפר והחומר יתך נב וקצת הדברים הטקפאיתם והתעבד
בחום וטובע לא יתכן אחר הקפאם ולא יזכו כחרש ומיטם מן האכסס ההויה מהויה האויר באבן ה
היחיים והדומה להם אמנם החלם והטלשטיו והדומה להם יתכן כלחות ולא יתכנס מפני כל
חיע הלחות אך הלח הקר כמים ואמנם הלח שאינו קר כלחן לא יתכנס וההויות המזכר עליהם
החיותות יתעבדו כליתורטלס לטס טל אך ההויות המזכר עליהם העפורות יתעבדו ויכלו כמלח
והטלשטיו והחורט והאבן והדומה להם וכבר שיינו מעייטם טבעהטון ואחר חס היו המים המזכר
על השמן היה טקפא בקור כליד ואם היה העפורות מורט עליו היה מתעבד טל חרש ואמנם
וואם טל יקפא ולא יכל כלחן הטעם אך יתעבד טעמם אס מן האויר מזכר עליו והמורט עליו
שהוא יתך על פני המים כעבד האויר ואמנם יקפא טרור הקר המזכר עליו אך השמן לא יקפא כי
טבע האויר מזכר עליו וכליתורטלס המים עם הטמן יעבדו והשמן יתעבד ויתעבן טלס וכאורק הטמן
אמנם עביו חפץ טחום האש הוילא יחוק על החום האויר אשר בו ויזכר וכליתור חוטא ויטה אל טעם
המים ויתעבד טעבור זה ואמנם לכוסן הוא מפני שליחות החיותות תתפרז עם חומן הימור כחום
האש הוילא וישב איר יך טעבור זה ויתלסן אך השמן לא יכל כי טעם האויר מזכר עליו והוא טעם
אוירי ועור טל יתך ממנו כל המימיות אשר בו כדברות האויר המוחזק למימיות מונע אותה
טלס השב איר כלח וההויות המזכר עליהם האויר אן המים אמנם טקפאם כלס המזכר מעשה שלח
ואם יטע טהויה יקרא כלס טעמם ולא יעשה הקור הקפאית לבר אך יעבד ויכל נב טהויה יקפאית מ
ויעבד האויר ויעבדו ואחר כך ישיבן מים הנה כבר זכרנו שהקפאית הוא חין מן היוכל וכליתורטלס
מן הקור המזכר עליו המים ואמנם שהארץ מזכרת על קצת ההויות אשר יתעבן ולא יאטו איר והמזכר

הטל

ויר

על קצתם האור ואשר יבד עליהם הארץ מאשר יתעב ולא ישוב איד טרבל ודומה לן אך החלב
והדס המזר עליהם המים והעפר והעפרות כהם יותר והמלח נב לא יתר ולא יתעב כחץ החלב
שהוא כשיתקבל באל יתפזר ויטוב אל קורס שיתעב ואחריהם העפרות אשר בחלב הוא מה שבתוך
הקצה והוא הקצץ והקפוא והיבש כי העפר חקבץ ועפר ואיבש אך החלב לא תתעב להמזמיות
מזר עליו ולא יקפא ויבש כחלב המזמיות המזמיות והקור כחץ עפרות כן אך הדס הוא
מזהר להקפא כי הקור יעשה כן ויזהר לעשות בהקפא אך הדס הרע הנפסד לא יקפא ומפסד לא
תפסל וקבל אורן הטבע והמזר עליו השלחה הטבע והמים אך החלב הדברים בהקפא ובתוך
ובעבור זה כאשר וכדון תחלה הוא כחחלב המכות והשלחות המלחיות להם או מן החזר שלהם
או מן המלחיות עליהם אחריהם ההיות הקפאות בקור ובכבש הם יתכן בחום או בלחות כדונם
אשר לא יאכז אל יתר באל אך ההיות הקפאות מן החום והיבש הם יתכן מן הלחות והקור כחלח
היתך נמים אך העץ ישרף באל ולא יאכז ולא יתך כי המזר עליו האור והארץ והמזר עליו מוט
על פני המים מלכד עץ האבנים והדומה לו בתוהו שהוא ישרק כי העפרות המזר עליו יותר
מטבע האור והמזר עליו שחחיות מראה הנה כנר בלחן מה הקפאיה ומכמה פנים תהיה
נאך תהיה נשקצת המים המזר עליו הקור וקצת המזר עליו החום והם הם אשר יקפאו ויעשו
שאר ההיות הלחות והיבשות ואחר שהתבאר שחלחות ואובל מתפלגים מן החום והקור שאמר
שהנכבת החלקים המזרמים והיותם בעזרת האל ית שמו הוא מן הארץ והמים ואלט העבשים
האלה הם בעלי חיים וצמחים ובכל מה שאל מן המקורות כוהב וכבשף ונולתם והיות אלן ההיות
הוא מן המים והארץ והאיד השלח מטבעם והמנוגד מאלן ההיות בתמלח חלשים הוא כחחלב
בחלשים וזה כלונן והשלחות והישיה הטובה והעפרות והקול החר והעבה והמזעם המזר
והמזר והלכות החם והקור והקד נלכדו והמחלש קאלן הדברים המתחלשים בחלשים וקצת
הדברים מיוחדים אל השלחות כי מן הפעולה הוא כמזר וכמזר והדומה להם ובאלן הפנים
יתחלפו מתרמי החלקים בעצמות והבשר והעצם והאכשם והחלוק ליתר הדברים ההוה קצתם
מקצתם כפנים מן הפעל והפעל והעקום והישר והקולא והמזר והעבה והקטה והמקטק וה
והמרחק והיבש והעב והכרחה והדומה לאלן הדברים אשר בעצמם יהיה החלוק בהיות ואחר
שוכרן בתחלת מאמריהם הקצץ הכחות וההיות והקפאות ואשר חיותם והתבנות והעבות
שוכר עתה כל אחד מהם ואמר

אם בקור אל כובש ואחריהם
היובש ואחריהם המזר מן הקור הוא מפי שהקור כשיתחוק על החום יבד החום ויכנס בעומק
לתבנות הקור והמזר ואלו
אשר מטבעו התך והרפון יתפזר כדמות השערה והדומה לן אך מה שאיטן עץ ולא רפה מעבשו
ישר ויפזר כדמות האש הקטה אל מה שהוא חזון מקול ורפון והוא כדד רפה עץ וכפר עב
חלוקה זה ישר ויתפזר כדמות הכפור והשלח וקצת ההיות לא יטבד ולא יפזר באל והאור והמים
אל הדבור הוא העץ החלקים אל העמק כי חלקי הרכות הם אשר בעצמם תלות ההוה למחיתה
למטה וקצת ההיות קלות בלתי רכות כאלן הקטה אשר לא תלות כמחיתה וקצת הדברים הרכים
יעשה בהם המחיתה חסס ומה שתקטנס בו המחיתה הוא תלות ליערה כעצמה שעשה בן המחיתה
איה נשם שיהיה נאחכ כן ישוב אל ישרתו החלשונה ויקבל ישרת חלוקות אך הדברים הרכים אשר
לא יעשה בהם המחיתה ונשם שהוא לא ישר ולא ישוב אל ישרתו אחרת אך אם יאמר לתבנות אחרת
לא יהיה רק מזר העפר והעפר הוא התקבץ האף אל עצמו והתבנות חלקיו והמקצט יתעב מפי

[illegible]

[illegible]

ואחר שזכרנו אלנו הדברים וזכרנו עד הקלות לנו
עתה מה שזכרנו מן הארץ ואומר שזכרנו

فَات

זיארן רשד לספר אותות עליונות לארסטו

המשארה ראשון

חמנה

אמר

למה שרברטו והקדמטן בסבות האלענטות האלענטות לכל הגלמים העליונים
 ודברטן דב כאלענס האלענטות פיס להם כמו התנועה והזכך והמקום וולתנה בספר
 האכונה האלענט העליון ודברטו אחר זה כאלענס ועלע הארס האלענטות וכל מה שיקרה לן וכל
 בכל הגלמים העליונים וכל מה שיקרה להם וכל מה שיקרה להם וכל מה שיקרה להם
 עד דברטו אחר זה בהויה והפסד הכלל המעלות לכל המעלות האלענטות והפסדות
 בפסדות הויה והפסד המעלות **הנה** כד נראה שחייב עלינו שדבר כעצמם אשר יקח כלומר
 הקרוב והקונמות המעלות כפי
 והלחט והכובים החלשם וכלל כל מה שיקרה כסודות מהדברים אשר קדם הארס האלענטות
 והגמים וחאריך כמו הועל והשקיעות וכל מה שדומה לזה

אמר

וכאשר דברטו אחר זה באלה ונתנו בהם סבותיהם העליונות והעלמות חפציה כל
 מה שיקרה להם עד דברטו בפסד חיים אחר והדבר כולל וחאריך לכל העליונים
 וחלק מיותר כפי מה שיקרה קודם האלענט הנה כד נראה שחייב עלינו כעצמם האלענטות
 והעלמות למה שדברטו ויאלס לטן המאמר בס—

בספר ארסטו ויאלס
הגלמים וכל

אמר

ואומר שכבר התבאר לעצב הגלמים האלענטות בסבות אחר פלוגת
 חלוקה בן ואלס ילידהו שטן ולס הפעלות גלמי כלל ואלענטות העליונים
 ארבעה חפצ שראשיתיהם ארבעה דל הוודעת התרעבים האלענטות האלענטות אשר הם עוונות
 והם החוס והקור והלחות והיובל כפי מה שהתבאר בקר ההויה והפסד והתבאר דב עם והבנה
 שקדם מעט אלס הגלמים שיל להם שתי תנועות תנועה חזקתה ולכוננה ותנועה
 חלשמה אלס האלענט והקלים ותנועתה מאלענט אלס מעלה והכבדים ותנועתה חלשמה
 אלס האלענט ואלס הגלמים האלענטים הם האלענט והאור והמים והאיר והתבאר בזה שקדם
 שהאלענט יתן עלין והם האיר יתן עליו והמים והאור ביהם ידבקו בלע אלא אם האור
 דבק באלענט ואחריהם האיר יתן האור והמים כל אחד מהם חזקתה בזה

אחלה

אמר

והתרעבות האור באלענט יתן מהתרעבותו במים והתרעבות המים לארץ יתן
 מהתרעבות האלענט האור והקבה בזה מה שזכר במאמר האחר מספר הגלמים
 והעלס שהמים ילסם כבוד במקומם וכחן האור ואלס יתן לאלענט

אמר

והתבאר במה שקדם עם זה כלל שהקבה האלענטות בכל תנועות הדברים העליונים
 אשר ירוצו על קודם לזה היה חלשמה הארץ כחלשמה חיים או האור

אמר

באותות העליונות היא תנועת הדברים העליונים וזה מאלענט בקר ההויה והפסד
 וההויה על זה שנתנו אותם הגלמים תמידות בלתי חלשמות ואלענטות
 כפי מה שהתבאר במה שקדם ותנועת זה שלכונה והויה חיים העליונים
 ואלענטים הנה ונפסד וכל מה שהיה זה כן הנה יחוייב לטן חיוב הכוחי שאלענט שהדברים

העליונים

הטלסם הבנים המפדים היום והעושה הענינות המעורבות

אמר

ואחר שבר הקצור זה כלן כמה שקדם היה כבר ואני שנתחיל בו שנת אלמנורה והטכנס בעלי הקצות וזה שידמה להם מהעשם העליונים וקודם זה יחוייב שאלים וטור מה שגשאר עליון וכן הדברים אשר ירשן מורשת ההתחלות לבנה שגרה שגמר אותן ושומר שכר התבאר שהאש והאוויר והמים והאדמה יתנו קצתם וקצתם ויפדו קצתם אל קצתם ושכל יסוד זהם כיסוד האחר כזה לא כפעל חכם לבנה שהיה נראה מעשן המים שהם עדים והקטרים שבועם ושחין להם בעצמם להתקבץ ולשוח אללא של האדמה כמו מה שטורש מהאיד ובאוויר והמים הם כבר יחוייב עליון קודם זה שגדע האם בין האדמה והכוכבים ואם אחר או יותר מזהם אחר ואם היו בישים ואמים רבים כמהם ואם נבולס וקטלוקם ושומר שכר התבאר במה שקדם מהאמורטן שגשאר בשם רכיש האוויר ולמים ולאדמה נראה לחוש וטעם הולסם הוא האש והוא אשר יכנס לשם הטלסם המזכיר

אמר

וההמחמר לא שיתחד אשחטו בו אבל שיתקטל לכן בזה מהקדמונים והם יקראו אשכנזיט חלב שהגשם הטלסם

אמר

וכבר נתייב לחשוב חפשי קריאת השם וזה שכל גשם מהיר התנועה יקראו אחריו הם האש יקראו אחריו למה שבה אבל לא יחוייב מזה שיהיה כל מה שיקראו אחריו אל לפי שאין כל מהיר התנועה אש - וכבר חלבו קצת בעתהם למה שהאחריו כל הגשם הטלסם האשקיה חזירה וזה שחשטור הוא עשית לפי שאילן היו הכוכבים והגשם אשר נשעם אל היה וחוייב כי שגשגה בכל אל לפי שכר התבאר כלמורים שמוחקר אליו הגלגלים וקר ודול הוכה והמים והאדמה והאוויר וכבר יחוייב שגרה שיהיו היסודות מוטעים בכללם באיכות שלש ישרים הקומוקיה כה חקוק הירדל כי הגשם הירדל יפסד הקטן וזה ילכו משגני חלקיהם קצתם לקצת ואילן היה האש בכמה והחם והמים והאדמה והאוויר היה מכפיד אורם ואחם הביאם למה מפע חשטור ידעם כלמורים כבר התבאר שהשטור והרש והכוכבים וקר ודולס והאדמה כל שכן הגשמים אשר נשעם וכמוכן דכ אי אפשר שיהיה הפטוי אשר בין הגשם הטלסמי והמים אוויר כבר לומר האלה בעצמה ואחר שכר התבאר זה כל שחיסודות ארבעה וללך הגשם הטלסמי ול

אמר

והגשם הטלסמי אינו אש הם כבר יחוייב שגדע שמה היו האש והאוויר קרופים והגשם הטלסמי האש והשונה ויחטך לה האוויר ואיך אפשר ככוכבים שיחטטו והם אינם אש

אמר

וכבר יסמך מקטן כמה שאמורטן מהשתנות היסודות קצתם אל קצת ויאחר אסגיה האוויר יתנה מים והמים אוויר זה עשן הששן שלא יתבאר במקום העליון והאוויר עם רחוק וקרירות ויאחר כגשופר זה שהעשן אומם יתבאר במקום אשר יפסק בו הסך הפסוק מן האדמה כל המקום אשר לא יושב אליו העשן המתקבץ מן האדמה ולא יקרב גם הכוכבים קרוב יחזקוהו ולכן יתה במקום זה מיוחד כהתבונות העשן עם שמה אחרת גם נה שהעשן אומם יתבאר מהאוויר הרב הלטות המזמי לפי שזה האוויר הוא אשר מדרכו שיתאסף ויעצב וישלכ מים והאדמה האוויר הזה שלל ועלה למעלה מחד וכאשר היה העשן בן היה כבר יחוייב שיהיה מה שלמעלה מן האדמה והתקבץ היה המים והאש לא שיהיה הגלגל אש כמו שחשבו אנשים כי איילו היה הגלגל אש והם מפסיד אליו היסודות כלם ואילן היה מה שבין המים והגלגל כמו שטאמר אוויר שכן היסודות כלם אוויר אבל טמילא המים והאוויר ישתנה כל אחד מהם על חברו על שער שנה הענה כמה שיחוייב שיהיו בכללם שנים ולא יהיה זה אללא כשיהיה זה שבין הגלגל הירח והאדמה מים ואוויר ואש לא נולדה

אמר

וכמוכן אחרי החכמים ט הם אמרו שכלן אש דם כשעורף אל האוויר אשר ימנך לה

האוויר

כל הגלגל
כי העשן שלהם
המים

הגלגל
כי העשן שלהם
המים

והקטנות
השטות והקטנות והאש
שהיא חלוקה יקר וקר

היות קרובים ורחוקים כל היות קרובים אל מהם באיכותם הראשונה וכל היות רחוקים אל מהם
הנה אשר נשאר לחקור במה האם האש במקומה נמצאת על פשטותה הראשון או אולי נמצאת
כן כענין במים והאש והאור. וכבר יחשב שיחויב שיהיה האש מנוצת שאר היסודות במקומה נמצאת על
פשטותה הראשונה כמו שאמר אותן אכן קיטא. וכח"ל אילן היה אם האש פשוט היה וחויב שיפסק שאר
היסודות כמו שאמר בספר הקודם אחר שהיה זאת הורכבת ואז היה האש פשוט והפשוט יותר חזק
והמנוצת. אבל נשקפת כל השווי המצא בין היסודות ואי אפשר שישווי אל האש בהתערבות שווי שווי
השווי אשר יהיה המצא בכללם אי אפשר שיהיה אל האש בהתערבות כל השווי אשר יהיה כשיפסק כל
אחד מהם בחביו נשקפת כל מה שיש בו האור בלתי. ואמנם ההשקפות אשר יחשב נכונות עובד הנה
לא יתחייב במה שיש ולא התפלות ואחר מההפכים השונים בזה הנה היסודות אילן המצאן עליו
אבותיהם הראשונים וכלתו שיתערבו קצתם בקצת לא היה אם הנה ולא הפסק אבל הם היו מורכבים
במקומם והכל ויתקדש אבל למה שמענו אותם הדברים השמימיים הנה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
במחשבותיהם שונים כל פיהם שני חיצונית ופניהם והפניהם והפניהם הם בכללם הם בשמים ואם בחלקיהם
במחשבותיהם הנה וההפסק כל על השווי הנה פכ"ו ור"ו שובן הענין כי השווי אשר יהיה בפניהם
וההפסקות בלתי השווי אשר יהיה בהפסק הפועל ולמה מה שראוי שיהיה שיהיה אולי נמצא
פשוט כענין בשאר היסודות ולולי הדברים השמימיים לא היה אם שרוב ואילן לא היה
אם שרוב לא היה אם היה ולא הפסק והיו מתקדשים. ואמנם הקבה נאמר האש אשר
אם בלתי מאירה כל מקום שיון כי מן הדומה שיהיה המראה המתקדש בזה האש שבת שרוב
כענין שובן הקדש נידמה שיהיה דבר חיוני לאש אל האש ימצא לאש אשר אם שרוב העובד
וכבר ייעד ארבעה בספר הנביל חיים בשפע ואותן הקדש לחקור חזק הנה זה מה שיוק על
שבו יראה שהאש אשר בקדש ילך היות הוא חס ששמים והיות ילך. והאש שבו
אלמכסוד האש אשר אם שבת הנה הוא אחר לפי שהיה העובד בלתי פשוט הנה
לא לפי שיהיה חיצונית בלתי פשוט הנה הוא שבת הנה כמו שיוק חס הנה נידמה
שהיו התקדשות אשר לא היו נכונים להם החלקים החזק התנועה חן הנביל היסודות
יותר קרובים אל הפשטות כענין בזה שנתח הקטנים ומה שיקרב והם נלמד אין אם הנה
ולא הפסק כלל הנה זה מה שיהיה שבו בזה האש. ואמנם האש אשר
והוא אם האור מתחמם לו אינו מתחמם הנה כל דבר חקירה ועמק וקושי וזה שכל אשר יבחן
זה שיהיה מנה במוראות השורפות והנכונות המטאור במים אשר ישרפ האור וכן יחל
זה שהענין ישרף בעצמו ובשרט כאשר היתה השכירה על גווית נכונות כל כאשר ישרפ
השפוק על עצמו או ישרפ עצמו רבים וחזק ונכונות אל מתחמם. וכאשר שבו
אל הירושלם הראשונה בזה והוא שהיה חסם ילך מן הבח אל השפוק במנוצת הוא מתחמם
כפועל יחויב שלא יהיה החום מתקדש אל האש חס והאש מאש. נמצא שרוב הקדש
שהאור אינו נאם ואם היה כל החסום בעצם הנה המתחמם יהיה הנאם האור בזה שבו
האור לא האור בפשטותו. וכאשר היה המתחמם הוא הנאם האור בזה שבו האור לא
האור בפשטותו והיה נראה שכל מה שיהיה הדש חזק האור הוא חזק בחסום כד יחשב כי
האור כל הוא שבת החסום הנה החסום לא יתקדש חסום כמנהו במין. ולא האש האש
וכאשר היה זה כי הנה יחייב עליו אחר חסום ששם אם שלא שורה בכללם זאת ההקדמה
ואם שיהיה וההפסק למאיר בחקירה אבל בכללם ההקדמה וחויב בעצמם בעצמם
והאש שבתים וכבר נתקן הדבר כל בולתה המקום והותרו המסקות הבאות.

ו כאשר הנחמן הענין כן היה ענין על אי זה אופן אפשר שיהיה זה למאור בחקרה. ונראה שהנחמן
 המאור אילן היה נח לא יחוס. אחר שאינו חס ואחרי שיהיה לו נחמדות ופני התעלה כמו שאמר
 אריסטו ונחמדות הנחמדות ופני התעלה בחקרה. קרה. כשלא נזכר בסבת החוס ונחמדות התעלה ולא
 חסר עם זה באור כאשר עלו האחרונים לו וההטבר על עצמו ועל זיוות טבט שוות וזוהי נחמדות שיקרה
 לענין היה יחשב להתרבה לענין תמיד שהענין הוא הסבה בחוס ואין הענין כן אפשר בחקרה. ול
 שכונתה נחמדות האור יורה החוס ויחשב שנתנת האור הוא סבת החוס ואין הענין כן אחרי החוס
 הוא חסר הטבט הרומה לטבט הענין כמו שאמרנו וזה הניח והטבט אשר יורה לחוס האשתי באור
 אחרי קרה לו מפני התעלה והתחדש בחלקי האור מאשר הטבטים לו ויהיה זה החוס רב לענין
 להתחמק אשר נעשה וכליתער זה הענין יתנו זה החוס. ואם יתכן הפנין יתכן החוס
 ואם התעלה ויתכן בכל החוס. ואם התעלה ויתכן רבים אלה חוס אחר כענין בחקרה
 הטבט היה הענין כן והתחמק בתעלה הוא אחרי בחקרה ובאחר שהיה בתעלה. וזה
 מורה שנתמיד חוס אחר שאינו חוס וזה שנתעלה הוא הסבה הטבט לקבל החוס
 כי האש אשר יתמיד דרך חס עם הקטה בקרה בשמים. אחרי שילידהו החוס אשר באור
 באחמדות תעלה הקטה ואינו וחוק שיתקבל חוס חוק החוס יותר חסר ליתרון ההטה ש
 שכאשר תפסיף ההטה יחשב שדבר התמיד הענין וכן הענין בדמים השחמי שיהי ויליד
 החוס בתעלה דברים הבטח חוס באחמדות הדמים החמים ונהי לא תקרח האש מהאש
 באור הקר ובחוס הקר טון שיעלה זה בחוס החס ובאור ההס. ואילן היה התעלה
 הוליד החוס בעלם היה הדבר כבר יספח מבטח אינו וכוונן כן החמדה היא התחלה לקור
 בחקרה ואילן היה התעלה החמדה בעלם היה הסטחה אשר היא העד התעלה התחלה
 וקרה בעלם עתידוע השקות בעלם היה הדמים השחמיים יחממו בקרוב ויקררו בחוק
 ובטח אלו הפעולות יחמו צורות היסודות תמיד היה הדמים השחמיים הוא שומר היסודות לא
 פועל להם כמו שאמר שידמו זה אשמים וכפרט לאש. ואחר שכבר התבאר והטבט אלה שכוונן
 לו ובבאור דבר החס. **אמר** ואחר שכבר התבאר כמו שזכרנו ואלו ההקדמות והתעלה
 הנה כבר יחוייב עליון
 חסר וספחמים שטהבת וספחמים יותר קטון וזה נראה שהטבט כשהחוס הארץ יענין
 חמדה שלשה מושג אדים. אחד מהם החס היבש והוא הדבר עליון האש לא האור
 והשני האש החס הלח והוא אשר ידבר עליון האור לא המים. והשלישי האש הקר הלח והוא
 אשר ידברו עליון המים. ואחרי האור החס היבש היה הוא יעלה אל האופן. והאש החס
 הלח נחמה וזה הוא אשר יתנוג לאור ולא יעבורו. ואחרי האש הקר הלח האור לבד
 ולשיתקרב מן הארץ. וכאשר היה נחמה יחוייב בהכרח באור החס היבש כשישג אל
 היבש או קרוב מן הארץ חממו יתלבב שם ויהיה אש לקרוב התעלה העליל וחוק יבטוה
 כמו האש אשר יתלבב בעלם היבטים מהיה וכאשר היה זה ס ויהיה מהירוע בעלם שיראו שם
 מושג האש היה אין עלת האש הוא המראה שם דבר בלתי נראה וקטע זה העליל אחר
 שאין שם חסר נאות לאש אלא זה האש נלא קטע אלא התעלה וזה מופת סבה אחת לזה
 הדבר. וזה הסוד הם חייט הסבת התעלה כאלה הקרים. ואין אלו המופתים והקדמות
 אפשריות כמו שזכרנו אשמים אבל ההקדמות הכרחיות כי אלו הסבות ואם היו אפשריות
 היה יחוס אל מה שהם לו סבות הכרחיות. וזה אין כחם שיתנו הסבת והתעלה יחד
 אבל אחרי יתנו הסבה לבד כאשר התאמת המציאות וסבת זה טבטות הכעלות והחמדות

יבטלון מנוכרת הסבת ולא יבטלון בחוסרם החולשים אחר שהיה לא יחוייבן מחלואם
מסובבם. הנה מאמר לא נטה שאלה האותות אל לא התאמת לטו טענת הסבה ולא שאל האופ

אמר

וחווייבנך שחיה תמונת זה האל שטובת טחנות השלם בעשע אשר
יתלככו. ואם היה אותה האל ישלן ארך נרחב יראה בעמוד אל ואסיה זה
האל אורך נדק יראה כאלון קן אל ואם היה קטן הארך נרחב יראה כמל פתילה ולזה יקראו
הרשאים אשר ידברו לפתילות האל טות השמים ואם היו חלקי האל המלכה הדורס
קטנס נקטנס והלך אורך היה מהם המין והלפיד אשר יחשב בו שהוא מתנועע ואי
מתנועע באמת ואמנם יראה זה להיות חלקיהם שרפים על הדנקות ול שנתק השופה
בס מחלק אל חלק באהיות עד שיכלה כל אותה האיד ויחשב לזה שהוא אל אחד באסר
התנועע ואיטן כן ואמנם הם אלים באים זה אחר זה בטכסר מהם הקטס יחודט בהתחור
וזה כמו מה אשר יקרה לפתילה כאשר תבנה והנחה תחת פתילה דולקת ותהיה עד
שיחשט האד העולה מהלילב התחתונה הככה אל

אמר

הנה האל יורט אל מתנועע ואותה הפתילה העליונה של זה האד עד שידלק הפתילה ותתחור
וכבר יהיה מין אחר והלהבות נדחיתן ותנועתן בעצמן. וזה מלכ ההפכיות
אשר בין החוס אשר בו נהקר אשר טאור המוקף בו ויראה חוץ מסגט וזה האין
והאל היה עבור ויטלח מן האור כחשטלה האל שידלכו בו בטכפרת

אמר

ואם יספר ויחור אולי היות כל הלהבות היו כמו האל אשר תוקר טאור אשר
בין שתי הפתילות העליונה אל הטלה מאור לן. אמנם שרבת מוט האותות
העליונות כן היותם הוא מכוור אפסותן והוא אשר יהיה כחלק העשע עצמן חן האור
ואמנם שרבת מנועם יקרוו שלקטם האחרים והוא אשר יראה האל האמנם הכדה הוא
מבאור דב מאמר אל ידרו בקרת העתים כלונעטן טאור אל יקרב מאנה בעשן
כל מבלט וזה דבר איאפטר בלד העל המרדכ ל שיעט אל הארץ אל יקרב מאנה וזה
המין מבלטת יראה בלילה וביום טלבו השמים בעהדה וזאת התנועה לזה המין והלהבות
לל היורים אל הארץ אמנם תמלא להם חפס קור האור המוקף בס אחר שלח היה אדרכ
האל שהתנועע למטה ול שיקור ידחה אותה להפכיות אשר טשס וקדה האל לפטו אל
הד אשר הוא פחות קר ופחות עב ואם המדכן שרפיה זה הד למטה התנועע האל יורדת ט
לארץ הנה לפי זה הד היה היות האותות לא כפי הד השע. ואמנם השורות העולים למעלה
בעצמם הנה הם יהיו מתנועע אותה החלק מהאור בעצמן למעלה כשקתהו אל אחר
ל היה מדור האל שהתנועע למעלה וזה האין מהאורות תנועתן טבעת והאחר היורד למטה

אמר

ואמנם יקרה לזה המין שיתנועע פעם אל שט הצדדים לא אל מעלה ולא
אל מטה לפי שהם ידעו היוקר דקין חרי האור אחר שהיו טדחיס חוטו וכבר
תקרה זאת התנועה ללהבות מלכ הפכות החלק הכבר והקל אשר בסהט יקרה להם עם זה
אקטועה מורכבת אל אחר והצדדים וכבר יקרה זה להם חפס חיצ האור וזה האין אשר חדשו
כמו חודט האל אשר בין שתי הפתילות הנה האותות אם כן אל שטטה מנועם. אחר חכס
כמו מה שידחה בפתילה הטכית אשר הונחה תחת הפתילה הדולקת. ובאחר הכדה והקור
והאחר המתנועע בטכט למעלה על הכוטר האל והתנועות להם אם אמותות ואם אל
הפוט וסם כמו אשר יראו בפתילות. ואמנות שטטה. אם טבעות וסם אשר יתנועעו ט
למעלה. ואם הכחות וסם אשר יתנועעו למטה אל אחר מהצדדים. ואלן אם

ידחה

הפחות

הכחות

٥٠٠

[illegible][illegible]

נשמע

אמר

אמר

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת הַקּוֹל

אמר

אמר

ואין נבס ואיית עין לבד ופס הלחות הנה נבד יחוייב שיהיו הנכבים בעלי הנטות או מתלכדת הכות
הנכבים והנכבות יחד וזה שפאטר היה ההלכות בזה לאור לך יקרב לאחד מנכבי לכת הוא
והנכבות והנכבים יחד הנכבים בעלי הנטות הם בעלת נכבי לכת וזה שפאטר יקרב לאחד
מנכבי לכת ויהיו הנכבות מחוברים ויראה תקרה חלור הנכבים אשר בקרוב מנכבן והאשר בקר
מנכבן מתלכדת הנה ידבק אור זה הנכב כלור זה האור ויראה אחר: ואין תבס אשר הוא עשן מתלכד
מדבק כנכב לכל הוא יראה מדבק כל שפאטר כנכב ידבק לאור אותו האור: ויראה כלל הוא
כלל אור אחד אור: **אמר** וזה האור אשר יקרה לכנכב עם האור האשתי המתלכד דומה
למה שיקרה מנכב הירח וההלה וסביב השמש וכן השמש: **אמר** ולמה יראה
לאורן הנכב מראה מראה לפי שהאור כשיקפצט כחלק המתלכד שם
האור הנהגה כחיס אל הכותל ויראה מאור: והנראה מדבר אריסטו הנה בנכבים בעלי הנטות
שהם אל מתלכד ושללן אין הפרט כישה וכן התלכדות אלל שאלה יקריימו לה אותות החור
אשר ישלה עם לשירפה ורכיו וכאשר ישלה אותן החור עמר אותן הנכב בעל הנכב: ושמוס מן
שם וזה אשר יראה הנכב בן מדבק כלור קר הנכבים והנכבים מהלכס וזה הנכב הוא
מראה ואשר מתלכד ואלסככרד יראה זה ויראה לכל כנכב בעל נכב הוא אור מתלכד כן שהיה
נכבן יראה מחובר כלור מן הנכבים או היה חוץ מהם ויאמר שאמנם דמה אריסטו זה החוץ מן
הנכבות בהלה והשמשיים להיוותם ראויס קרוב מן הנכב ולפי שהם יקטועט עם הקטועט הנכב
ואינם אלל ראיה ולא חלק נם מראה ויראה שהיה היות ואין בזה שיראה מהם מחובר כלור
מן הנכבים שמהיה מכת מחוברת מראיס ואר מתלכדת כנכב מה שיראה כללן מן האור הנך
הנך כחו שפס הוא כל אריסטו ומה שיראה נכב והיוותם מדבקים כנכב והעמידה על האות
כנכב הנה ברשית הקריהם כי כשהיה מנכב כלל מנכב מתלכדות אין ספק שראוי לקריי
סוג עוד אחר זה הקריהם שמהיה מכת וכפי זה היה לא היה הפרט כן אחר במכת זה החוץ
מן הנכבים כל אשר נבס ואיית עין וכן האור הכנכב וההנכב ואלסככרד שאלל יראה
שהאור אשר היה חוטה ההתלכדות הוא אור נח: ואריסטו יראה שהאור אשר יבס לן
שמהיה מנכב מתלכדת אלל ועוד שאלל נכב יליון זה חוור כקרת הנכבים הנכבים ואריסטו
יראה זה אפטר בכל כנכב: ועוד כי אריסטו ילס הראה שמה חלקיית כל לקרס נכס ישימוס
שמה כוללת כל לכלס ואמנם כשדעת אלסככר הנה לא היה כן מאמנס וכן מאמר
אריסטו האותות כלל: **אמר** וכאשר יראו הנכבים בעלי הנטות הנה הם אנויסי על
החות הרת והשירפה והנכב כלורן העת לפי שהם אנויסי יקרו כאשר היה מנכב
האור חס יבס אחר שתיאפטר שיקרה ההתלכדות כלור הלח האנויסי והאנויסי שאלדע כחות
אמר ולמה אינו שמה יראו זה כנכבים בעלי נטות יורו שאלותה אשמה יבס וכן היותות
אמר וכש נכב שהנכבים בעלי הנטות נראו בעת מן העתים והשליך איש כל
באות העת אכן כשה יקרא אדריין ולא פה הורח דמה האין כל הוס ההוא שר לאחר
וכן נכב האלל הנכבים נראה כנכב כקומרוט המלך בחקנס שווי הלינה והוס החורפ
ואחר הולותן העמודה רוח שהוסעה: **אמר** והסנה אשר כעבורה יתעב הולות הנכב
בעלי הנטות מה שיקרה כנכב העשן חס השמש והנכבים כל שאלל כענכס זה
ואמנם היות הנכבים הנכבים הנה אמנם היה כנכב אשר שיתלכד האנויסי להכות היה חס
זה המין מן הנכבים אלל בפליאה ומן השמש: ולא יהו על דרך אחרת
המשמר שלמנכב והוא העשן החלש: **אמר** ואחר שאלדע כנכבים

בעל. הנוטף. שאמר באלמנא וטמיר מה הוא ואיך הוא. ונתחיל וזה בנכיר דעת הקדושים
והתחלפס. ושאמר שפוטגוריש וחביון אחיו שהמורה ככלל היא נושם דרך היה מהלכי כח קצת גבוה
בהבין הקודם כשפסדו חוקם הכובים בזה פסדו ושבנו אור למה שהפסיד קצתם אל קצת
והתחלפסו והתעורבו קצתם בקצת. ואחריו אחרים שהשמש אולי הלכה בקצת העתים באלו המקומות
מן הבלבל ואמר וראה הוא מכלול מהלכין. וטעות אלו מבוואר בעצמו אשר מה שאלו היה באלמנא
חוקם והלך היה חזו"ב שיהיה זה הנושם באלמנא אשר ילך בהם השמש ושאר הכובים הנוטפים
אבל לא שמשו כמו זה הנושם בם הנה האלמנא אף אינה נושם מהלך השמש ואמנם שנת
מבטול הדעת הראשון לפי שהוא מבוואר הטפלה בעצמו ומה שקדם והחשבוים הנוטפים נהלכנו
הקבאר שזה היום בלתי הולך נספר ולא הולך כלל ממי שראוי לבעול עליו והחשבוים שהיו שם טככים נספרו.

אמר

ואחנם אטכמוריל ודימוקראטיל הם אחיו שהאלמנא הוא אור הכובים אשר לא
יגע אליהם אע"פ השמש בהקצת חוקם האריך דל שנתעורר האריך בעם ובין השמש.

וזה הוזכר עשרת מלש פסם. אחד מהם שאלו היה העשן כן היה מתחייב שיהיו הכובים טוקה
להם זה המקרה אפשר בהעתק השמש דל שלא יראו באלמנא כובים בעתם. וזה שלא נודע

שכל האריך יגע אל הבלבל. וחזו"ב שיעקרה הבל חזו"ב למעב בהעתק השמש הקצת האריך והחשבוים שיהיו
וטעות אלו נ"ב ולוי ממה שהקבאר בלמנא הקבאר וזה שכבר הקבאר על האריך

אמר

מתורד אחנם חזו"ב אינו דבר בערך גום השמש להיות השמש ודל הוצה מהאין
ולפי זה לא יסתר אור השמש מהטככים וזה שמתורדן לא יגע אל הכובים הקיימים להיות חזו"ב

הכובים הקיימים מן האריך כפלים רבים מתרחק השמש מן האריך עם גדל השמש וקטנות האריך
וכאשר היה זה המתורד לא יגע במקום המוכב אשר אל אלמנא. ואור השמש כשהיה תחת האריך

יגע במקום אלמנא הנה איך יאמר שהאלמנא היא בסתר כל האריך. וראוי שתדע שלא יקרא
נ"ב שיהיה אלמנא הבל מתרחב אשר יקו"והו קצת אחתהם האלמנאיים להיות האלמנא חזו"ב ואין קו"והו

אמר

ואחרים אחיו שהאלמנא נושם מתורד בהפך שגוף השמש והאנור אל המקום
ההוא כמע מה שיהפך השגוף מהמראה של הכותל אשר לא יפולעליו האור בולט

ההפכות דל בעצמו. וזה כמו בלמנא בטככים בעלי הנוטף וזה המאמר עשרת כי האלמנא
אלו היוה אור מן האנור היה שנתק בהעתק האנור אשר הוא השמש כמו אשר יעקב הבל

המתקפך בהעתק האנור. ואמנם נראה האלמנא בליטה ובזו כלאפשר זה במקום אחד
לעולם וחזו"ב כפי זה הדעת נ"ב שיהיה המראה אשר מנסה ההפכות דבר למקום אחד מן שיהיה

זה האנור וזה דבר האפשר בלתי דל שיהיה מן המראה דבר לנצח אלא אם כן תהיה לה סנה נצחית
הנה כבר הקבאר מזה שהאלמנא אינה דרך קצת הכובים ונראה כלל האריך ואינה

אמר

ואיית שון קרנה בהתפכות השגוף מהשמש. אבל מאמר שהיה אלמנא כפי זה
הנ"ל אשר אמרנו אותו וזה שכבר הקבאר שהאנור הקרוב מן הבלבלים מתלהב אליו ויראה במקום

אשר יראה מן אלמנא והבלבל המוכב כובים קטנים גדולים ואיורים וקרובים ותלככים כפי
זה שיעמידם ארטימדיט ונולדת מהבוחים בה דרך וסליחאמתן לנן שתי אלו ההקדמות אפשר

שיווליד מהם שתי תולדות. אחת מן שהאלמנא היא מהתפכות ונורות אורות אלו הכובים
באנור המתלהב אשר מה המקום. וזה כי יחזו"ב שיהיה שם אם היה ואיית אור שעה לראיית קיום

ומראה שארית לעולם וזה שמשל מה האמר. אחנם המראה חפז רבוי הכובים אשר שם כי
יחזו"ב שיחזו"ב זה המקום וידוקרן יורג מולדתו והאנור אשר ימנע שאלו חלקי הבלבל עד שיהיה

וכות ודקות סנה אל בהתפכות אם נודע שהקור וטכק סנה להתפכות. ואחנם אם שם אור

וזה שהרע כבר תראה תנועתו בפלגות דל שיראה והאחד שיש בלשון יראה בעצמו וז'
 ובאחשבות חרוא והיה החרוא אשר חרוא היתה השבירה מוכנת לזה ובכך יראה חרואו לבד
 וחורק החרואה כאשר טרף בלתי מוכנת לקבל התכונה אם לקטטורה ואם להעדר
 ספירותה יהיה בדבר נראה בחקנס ויראה אותו בחקנס אחר כחו שיראה בקשת בעל דרכים
 ובחללה וכאשר לא התחזקת בה השפירה והיה זאת הוליה איאפשר אלא בשבירה הנה חר'
 זה יאחר בה כח יתן וחורש ויחזור לאפשר שיהיה סבת זה אלא אחד חשע עשיתם און טעם
 יחד אם העשן הראשון הוא שיהיה סבת זאת השבירה חולשת הוליות להטובה לקטטור
 אותם הכוכבים עם רחוק כי השבירה כבר תקרה וחלשת הוליות כחו שיהיה חשוב
 החולשות וכפי זה הנה יהיה קטטור אותם הכוכבים סבת השבירה וקורב קצתם חקטור
 סבת להכנס ענולי השבירה קצתם בקצת והכפלים עד שיהיה זאת השבירה בעלת חרואה
 שיקרבץ מלמה שעור מה מוחש ויקרה לו עם זה שיראה ארוך דל מפע הכנס ענולי השבירה
 קצתם על קצת והוליה על זה טוב המקרה בעצמו קרה לחלשתו וזה הוא אחר החולשות הטובה דל
 שיראה בלתי הוא עשן לכן לקטטור הכוכבים אשר בה ואסוף קצתם אל קצת ובכך יראה כפי זה מה
 שאחר שקורבם האור אשר שם מההתלבבות והחלשות יהיו סבת לזאת השבירה ויתאמת בזה
 מאחר ארסטר' ואמנם חרש השע אשר נראה לי אפשרות הנה הוא שיהיה אותן החלק
 יתגלגל יקבל האור מלכותם הכוכבים עוד יאיר מעצמו להכפל האור שם בעבור האסוף אותם
 הכוכבים קצת אל קצת הנה הנה יהיה ההקרבץ סבה לחזק תנועת האור עד שיראה מעצמו החלשות
 ויהיה קטטורם סבה לאשר לא יראה אותן האור חזק הנה אכל קרוב יותר ל המראה מאשר הוא ל
 האור דל באומרי מאיר בעצמו כלומר על היצר אשר יזהיר המאיר והוא שזלזל וכל מקרה ממנו
 קיים שזלזלים על יוצר אל כל נקדה מהשם החקטור למאיר אפשר שיפול ביניהם קו ישר דל
 שזלזל בן אותה הנקודה מן המאיר ובין הנקודה החקטור להפך השם החקטור המאיר קו ישר
 לא מנקדה מובלעת אל הנקודה מובלעת כחו שיקרה בשבירה והשוות ואמנם שזלזל זה הנקודה
 אפשר על הנקודה לפי שכבר התבאר שהשמים הספיריים והוא האור דרך מלש יזהיר בשלש צדדי
 דל בעצמו ובחזק ובטווחות ואמנם החלשות בהתקפכות וטווחות לא יתאמת על הדרם השמימי
 להתגלות דל להתדמית חלקיו ואפילו טווח מלאכות לא יבט מהם אל הארץ אור אלל על חקטור
 מובלעים חן יותר קרוב וזה דל שלא יבט האור ההוא המהפך בארץ אחר שהיה השבירה לא תהיה
 אלא מקורות מובלעת ואמנם שזלזל בעצמו מפע ולתת הוא אפשר בן עשן ביום כי כבר נתל'
 בחכמת האנשים שקבל היום אור מהשמים איאפשר שיהיה בהתקפכות וכבר באר זה אכן היה
 באחר טרד לו וכאשר החטא שהדרם השמימי יקבל האור ויאיר מעצמו כעשן באור איטטון
 רחוק שזיכרול בו קבול האור מפע האסוף הכוכבים קצתם אל קצת שיהיה נראה בעצמו על שהוא מן
 מאיר בעצמו כי האור כשפלט האור מפע על השם בעל סודא און עב היה האור נראה עם שזלזל
 מאיר בעצמו ואולי אותם החלקים מן הגלגל הם יותר עבים מלולתם להתקרב הכוכבים אשר
 שם קצתם מקצת ויקרה לו חלוקה זה המקרה כי מן הדומה שיהיה סבת הדון הנראה שם סבת האסוף
 הכוכבים לבד וידמה שיהיה העוור על ענן אותן החלק והגלגל דל חשע ספירות עד שיקרה האור
 אשר יפול על הכותל וזה חן הענן היתה קבלת היום אור מהשמים ואיטטון רחוק שיהיה הדרם
 השמימי יתחלק בפחות יותר בספירות כי כל מה שיחלל לרוב האחר בעצמו אפשר שיתחלק בו אותן
 הדבר בפחות יותר בספירות כי כל מה שיפול לרוב האחר בעצמו אפשר שיתחלק בו אותן הדבר בפחות

הנה התבאר דל זה
 ששן הכוכבים הנראה
 לידו והוא שזלזל יורה קצתם עב וחלוק יותר חקטור וקצתם ספירי יותר
 חקטור ובכלל חלקן בלתי תנועים בספירות ובענן ולכן כהיות אור
 השמש נכנס עליהן למאיר חלקיו אשר הם יותר ספיריים יותר חשוי
 הענן והאפל לא יקבלו האור כלל ויאלץ כהם כחלוקים ועבים
 אצל החלקים העבים השחורים מורק שקבלו האור הטיב ודע זה
 והביטור שהוא הקראתו בזה

שקיה

ט'תק"ה ר"ח וז' כ"ן היום כחמשה עשר לו הנה אינו רחוק אלנו מאשר תהיה סבת אלמגדלא
 זה אשר אמרנוהו או הסבה הראשונה או שתיתן כי כאשר היתה האמת מחויבת דל בדרם השמימי הגדול
 המון באויר אפשר בו . ובפאן נ"כ יד שלישי . והוא שיביא בזה החלק והכלל כוכבים מקובצים קרובים
 אחד למ' יורדיו ודמותם ויראה אורם לחזקן חסד הערוב דל עזוב אורות קצתם קצת ויקרה ויקרה חזיה
 שצדקה ואח האורה . ואחם שהמנוח אלנו פליקטן שערן וירחק יראה אורן ולשאר צדקה תאונה
 הוא שכן ידוע בשמנו . ואחם השייך זאת הידיעה בשם אל מגדלא שיהיה ידיעה חסדה לפי שמונה
 בלתי ידוע האטמאות בשמנו ואחר שכבר התבאר זה שוב אל מה שהיון בדרכו מוכאזר דברי החכם
 הנה כבר התבאר מהשמנו האש אשר יראה באויר והתחבבות והכוכבים בשעת הנוכחות
 ואלמגדלא ונולדתה חמה שאפשר ליהיה בזה המקום מן האויר והוא המקום היותר עליון
 ויחויב שיון אחר זה שזכור הדברים אשר יתקון במקום אשר למטה מזה והוא המקום העליון על
 הארץ ולמטה מאותן מקום אשר זכרנוהו ויאחר לו המקום הששי .

המשמר במקום הנשי

עמר

המשמר במקום השני **אמר** וזה המקום הוא אשר ייוחד בהעשרת
 האזניר הלח החם או הקד הלח וזה
 האזניר כמו שצונו הסבה הנילשת לן היא היום ואמרן . ואחשם הסבה הפועלת לן היא תנועת השל
 ונולדת מהכוכבים . ובכרע השמש ושנה אחשם יחשם לשמש ולנולדת מהכוכבים חפץ הקדוש והרוחק הט
 השמימי להם חפץ הנולד הטועה וזהו הדין השמש סבה להווה ולהכפר אשר יקרב לשמאלות אשר
 יחשמו בזה המקום ונולדת הדין כשקדבה השמש דרך משל המקום הארץ והמים יבצע חומן לארץ ויחשמו
 ויעלה ממוטה אור מהלחות אשר בה וכמו כן מהמים ויתקדשו לם מיעש מהאזניר וזהו שהיה מהחם
 יכל כחליה יעברו מקום הקהוות העשן והוא המקום אשר יכפר כן שב משכנן וכן בארץ דל עשן כן
 השמש וזה הדין יתקדש ויתקדש כשהיה כזה המקום חפץ תנועת המים השמימיים וזהו שהיה מולדת
 האזניר הלחות וזהו שהיה לא יעברו מקום הקהוות העשן ויעברו לם ונאשר וזהו השמש מולדת
 זהו כן המקום והוא קדובה אל מלה אחרת כמו שתחת מולדת זהו כן הארץ ותקרב אל מלה אחרת
 חומה הקדוה אונת האד והתעלה והתחבר ויהיה ממוט העשן ובטירתח הקד עליו ישתנה העשן
 חים וינלן מלש וזה כזה שאפשר שהשתנה ממוט אל המים ומה שאפשר כן שישתנה אל מלה
 ישוב עב וערפל . וזהו היה הערפל מורה על ימות האזניר מופץ שהוא מותר העשן המשתנה
 והרואה על שהמים ויתקדש מכלו אלן הסבות מהאזניר זהו שיראה כוללתה ההלכה והאחרת
 וזה האד המשתנה מים עם התחת השמש ממוט יתחלף בפחות יותר ואם היה מנוש וזהו התחת
 כדורן היה ולוף וזה אחשם היה כוון מלות לביטולן כלילה עם היות השמש תחת הארץ כלילה
 והאלה עם אונת רח ותקדשו למטה המקום הקהוות האזניר וכלאשר היה האד רב והאזניר בדרת יקרב
 חשו היה הולך ועור מנוש והאזניר ולוף רב וכלאשר יתחת הקדו של האזניר אשר יהיה ממוט הולך
 בעת השתנות אל המים והמים היה ממוט הכפר וזהו שהכפר הוא אור השמימי הקדמה קדש לילשם
 השתנות אל המים ואחשם כשיתחת הקדו של המים אשר יהיה והם האזניר היה הקדוה אל והם השל
 חמה אל חמי הכפר והולך אחר ותקדשו אחר ויתחלט חפץ כזה הפועל וחלטותן וכמו כן העשן
 כלל והאזניר ותקדשו אחר ומחשם אחר ואחשם יתחלטו בעליהם אשר הוא הקד בפחות יותר

אמר

[illegible]

כח
כחל שחלוצים
החלוצים והחלוצ
עם הכבשן יל
כיבוצה עם יחזקאל
החלוצים ולחלוצ
קדושים יחזקאל
פיוס ויהיה חסד
יחזקאל ויחזקאל
ולחלוצ יחזקאל

וקטן כלת סבובי הנה הוא יאמר בתשובה. שזה שיתאמר מוטעו יודו חזקונות עליונים יקרה לו בליד
באור שיתאמר חסכו מכל יבדיו ויטעמו מלאויר ויחסכו מלדמו בלוא ויקרה לו אל יהיה סבוב
וקטן. ואחש היוד משכן קרוב יקרה לו חסוף זה אל שיר יחל בשל ניות עה כלל מה שאחזקחם בדבריו
המקרים במקום השל מן האויר

המאמר ברוח והנהרות והים אמר

ואחר שכבר התאמר איך
יהיה מעד והטוף והסוד

והשלל והפדד הנה כבר יחוייב שאלמר ברוחות והנהרות והמים ושאלמר בהם האמר טעם סתובב
הקדום בדברים אשר עשו כי כוונתו ומחשבתו הוא לחקור מכלל העששים וזה כשאלמר מה
אללנו מה ומה אמרו ונסתקן בו ולא נעשוב מעה דבר שהעש אללנו ידעמין

ואמר

שאלשים אחיו שהרוח והאוויר הם עכע אחד והוא האוויר עצמן אבל כאלו
התנענע יקראוהו ואלו עה יקראו אויר וככה אמרו אללנו בששן ובמים היוודים

וחטין טענעם אחר וזה כי כלעל היה מעד ואלו עה היה עין
בעבור וחת המתטפה ברוח טמן מבוית הרוח מרוח חת והוא אויר

אמר

המתנענע והאוויר
המתנענע והאוויר

שחלוף הרוחות יקרה מפע חלוף המקומות אשר טמם תעש וזה ברוח האמר האוכר בהרות
שטרשם הוא מה אחד בעפע ושחלפות הנה יתפרת כל הנהרות והאומרים אללנו המאמרים
רבו בם בבטת חקירה קדמה להם והיוור משוכן שבמאמרים הוא מה שיתאמר אחר חקירה
וחפשי ואומר טמם היה מאמר אללנו ברוח כמאמרים בהרות ול שחלפותם הילדב אחר והיה
חבואר עתין אחר מים וטעם אחד יראה כי נעשן באחרין ושחלפותם עשות וזה שחלפות הנהרות
והרוחות הקש אחר וטעם יחוייב שחלפות קדם מלכות הנהרות וזה הוא ואיך יתבאר ומה במכונה
להם וחלפין קהיה התחלתם וכבר חשבו אנשים כמן שאלמרטן טכס הנהרות ואללנו מאמר

אחת לו ממשעות יורג מאחת יתקבצן זה או בן כל המימות כמן שהרוח ינעלה ומערה אחת
או ממשעות יורג מאחת יתקבצן זה כל הרוחות ושחלפותם אשר יתקבצן בלוח המערה או במערה
באין הסוד הם אשר ידו כלל השל ושחלפותם על זה רבו אללנו המימות בסתן ומעשים ברוח
והאמרים עשות שאללנו היו כל הנהרות הממלאות בארץ ידו כל השל ממשעה אחת או ממשעות
מלכות מים מכלתני שחלפות היה מחוייב שיהיו אללנו המעשות יורג ודללות והאוויר ועוד שחלפות
שחלפות אללנו המעשות במקומות הנבואים על הארץ ולא יעשו ההרים בגדלם שיתאמר בהם טמן אללנו
המעשות עס מה שהיה מחוייב חלל הנהרות שחלפותם והאוויר אשר עליו הם הנהרות הארץ הזמן והוא
טמן ואלו עה רהיה סבב זה מערה אחת יתקבצן בה כל המימות או מערות רבות הנה אומר
סבבת זה של דברים אחד והם והוא אשר שחלפותם להם חלפות הנהרות שהנהרות כליות שחלפות
בארץ ויתקבצן עס במקומות שחלפותם לקבוצן עדי ידו וזה חלפותם המקומות אל המקומות האומרים
לנהיה על שיראה על פה הארץ והנהרות אשר בה הארץ יבטו בער הקיץ ויבדו בסתן והסבה
השלל שהאוויר יתקבצן מים במקומות היוודים מוטן הארץ כמו שחלפותם על הארץ במקום מיוחד והסבה
בזה בהשחלות הוא הסבה בהנהרות הדלמים ול חס האוויר אשר יעלה כעט הארץ הם עדי ויתקרו
בעליונה וישוב מים ואללנו הנהרות הם אשר ידו בקיץ ובסתן ויקרה להם הרבני בזמן הסתן
חפץ הסבה הראשונה ואולי קרה להם מפע חס פמיות הארץ בזה הפך והקדחת שחלפות
ואם היה לא זכר זה אריסטו אבל הוא ידוע מהשלים אשר התעבד לו

אמר

ואחש יוד הנה הדול תמיד בקיץ ובסתן במקומות רבות והאוויר אשר קרה לאללנו המקומות
המאומרים להתלות המים כס מהאוויר וקבצים מימי המים שידו קרפס חל קרפס עדי

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

בזה שחלקי הארץ ידעו בהתחנותם ובפסגם שאר המתחנים אשר הם בעלי חיים והעמק
וזה עכסו של מיטאות אורס ומעט מונבלים וחלקי אורס המושג מונבלים מעט בלנות
הבחנות שטוב חקרה בן העשן בחלקי הארץ וטאו שאותם בעמק הגדול הם יותר חקבלם
פול חטונת קרוב השמש בלנד הטונה אשר הוא סבת התורה ואשר הם מקבלים טונת
התפסד אשר הוא חטונת הסדוק להם באותו הבלנד ובלנות חקרה העשן בהן דל
שם יותר מקבלים חטונת ההספד מאשר יקבלו חטונת ההנה בן העשן בחלקי הארץ
הנה בלון אם בן מקפלות מן הארץ יביאו עליהם ומעט הם בם יותר חוקי הקבול

הלכות וההנהגות אשר יקבלו מעל היובל והתחלת הקצות השנים והם
ואלו המקומות אשר היו בזה הענין והם יכלו ישתנה בהם זה הענין עד יובל וסוף
הקצות הם לפעם הקרוב יותר מאלו המקומות אשר יקבלו מעל היובל והם יכלו
סוף ואלו אשר יכלו מעל אלן המושב חן הארץ בזמן אשר יושב בהם חרות וכן
הענין גם וכן לקבל פעם הקרוב גם יותר עד אשר יפסקו והעלה הקרובה בזה היא התחלת
אשר יקבלו באותה הארץ והפסקם דל שגבב בהנהגות יהיה קרה לשגבב המים והדגים קרה להנהגות

אמר

וכבר היה המצב תלמה על ארץ מצרים דמיון וכמו כן כל הארץ אשר בל שפתינו
ואותם המים התגבבו מעט מעט לעלה אשר וכוונתה והיא עזרה בדרך הגבוב
ולזה תשוב לקוף והיובל עד ישוב הענין בה בסבוב והוא יקח עזרת למה כאשר המדינה הקדומה
אשר ישכנו בה אשלי מצרים חקדם ואומידש כבר וכוונתה במוקם גבה יותר מה המקום והנהגות
יובל אותה הארץ ויעתקו אשליה אל המקום אשר בו ישכנו אשלי מצרים היום והוא יותר שפתינו והנהגותיה

אמר

ואת העלה כליתה כפון הקומות מהרעטות אל הצה וההפך והוא ישכון למאל
הרבים בהקט ובעזרת כי מן הדומה שיהיה אלן העלות בפאן טותות המכה והנהגותיה

אמר

ואלן השטוים שגבב וכוונתה נלח סבתו כי לא יקרו אלל בן מושם ארוכים והנהגותיה
אבל כבר שגבב מעשים וכירה מועתקת בקבלה טון העקיעה בזמן פלוג הארץ
כי זאת העקיעה היתה בזמן הקדמון בארצותיו ורובה היתה במקום המיוחד מושם קראו הוא בשטון

אמר

וזה המקום כבר נלמדה עשיו מה העקיעה פעמים רבות והמקום הזה הוא שפתי
יס לתוכן עם קראו כך והם אשר היו בקראים קודם זה אדריקין ויקראו עתה
יושם והנהגותיה מדבריו שגם קראו דריקין בעבור העקיעה אשר אורעה בארצותם כי זאת
היתה סבתו בה שתי הלשונות דל היות והענין כי מלחם נדק בשטון עברי שקיעה
והים אשר זכנו הוא הים אשר בחוף ארץ הצבי ואת הארץ אשר וכוונתה בשם היות היא
הארץ ברובה אשר אטחטן בו מן הארץ והוא הרובה העצום המעריב

אמר

והמקום אשר ישכנו בו אשלי מצרים כבר נלמדה פעם אחת מהנהגות שלהם
והם היוק ויווה עלנה מה שימצא חרשתי עזיבת הים ואת הארץ ירנה
כמו מלשונות מושם הדגם כפי מה שחשטוב והאשר נמצא הים יותר עליון ואת הארץ ירנה

אמר

וכבר חתר אחד מהמלכים לערב בין שני ימים דל ימים סוף ויס ארץ היבשות
ואלן עשה זה גדלה תעלתו חדר ופני הים ראו לנאים אחרון מהמלכים לעשו
וכי אלל שלמה שהענין בזה מן שגבב אחריו מהמלכים ומצאו הים יותר עליון מן הארץ
אשר שם וטמטעו מלשונות כדי שלל ישקיע אותה הארץ דל מצרים ודבוליה

אמר

הנה כבר התבאר מה שחלקי הארץ לא ישארו על ענין אחר אבל יעתקו מעט
לענין והתבארה סבתה ובארנו סבת הנהגות ולמה היו נדירים הנהגות כעת
וטסקים כעת דל קרם ובכאן נלמדה זה המאמר והוא יסוד בשש שאות מה שישע לרע
בן הטבע הנחות והים

המשמר השני מספר אהות עלינות לאריסטוטלס

אמר

וכבר יחוייב שגבב זה הוא טבע הים ומה סבת המלחות בן ואם הוא מלחות

אין בלתי ותרבוה ואם היה באחד משני אלן התאדים והם סבת זר
בש אדם בסמך נענע ואחשם האשלים אשר דברו בטרור האלה

אמר

חוק מנה שישלחן האדם הם אמרו שהם אין לן יהיה ושהתחלפותם הם מעשיים ישפכו ואלן המט
המעשים נשמים **אמר** וכבר הטיבו בהם שאחיו האשר הוא בלתי הוא אך לא הטיבו
בהם שאמרו שהתחלפות

העבשית אמרו כי לים התחלפת היתה אחר שלא היה וזה כי אלן חשב כי הלמות היה לטר קורס עלכל
הארץ ואלאשר פעל השמש בה בממנה אורה התיבה הרבה האותן הלחות ואלאשר בה קרית האשר
התורה אותן ממנו מה ששכר ונהללרד וחטון הרוח וחמטן מה שיוטון בן השמש ואלאשר הכוכבים
ואשר שאלו מאותן הלחות שכללך פעל השמש בן איד וחטט ליה כי הים האקף הוא עתהפחות
חובה שהיה לוואת הסנה ולוה יראה העפר ואלהיה המקום המיושב וחטט ליה שהים בדרך הטוב
עד שיתקרב למקף כלן והוא מאמר מי שקרס בעבע הים ואחשם סבת מליחות והם

מי שאמר שסבת זה הוא שהים ויער הארץ וזה שהם חשב כי השמש כשהתחמם הארץ תיער הארץ
והואר תיער ויהי מלוח ט כל ייער מלחה ואחיו אחים אין זה סבת מליחות הים אבל
הסבת מליחות הים הארץ המלוחה הטופת אשר תתערבבו בעמה שקרה לחים שישפכוכם

אמר

האשר שישוכו בלתי • ואי אפשר שיהיו מי הים מהמעשים טובים בו עה
שהמיות אשר יתלדו מהמקור שע מעשים אם מימות גורים והם הגבור

וכבר ספרנו תלה שהיות אלן היא מן המיותות כהתהוים בסבוב המקומות הגבוהים מן
הארץ והתקבצם קרס אל קרס בחלל אונס האקומות הגבוהים והאין השש האיותות
העושרים אשר ליום גורים ואלן השש חישם אם אנשים ואם נדות עשויים במעשה ואלן אם
ידון אליהם המים והתקומות אשר למעלה מהם ול האקומות אשר יתהוון בם המים

וכאשר יתנה שטח המים באלן התפירות לשטח המים התקוים ועברו המים בואת החסירה
ולא יעלן עוד והוא בלתי שאי אפשר שיהיה התהוות הים כמו התהוות מימי האדמים שאלן היה
ובן היתה אורגלית טבעת המיותות בו ואי אפשר גם כן שיהיה התהוות כמו התהוות הגבור

ול מהמקומות אשר הם כמו יונת גבוהים שאלן היה כן היה גדר הים וירוך כמו שירוצה הגור
וזה אשר אחיו אמת ולזה אין לאומר שיאמר שהתלד הים הוא מההוות השופכים בו שאלן היה
ישף הים עד שיעביע הארץ בלה אחר שהמקומות אונס הגבורה הטופלים בו יונת עלונם האקוס

אמר

ואין ההדרה אשר תראה בקצת הימים סבתה הדרת סבת הגבורה אבל זאת
ההדרה אשר בים היא תנועת המים בעצמם ירצה כמו תנועת הרוח

אמר

וואת התנועה יותר גדולת בים הגד להתקבץ חלקי המים בו יותר מאשר ביםים
הרובים להתפשט חלקי המים בם כעשן בים הגד הנקרא הארכיט אשר בויעטו

האגדלום לארץ הכוכב ועריפה חגד האגדלום וסבתה מלש הכוכב ואולי קרה לקצת הימים
שהיו מקומותיהם יותר טפלים מקצת והם מדונקים קרסם בקצת ויקרה לים העליון שיווצו
מימיו אל הים השפל כשהשקוע התאשה אשר תהיה למים בעצמם מן הים השפל אל הים
העליון והוא אשר יקרא אליו הגפלטות והתנועה הששת והיא אשר תהיה חפש האקוס הקרה שפכה

אמר

ובאשר התבאר והלאמר מה טבע הים וזה הוא הסבת מליחותם אבל קורס
והדאוי שגייב על מי שחשב שהלחות היה גורם על הארץ ושהשמש עתה

והיה הים משאירות אותן הלחות ואלאמר שכבר התבאר שהמים מקיפים בארץ והאוויר במים
והאש מקיף באוויר ויקרה לשמש כשקובה חסכה מקום מה מן המים שהתחמם המים התם

כעש

סבת

עד שיחזק מהם אר וזה חזקת דק וחזקת המים כמו שיעשה האש ויעלה אותו האר בדר
 אל המקום הקר וכדחקה השמש ויטמא אותה הארץ נתקדש אותו הארד שבו שפת ורחו וטבו
 אל המים אשר על פני הארץ בהכרח בעתות הסתו כמו אשר יורד בעתות קרוב השמש אל
 הקיץ ואת תחלתה בשנה האחת עצמה אל שיהיה העולה בזמן הקיץ יותר מן היורד בסתו
 בהפך הנה לא יתחלף בזה בשנים הנזכרות ולזה כאשר קדם שיהיו שנים ושמועות וטפות יחוייב
 שיהיה בסופם אל אחריהם שנים עליונות להיות אותם השנים האנוניות ירד בה והאוד העלה
 בזמן הסתו יותר ממה שעולה בזמן החום ובאשר היה הטב אל המים אשר על פני הארץ
 כמו זה שיתק ממה או אפשר שיהיה הם שארית לחות המים הנכנסים וחנם השמש

אמר

וכבר אמרו אכסנים שהשמש יזון מאותם האדים ולא יטוב כלם מים הנה ימשינו
 המים אשר על פני הארץ בעבור זה עד שיתגדל הם ויתחלפו השנים **אמר**
 מהשעו האשר נזכרו ופני הנהגה מהאוד **אמר** וזה אשר אמרנו
 טעות מבהר לפי שכבר התבאר שהשמש נכחי קמור בתנועה
 יפסד ויטמא כמו שיפסד האש אשר רבו האשיות בהנחתן והיה מחוייב לזה שיקטן וישוה
 עם משעו האיר ורבויו כמו שיקרה לאש אשר יזון בעצם שתגדל האש ויקטן עם משעו
 העצם ורבויו ואם היה זה אינו הנהגה באמת אלא הוא התנוות לחלקים

אמר

ואלנו יזון השמש יזון הכוכבים ואלנו יזון הכוכבים לא ישאר שם איר יתבאר
 ממנו המים ולא תהיה מהם טוהה ובה האחר בעצמן יטיב על אשר יאמרו
 שהארץ היתה בתחלה לחה אל המים והתך השמש רוב אותן השחות והמקד
 הרוח ממנו והיה שארית אותן השחותים כי כשעור מה שישתנה המים אזור באותן השער
 ישתנה מהאיר מים אל שיחוייב שיקרה לאור כשזנב למקום הקר ורחקה השמש ממנו שישתנה
 מים כמו שיקרה עם ההעפה ובמרחקאות כי אינו נקח ראיה בזה שערבטתו על סבות מהשמש
 שרעלהו כמו שיקדם **אמר** ואשר יעלה מן המים הוא המים המתוקים לקלותם
 ואמנם המים החמורים ישרקו לכבדותם ולזה כבר יחוייב שחקור מאוקוס המים
 העבשי אל המים הפשוטים כמו שחקרנו מטאר היסודות אל אם להם מקום טבע או אין להם
 מקום טבעי ואם היה להם מקום טבעי אם היה הם מקומם הטבעי או אין להם מקום
 ואומר שיחוייב שיהיה הם המקום הטבעי למים אחר שהמים אמנם היה להם טבע להדבק
 לארץ לא כמו שהטבו אכסנים מאשר הם אמנם הוא מקום למים המלוחים לכבדותם לא
 למים המתוקים לפי שהמים המתוקים לקלותם יחוייב שיעלו למעלה והמלוחים לכבדותם
 יחוייב שישקע למטה וטענו לזה בטאמות אינו עולה הבעלי חיים כשיזנוטו ופעל החס באווה
 יחשך האתרוק אל הבשר אשר הוא עליון האף וישקע המלוח והמר אל תחתית כבשן אשר
 הוא המקור והמשיס ובאלו הוא יחוייב כפי זה שיהיה מקום המלוח מתחלת אצלם למקום
 המים המתוקים והמתוק הוא המים הטבעיים הנה א"כ מי הם אונם במקומם הטבעי הנה
 אינו אם כן היסוד המימי **אמר** והוא מטיב עליהם כי כפי מה שיגלה מאמר האומר שהשמש

איתה מקום למזון ולמאכל ולמטה כן יש להטות מאמר שהמים אונם מקום למים
 ואין שם מנוחתם ונה לעמקם ורוחק מצינותם בארץ ירעה כמו שהלחיות המתחלפים
 אשר באצטומא לא יובדלו קצתם לקצת במקום ואם היו מתחלפים בדקות ובעש כן בה
 המתחלפים בדקות ועש מקומם אחד כי כמו שלא טמאין שהלחיות הדקים אשר באצטומא
 מוכרחים שם מאשר יעלו למעלה ושמוקומם בלתי מקום האצטומא כן לא טמאין במים

א

הוא תוקים שחוקים בלתי חקוס המים בתלמים ושתוקים המים בלתי חקוס הארץ האחר ולזה הוא המצוי
שכבו אלמנה אצל עבד שהיה חתן המים יורד דך הוא ירח מן המקום החלק יורד אעפ"י

אמר

וכאשר יחמם השמש המים מות אמונים יעלה מהם החלק דרך וישאר הכבד בארץ
וכבר יאמר אומר מה זה כי התקופת אשר יהיה במים וההדרות ולא

אמר

אחר אשר היו מלכין במימות ויאמר שהקנה בזה יחב הים והתפלא
המים הטופלים בן עסקתה אשר יהיה ככל תלך הים מחוס השמש מלש זה שאין אחר לקח

במנוחית מלכה מים וישפכה במקום שנה ויחב עד שלא יהיה לאותם המים בלאתה הארץ דרך
עורק מועט ויכלע פלאוס בחלוק מה שיקרה להם כאשר היו מקובצים בלוחות וכבר יקרה לחיות

השפכים בים עם הים ול שיתפזר וחטן מיד לחוס השמש בשער מה שיפול בם לרחב הים
והתפזרות קצותיו ושני יחסמה שיפול בן למה שיוך וחטן להיות ההתכה טופלת וחטן מיד

ידולה לא שהקנה בזה שפיכות המים קשה אף קצת והדרתם שאין היה העשן היה מחויב
לרעמוד וקבלה זאת התנועה וכאשר התבאר זה כלל משפן הים שאינו לארץ לחור נקבב

ההשמש ולא מקומו בלתי טבע למים ולא וההדרות והיה מחויב שיהיה לכל יסוד וידולה
וחטן אליו יתנועעו כל חלקי אותו הכל הניחאים וחטן ויהי אין בכלן דבר למים בזה המיד

אלא הים הוא מחויב שיהיה הים יסוד למים וחטן אך לא כלים אכל הים הנקרא התיקף
אשר הוא היות דודל מהם והיות רב העמק והיות רחוק המצולה מכלם

אמר

ועה הים התחלת כל ההחמ וכל הימים אע"פ ההדרות בעבור התחלת העל
וחטן אל האויר וישוב מור ואולם הימים לפי שהוא יתנועע חשבונו אלכל

היותם ויתנועעו כל הימים אליו חטן מה שהיה מן המים יורד עליון ממוין
היה יתנועעו המים אשר לו אליו חטן מה שהיה מן המים יורד עליון ממוין

אליו ממש הדרות חלקין כמה שתדל בן והתנועה הטמאית בן בעצמו מעליית וליו והעליה
הטמאית במים כדמות תנועת הרוח והיא אשר תקרא אצל הערב תנועת ההתפזרות ואח"כ

זה שהיה מן הימים יורד שכל העשן בו במקד דל שהמים יתנועעו והים השכל אליו בעליה
חטן הרוח הארץ בן מחוס הרוח והוא יתנועע אל זה הים השכל בטבע שישקטו וההשכל והתנועה

אמר

וכבר ישתדל כל דונש המימות מפע הארץ אשר ירדיו עליה והיה זה הוא הקנה
בחלוק דונש המים

אמר

הים אצלן הוא וכל מי שיאמר שהוא קדמון יחוייב שיהיה הים אצלן קדמון ולזה
שהיה זה דעת יחוייב עליו שיאמר למה היה הים לא יכלה והוא יאמר בתשובת זה אשר ישוב אליו

החלקון הארץ חמי גשמים אשר הם הקטות להתהוות המשייטות בם בשל הפנים אשר קדם
זכרם היה הוא כשער מה שיוך ממוין מחוס השמש

אמר

עבד הים שגד עתה סבת מליחותו ויאמר שאנשים חפץ שהשמש העלתה בחומה החלק דרך מן המים והשיבתה לזד והוא החלק המתקן ושאר
ט החלק המלאה לכבדותו ואלו עושים במאמרים כאשר הים יטפן בן סמימי ההדרות המתקן

אמר

כמו שנתקן וחטן לפי שההדרות מתקנים וחוייב כפי זה שיהיו מן הים מתקנים
וכבר אנשים אחרים טענתה שרוב מימות מלוחים לים שהם הם השמש אותו

אמר

ואלן שאר עליהם שידון מה סבת מליחות אותם בחיותות אחר שיהיו חלק מהם
וזכר אחרים שהם אמנם הוא מלוח לפי שהוא ניעת

ול כשער מה שיוך ממוין מחוס השמש
ועוד אידך לפי דל
האנשים והשמש אף
לפי זה אחר שפנמן
ההדרות אל הים להיו
והי הים מתקנים כיתר
שחפר מהם וטהרה
התחלת מההדרות

22

מן הארץ הולך מפת קור החמיקות מן הארץ בחוס או בעצירה או מפת שתרעב כס דכר שרף כמו
 זה שיקרה לחיים הנשפכים בארץ כי שם חלנו הם קבות המותר המלכות אשר לא מוחל וכל הניגוד
 והמותר אשר לאו מן המקור וזה שהניגוד אותם היתה מלכותה לא לפי שתרעב כס דכר אבל לפי
 שהחלק המותר אשר היה בו הלך אל האחרים ושאר השאר מלכות ודחיו הטבע לחוף
 ואחרי המותר היוצא מן המקור הנה בעקר בחליחותו הוא עתה המותר המלכות השאר השאר
 אחר העקר להם כל כלים אשר ישלחו כי החיים ישלחו חתקים ויאלו מלכותם ואיך שהיה הנה שם
 אלן הפעם נמנעים והיוותם סבות למליחות הים וזה שהארץ אינה שונת שתלץ מלכותה וזה
 ואין זה מותר הנה מלכות שיליוס זה שתרעב עבס מן החיים מלכות ואם נמלץ בארץ חלק
 מלכות הוא מעט וללא יגע מוכניו שימלך כל מי הים אללא אם יהיו רוב חלקי הארץ שרפים
 ומלכותם וכאשר התיישב כי שתי אלן הקבות מקבות המליחות בלתי אפשריות המלכות בכל
 הים הנה כבר שאר שאר שחמור שהקבה בנה שאר אשר מן הארץ כפי מה שרדס הם שם ארדס
 אחר והם לא יקבל הבשול והאחר יבשל לא יקבלו והאיד ברוק יעלה מן הים לתוס השמן
 והכבר ישאר נח שם הנה כל פעל החוס באותם הארדס היבשים שבו מלכותם כי מדרך המלכות
 היבשים כל פעלם כס החוס שישרט ולא יתבשל וישוכו מלכותם כי כמו שהבשול קבה החמיקות
 וזה היא למפות הלחיים כן השריפה אשר היא העדר הבשול קבה למליחות וזה יהיה לנשמים
 היבשים ולזה הן מותר המעון אשר לא יקבלו הבשול יאלו מן הבשול חיים מלכותם מפת פעל
 החוס כס ואם פעל החוס כס בותר מזה יאלו מרים הנה אם כן המריחות והמליחות קבתם
 אחת והיא פעל החוס בלשם היבש אשר לא יקבל הבשול ואמנם יתחלט בפחות ויתר והם
 הפכים לקבות הערבות והחמיקות ואחרי שם שאר היבש יאלו החיים מלכות כמו זה המקרה
 והגלוי מהמער אשר יהיה בחלק החורף וזה שהמער באות העת ימלץ כס מליחות מלכות
 שתרעב כס מהאיד היבש וזה לרבויו באות הפרק ומה שורה על זה גם כן שהלשמים אשר
 יתלדו מרוח צפון כפי מה שרואה יהיה במימון מליחות להיות זה הרוח יתקו מאד יבשל זה
 והלשמים הרדומים יהיו ערבים להיות זה הרוח לחי' **אמר** והעלה בהיות הרוח לה ש
 שהם יורו מהאוויר כל מלכותם והצפון בחלק זה כל **אמר** יעלן מלכותם ועוד כי
 הרוח ילך אל מקומות לחים והצפון על מקומות יבשים **אמר** ולזה כליה
 רוח דרומי בקתן יור לחות רכ מהאיד עד שטמנאן באותן **אמר** ולזאת העלה הן החיים המלכות יור כברים מן החיים לפי שהחיים המלכותם
 יתרעבו שם ארדס ארדס הנה הם לזאת הקבה עבס וכמים המתקנים לא תעב
 אותם הארדס כס והם דקים ומהרואה על זה שאם ירח ארס שעה ונעה ממנו כדור חלול וק
 פיו והשחה אותן ומן רב במי הים או במים מלכותם יחל חלל אותן בכלי כבר נתמלא חיים
 חתקים ושאר אשר מחוץ מלכות כמו שהיה וזה בעבור דקות החיים המתקנים ועבס החיים המלכות
 ואם ירח ארס מלך והתכבדו במים המתקנים והרבה כס עוד יתלך שם ביצה
 תמצא הביצה יצא על פני המים לפי שאותם החיים דומות לטיט **אמר**
 וההואיה על זה מה שזכר מאשר יס המלך אשר בפלשתיים חוקת המריחות
 והמליחות וקרה לה בעבור זה שאם ירח ארס או איזה איש מבעלי חיים ויקטרו
 היעבי ויולך באות הים יתף בו ולא יעבד לארצות השדרה הדבר על אונן הים ולא יתלץ
 בזה הים דג ולא בעל חיים למריחות ואם ינלכו בתוכן חיים יגעו לשעם לחוק המריחות
 והמליחות אשר באותם חיים **אמר** ויראה דג העשן במים המלכות חתקים הקפיות

העל מן הים פחות מלכותם

וישמו

בא כי הם יתקעו פתח ויהי שוטרען במים המתוקים וזה לקנות המים המתוקים וכבר האמרו
וכל זה הוא שורה על עובי הארץ **אמר** ארצי יעורר יבמקום שנקרא כך
ולחונק מליחות לא יתלדו באותו הנהר דגם וכשיוקחו מי אותו הנהר וישמו במים
ויתנועעו שבו מלח ויקר דק דומה לשלג וישמו בתוכו יותר חק אחשוב שזה לומר מליחות
יותר חק מהמלח העב כי דקות המים הערבים אשר התערבו בו חיווי הנהר הלאו כח המלח
העבסבן וכשיושם מזה המלח בתבטיל יתקרבן לעובו והוא לבן חק הלבן.

אמר וכבר זכרו שבמקום פלג קטם ויטרטם ויצעעס ויקחו אפרס ויערבונו עם
מים ויבטלנו אותם המים וכשיוסרו מהאש יתעבו אותם המים ויתקרחו וישבו מלחאס
ובכלל כל המימות המלוחים היוים אן מעיין הם חמים ארזים לא חמים
רקים ולזה נראה טעם האש אינו גור במלוחים שאלו היהן לא היו המלוחי
עבים אכל החום המעורב בהם הוא חום ארצי ולזה יתעבו המלוחים ויקפאו.

אמר וישמו בארץ מעיינות רבות מתחלפות העצמים והמרחים והעלהבה השער
חום האש הבה באותה הארץ דל הפעל בה וזה כי בשער פועל חום חום בארץ
ארץ יתחדש מזה חישם מן המפתח מתחלפי החיבור העצמים ובמרחים וזה כפי שער שריפת
מאותו החום כמו חרול האפרים והמלוחים נולדת זה מהמפתח אשר הברליהם בשער שריפת
ובמקום כך מים חמוצים ואים מרים ואשיו במקום ההוא שחמטו מהחמוצים
בחוטותיהם תמוות בחומץ ואלו המזונות כלם יתחלפו בשער חלוק ערוב
אירס לשאר היסודות וחלוק פעל החום בס וכבר זכרנו עלת זה נולדת זה הספר.

אמר וכבר חטבו אשלים שחי הם חמים היו מלוחים מפע שריפה אירעה בארץ
בזמן הקדמון קודם חדש הים **אמר** ומזה הוא מאד שיאמר
שהארץ שרפה בכללה לפי שהשריפה עין חזק
לתקנים הארזים ממנה המעורבים במי הם דומה אל השריפה **אמר** הנה כבר אמר
בעלה אשר בעבורה היו המים קמורי ההשחרות וזה טעם ומה
שקרה להם מהמליחות וראוי הוא שידבר ברוחות.

הנאמר ברוחות אמר והתחלת המאמר בעצמו הוא מה שאמרנו
יותר מפעם אחת שהאד העולה מחום השמש
הוא שט אדים חם לה וחם יבש והוא אשר יקרא העשן הקיטור ולא ימנע האד היבש מעורב הלה
ולא הלה מעורב היבש אכל כל אחד מהם חמים יקרא בותר גובר עליו מוטע האדים כי האד
החם הלה כמו שאמרנו הוא חזק היותר והנלוק נולדת זה הוא שידר מהמקום המיוחד בס
והראיה על זה שהממים חמים יהיו בזמנם הלחים ואחנם האד היבש העולה למעלה
הוא חזק הקמות הרוח ובמקום על זה הוא החוש וההקדש הידוע בלמוד ירצה במופת הקדמות
אשר הם תולדות מופת ובחוש הקדמות הידועות בעצמן וזה שאשכח מוש אלן הקדמות
תבאר שרוח חמים האד היבש ואלו הקדמות אחת מהן אטו שדע כי בהכרח יקרה לארץ
כפי חלקו חלקיה שיעלן ממנה אדים מתחלפים דל אוד לה ואוד יבש ושיחויב שיהיו הדברים
המתחלפי העצמים מכותיהם מתחלפות ושהמער ובזה בזה התאר דל שהם וההכחלות מתחלפין
העצמים אחר שהיה כל אחד מהם כשמשלש ישר האחר עה בעצם ובזוב ושאופטר שתיקה לרוח
סבה אלל אחד מוטע אלן האדים ושהמער חמון האד הלה ובאשר הוטן אלן הקדמות האדועה

התאמת מהם אמנות אין ספק כי שחמור הרוח הוא האר היבש
וכבר זכור אצלנו שחמור הרוח והמטר אחד והוא האויר ושכאשר התנועע
היה ממנו הרוח וכאשר התקבץ נה היה מטר וחמורים עשוק אצל העשבים

אמר

יחד וזה טעם המים בלתי טבע באויר ולא מים יתהוו המים מהאויר כופע הקור כמו שיתקן
האויר מן המים מן החום ואחרי שזהו אינו אויר התנועע וטבעו בלתי טבע
האויר הוא מבואר כי אליו היה העשן כי לא היתה לרוח התחלה וטבעו התנועע חשבה
כי הוא ידוע שאין באויר במה שהוא התחלה להתנועע הרוח כי הרוח הוא חבואר מעשיה שהוא
התנועע מפתח עצמה ולזה הוא אחד וההמשלות הטבעות הנזכרות לא פוטות ועוד
כי הרוח והתחלות המים כחוד ובמקום אשר ממנו יטבעו ואלו היה הוא האויר המתנועע
לא התחלה בהתחלת המקומות ובצדדים

אמר

לא לפי שהוא מים לבד אלא לפי שיש לו
ופועל מיוחד ומקום מיוחד כי הרוח אכנס בקרא רוח לא מפת הורה אויר מתנועע אלא
מפת שיש לה חמר ממנו הויתה וצורת מיוחדת בה תנועתה ומקום מיוחד ממנו תנועתה
וזמן מיוחד בו תנועתה וכלל לא ימלט עשן הרוח מאשר יהיה חמרה האויר המתנועע
עצמו או האיד העולה מן הארץ ואם היה הרוח הוא האויר אשר התנועע בלהתנועע ואלו
ידולו הטיעור וטעמו בתנועתו כמו שחשבו אצלנו הנה כבר יחוייב שלא יהיו לרוח מקומות
מיוחדים ולא זמנים מיוחדים ולא תהיה כמו כי הרוח כפי זה מתנועע מפתח עצמה לפי
שכאשר נח אותו הזמן הנה כבר יחוייב שיטח הרוח ואולי תשגב אחד חדשים ובים ואין עין
לומר ימים וכאשר לא תהיה הרוח האויר המתנועע יחוייב שיהיה חמרה באר העולה מן
הארץ כעשן בעשן לפי שהעשן והרוח אחים יתהוו כשעור איד העולה מן הארץ הנחות
לאחד אחד מהם ורבוים והעשן יהיה שמשך לרבו האר הוא ומעטו

אמר

והראיה שחמור הרוח והמטר מתחלפים זהבזה מה שיתעוררו הרוחות
אחר הפסק הזמנים וזה שהטעם באשר התבנה אותם האידים הלחים אשר הוא
סבה למטר וחשלה עליו העלה מן הארץ אד הפס לאותה האר הראשון והוא באר החם
והיבש ותשטה מה שבאות האר החם הלח המזג עליו וטעמו החלק היבש והיתה ממנו
הרוח הנה מבואר דל שיהיה הזמן הרוח והתחלת הויתו והרעלת הרוח ככח ובתל
יהיה משך לרבו מה שיתקבץ באויר מאותו האיד אשר התהוו ממנו הרוח וכשתפסק
עליית האר היבש שקעה הרוח וכשיכלה אותו החמר יכלה חום השמש אל הלחות אשר
בגון הארץ והעלה ממנו אד טאות להיות הזמנים וכאשר כלל אותו האיד ועלה האר
היבש היה ממנו הרוח ולא יקור זה מהות במקום זמנים

אמר

זה הוא חמר הרוח הנה כבר יחוייב שיהיו שטח מסע
אשר בעבורה היו הרוחות הצבועות והרוחות יותר מנעבות מן הרוחות המזרחיות וה
המערביות ולאחר שהסבה בה שאין לשמש מהלך בעל לעל המקומות דל ש
בסוף וברום ואחרי שיהיה מהלך מהם מפת קרוב ורחוק ואחרי שזרחים ונמש
ובאשר הם הנה תלך בהם בעצמם
שיתה האיד אשר התבנה עליו
יותר מאשר התבנה ועליות מעש ירי הצפון והדרום ובפרט הצפון לפי שהאש יורד
בחוק מולת הפאה **אמר** ולרבו האר אשר יעלה השמש המזרחים והמערבים

יבדו עליו בחוס הלב ובאשר תהיה הארץ חיה ועולה למעלה ונתעבה עס לרבוץ ולחיות
ועתה השתדל אל המעורב הקריר והבאיד ושב מטר וכחווה יקרה לארץ העולה אשר המעורב
שהשתדל באשר תהיה המורה הארץ נשם ובגשמים תורכס שיחשבו שזיבת הרוחות

אמר

ואתם בארץ העולה אשר הדרוס ובספן הנה הוא פחות ובהאד העולה מהמורחיים
והמעורבים והוא למטה האותן בארץ נשם ולמה לא ירבה השתנות מים אבל הוא טוב
ומפני זאת העלה היו הרוחות אשר בצד הספן והדרוס
והמעורב וזאת הקבה היא המלאת בארץ הארץ

אמר

היה זה קודם שיהיה מים יתר חמה שיהיו כפאת המורה
כפלה אליו תתקף דבר ארסעו יתר בהיות שני הספן והדרוס יתר וכי הרוח חלש צד ה
המורה והמעורב ואחרי אשר נמצאנו בפירוש אלמכסרד לזה הספר הנה הוא סבה הכך וזאת
הקבה שהיא יתור שכתב העוט טענת הרוחות מהמקום והמעורב הוא הנושע המושל על המקומות
ההם חן מהלך השמש עליהם ושרט אורם והקפד האדים אשר עס ויורכו קודם שזיבתו וזה לתוספת
החום ולע צד הספן והדרוס יתר לחום השמש אליו הצדדים לפי שהגשמים יקרו כס יתר והדרך האדם
הגשם הנה שיעלה חומן עשן יתר בעשן בעשם הלחום כי בעשן החם הנה אשר יעלה חום הארץ
ישרף יתר חן בעשן אשר יעלה חן העשם היבשים האחרים האחרים אכזמים בארץ השמש וחום
במורחיים והמעורבים יתר מאשר יעלה השמש צד הספן והדרוס והתחלפים בהתחייב חנה וזה

יהיו

שכחלסון מאד בו שרבו החומם יחוייב חומן רבוי הקסם האדים ועביים וחשט החומם יחוייב חומן
חשט האדים ודקוקם והשט מאד בו שחוק החומם יחוייב חומן השט האדים תוספת ההקבה
ובספר האדים וחשט החומם יחוייב חומן עליות האדים ורביים ואחר יורע שחוק החום
וחולשתו ויחל חומן כל אחת משט אליו הפעולות הקפסות וזה חומר אל חלוקה הטוטל וחום הפועל
אליו וזה שהטוטל בארץ היה לה אל המור עליו הנתות ולא ימנעו כח הפועל אליו תכלית ההמשלה
אל החומם וזה שרש החום אשר טבעה יחוייב כשירוב זה הפועל מה המפעל קרובה מה שיתן חומן
אד מושל לה וכשיתרחק חומן דחק מה שיתן ממשן אד דק רב ובארץ זה יחם הפועל חומן המפעל
יותר גדול מזה יחם ויחם המפעל אליו יותר קטן יחוייב כשירוב ממשן הפועל שיתבטן ויפסק
האד המתגלד חומן וכשיתרחק שיתך חומן אד הרבה ואליו היינו יודעים באות יחם חום השמש
חן הארץ איזה השט החקיס הוא היינו יודעים איזה משט אליו האחרים הוא אחת באופי טותך
הקבה ובמלואות יתר אבל למע לא נדע זה החום יחוייב שחקור האחת חלתי אלן הקבות והששש
המתאחרים הראים לעין ואם היו צדו המורחם והמעורבים יתר רב המור חלש צדו צפון והדרו
הנה הקבה הוא זה שמשור בטוחה המיוחסת לארסעו ואם היה העשן בהכך הנה הקבה היה שפיר
אלמכסרד וזה כלל אם היה נראה לעין במשט טענת הרוחות ורביים חלש הצדדים כע שהשט
אלל שאלו נראה המורה והמעורב בארצו וזה אשר היא אי האטרלס אם לא יהיו רבי הטענת
ההספן והדרוס הנה אינם בפתות ונראה גם כן המורה והמעורב יורוה עם העשן ויולידו גשמים
המעורב כי שני המעורב הואת הארץ ואם המורה נחש המעורב ממנה ואולי זה אומם קרה
באוי היה חפץ חזב הים חומה והקיס כה ויהיה מה ששחור בבאן הוא המלכא כחב המקומות
החיושבים חן הארץ אל הנוכח הצפוט בארצות העשבות בחום והם הארצות אשר הם בארצות הארץ
ורוב ערי חומם והקדום אליהם וארצו ואם היה חקם חקם לערי חומם כחב הנה הוא מ
מתחלת חומה חן הארץ וארץ הצד ובכל קצות הארצות חומם כחב והרובים יתר עקרים
בהתחלת הארצות חן הארצות וזה מה שרואה שארצו וזאת יתר קרבה בעצמה לארצות חומם
יותר מארצות כבד והארצות השוא הוא החומש כי מה שיאחר אותן וליונס לא הרבש כפי מה

כפי האריך ויגדל הנה יפסק חמשה יחד בשלש אלה העצמים שנקרא יחוד העליון ולא יורד הארץ והחום
 יפסק חומר התלד הארץ ויפסקו
אמר וכבר תשקוט הרוח באמצע הדברים ויהיה אחת השלש
 סבות אחת והן שלוש האקוות
 שיעלה אצל לא יתמיד ואולי זה אמנם אמרן הוא חפץ שבדברים הלחות גמר עליהם
אמר וכבר תגשב הרוח עם עליית הכלב הגדול ועם שקיעתו והקבה בזה שבא יעלה בתחלת
 שרן הקיץ עם כח השמש להעלות האיד היטב ויטקע בסוף הסתו בתחלת פרוק אשר בו
 יוכל השמש לקרבה להעלות האידים והיה פעלת השמש בעת עליית הכלב היא תכלית פעולתה
 בהולדת החמות והיה לה זה הפעל באקיעתו הוא תחלתו והפעל זה האיד שחטו הרוח המתלד וזה הרוח חם
אמר והרוח בזה העת יל עם שקיעתו יתעורר כיום ויטקוט בלילה וזה לחולשת פעל השמש
 באותה העת בלילה לפי שהוא תחלת פעולתה כמו שאמרנו בהקדמות הרוח וכל אשר
 היה ביום הקדמון בעלמא ותהיה אותה הרוח
אמר על שני צדדי הצפון והם שיהיה חמה חן החמה אחר
 וכן יחוייב שנקראו זה הקבה בזה וכלומר שהסתר יפסק בו חומר אחר הרוח להחליטת הקור על כל הצד
 ובשקרב השמש חמא וזה ככלות הסתו והרחיל האטם יקרב השמש והאריך ובאשר תהיה השלש
 אשר עם ובעלתה מן האויר האדים תהיה חמה הרוח הצפון הקרה ואמנם שכיבה אחר פלות שרן הקיץ
 הקבה בו שחוק החום אשר היה בשרן הקיץ יפסק חמרה ויכלתו ובאשר היה אחריו פרוק הקיץ יקרו
 האויר קרב קרירות ויסדיו האדים אשר באוץ בעבור חום הקרירות ובאשר ירבה יתחלתו וזה לפי שלא
 הקדמנו עדיין והקרירות מה שיחמם השלש האדים הובים מהם ולא היה יל עם מן החום והשקיע
 ויפסק והקבה בזה אשר אמרן שהשמש קרבה וחקרה בשלש אלון העתים כל הצד קרובה אחרתה
 היא כאלון היא פעלת השלש אלון העתים חום מתחם להקדמות הרוחות אצל למה שהיה מתחייב וחומר
 קרירות היה זה כאלון הוא פועל בחקרה
אמר ותחש שתי אלון הסבות תתחיל שכיבת הצפון
 הרוחות כן מצאנו זאת השלש בדין אופק
 שכל בדין אמנם בספר אלמכנר נמצא מעות זה שלש שש והיא חמה היה הצפון תגשב
 אחר התחלת השמש מן ההפוך הקיץ ובתקדמה וזה אחר עשרים לילות מן התחלת מוטון השמש מן
 ההפוך הקיץ וזה הרוח תגשב בשכיבה בלתי נאפה אחר הפרד השמש וההפוך הסתו וזה אחר
 שבשים לילות ונאמר שם בתשובת זאת השלש שהעלה בזה שתי סבות אחת חמה של הדרום
 יותר רחוק מהשכנותיו וזה הצפון אחר שהשכנותו ברוב הצפון וזה הרוח הדרומית לא תגשב
 אלא בשלש חלקים פעלתה לחוק פעל השמש באותן הפאות וזה אחר שבשים יום כי היה אשר יקרב
 מוטון השמש ויהיה תעשינו שהוא אמנם יחם חום אחר הפרד השמש וזה לחוק הפעלות
 מתקבל לא בעבור חוק הפעל ואמנם כל הצד לקרבתו מוטון תגשב עלינו הרוח הצפון
 מתחלת מה שיחמם פעל השמש למות השלש והעלתה האדים הקרים היבשים
 ולמה היה הרוח הצפון קרוב ויבשה ויהיה זה הרוח אחר העשרים יום וההפוך הקיץ והעלתה השלש
 שם חטבו שהחום אשר תתלד מוטון הרוח הדרומית הוא יותר רחוק מן ההפוך הסתו מן החום
 אשר תתלד מוטון הרוח הצפון מן ההפוך הקיץ וזאת הקבה הסתוה הנה אם הוטון שהחום
 תתלד הדרומית הוא בזה שחמרה הקרה הסתוית אל הדרום כפי מה שיחמם זה חרבותהם בחקוות
 תתלד הרוחות וכפי מה שחממהו כבר בארנו קרב האפסדים אין עליך דאיה מוטון ואם ואינו ידוע
 בחוש והיא עשה חופשט לפי שיותר דומה להיות מקומו שכיבת הרוח השלש ידוי הכובים מקרה
 בקרב והחם אלא אם יקרה שם מקרה חפץ החומר אצל הקבה הראשונה הנה היא יותר ראויה באשר קרבה

חכה לנדר הוה מאשר יהא למעשה וזו שכבר הקביל העשן הוה שיהא חוה לנדרות וזל
 שכל מה שזרקו מהתלומה הוה יותר גדולים חוה שזרקו אליהם והאדים גדולים להם ואשר
 יראה שיתקייב שיהיה שיעבד שתי הוחות התקבלות בעת האחד בעצמו ושתקבלת התלומה וזל
 היתה הוה הצפוע אשר תעבד בתלומה האביב סבתם החסום הנה כבר יתקייב שיהיה הוה ודומיות
 אשר תעבד כזה העת סבתה הקדירות אשר ישיג הדומות וזל אחורי ההסרה הסתיות ואם היתה הוה
 הצפוע אשר תעבד בתלומה החורף סבתה הקדירות כזו שלאמר הנה הדומות אשר תעבד כזה
 העת יהא סבתה החוס וזל בל הדומות הנה זה עשן הוחות ההפכיות בעת האחד וכל אשר היה
 כן הנה הוחות ההפכיות השדים אשר יטבבו בעתים מתחלפים אלמא שהם מתחלפות וזל שזרקו
 העת וזל הוה מוחך אחד יתקייב שיהיה סבתם אחד במין אלמא אם יקרה שם מקרה חפץ הוה
 ופיו אם היתה הוה הצפוע אחת טענה אחר העשנים וזל מן ההסרה הקצית החוס הנה
 כבר יתקייב שיהיה טעם הדומות וזל החין בעצמו וזל החוס וזל הוה חזות העת וזל בעת הדומה
 ואחש הוחות התקבלות אשר יטבבו בעתים מתחלפים הבטתי מתחלפים וזל אשר תהיה בתלומה
 שיעבד בעתים מתחלפים הנה כבר יתקייב שיהיו סבותיהם מתחלפות אם חפץ הפועל וזל החוס
 ובקור ואם חפץ המקום וזל התלומה חלקי הארץ בקרב וחוקמות חול השמש וכל אשר היה
 זה כן והיתה הוה הדומות תעבד אחר ההסרה הסתיות שבשם יוס והצפוע אחר ההסרה הקדירות
 עשנים יוס הנה כבר יתקייב שיהיו סבותיהם מתחלפים אם חפץ הפועל ואם חפץ המקום וזל
 הקביל שיהיה אשר שיהיה סבת התלומה שיעבד הוה הדומות כזה העת וזל הפועל מתחלפת לסבת
 שיעבד הוה הצפוע באותו העת השני וזל ואי אפשר דב שיהיו הפועל והמקום מתחלפים
 בפחות ויותר היה לחיוב שיהיה המקום מתחלף בקרב ובוחך מן השמש כזו שלאמר או
 תהיה סבתה חוקר המקום חמט ואחש כלל התבאר זה הנה אפשר שיהיה וזל דומות
 התלומה כזה העת סבתה הקדירות אשר יחלף מיד הדומות אשר תתלומה הוה חמט קודם לתקופת
 חוס השמש כל שכן שיהיה העת קרוב מתלומה האביב וכבר התבאר שיהיו צפועת אשר תעבד
 כזה העת כפי מה שאמרנו אדריסעו סבתה החוס הנה יתקייב שיהיה הוה מתחלפת למה המתחלפת
 כזה העת סבתה הקדירות והיה הדומות האביבית ואחש הוה הצפוע אשר תעבד אחר שיעבדים
 ההסרה הקדירות עשנים יוס סבתה החוס כזו שלאמר והיה מתחלפת הוחים לרוח הצפועת אשר
 מתלומה בתלומה החורף וזה אם שיהיה בלתי רוח החורף הצפועת ואחש אם הושגה רוח החורף
 הצפועת הנה יתקייב שיהיה סבתה הקדירות וכן אם הושגה רוח הדומות אשר תתלומה אחר הצפועת
 יוס היה בעצמה רוח הדומות אשר תתלומה בתלומה האביב הנה כבר יתקייב שיהיה סבתה הקדירות ואם
 היתה וזל חכה כבר אפשר שיהיה סבתה החוס או מקום וזלתי זה המקום וזל שיהיה חכמה
 גדולה וחכמה עמוקה וסבת החסוף היה קושי הכרת אלנו העתים לעשן והמתחלפת לחזקת
 הכלכלה והתלומה אשר יקרה באלו הדברים חפץ הוה והיוגר דומה כאשר טורה שחוקמות
 השליכה והדומות שיהיה רוח הצפוע אשר תעבד אחר העשנים יוס מן ההסרה הקדירות וזל
 רוח החורף הצפועת לרוח מה שבישם ושיהיה רוח הדומות אשר תעבד אחר הצפועת יוס
 וההסרה הסתיות וזל רוח האביב הדומות הנה יהיו סבותיהם מתחלפות כזו שלאמרן אלמ
 כבר יחלף שואל ויחלף אם היה בעשן כן למה לא תעבד הוה הדומות אחר השלמת עשנים
 מן ההסרה הסתיות כזו שיעבד רוח הצפועת אחר עשנים יוס וההסרה השמש מן ההסרה
 הקדירות ולמה לא תעבד דב הוה החורפות הצפועת קודם תלומה החורף עשנים יוס כזו שיעבד
 הדומות קודם תלומה האביב עשנים יוס הנה יתקייב לכן הקסר הקודם אשר יתקייב לקדמושם

אבל אפטר שאמר להעלה בזה שטח ברוחות יתלכין וקצת דרוח יתר ויתר לכן
 קור ואמר הוא לקבל חסום להשטח הכובדים אשר בדרומי ויגבה הר הצפוני אם היה
 בחיובת ון הארץ הוא זה הר הגה יתבר פשע הקריות אם קדם היות הגה בעשרים יום מפני החו
 כמו שחילקו ווח צפונה תתלך אחר ההסרה הקריות ששים יום חפש החסום הוא חסום זה בחקוק
 וקור אותה המקום - אחסם שהרוח הדרומית האביבית תהיה חסבה קרה הוא חסאור ואמר ון
 הצפונה אשר תשלב באותה שעה תהיה חסבה חמה וזה חסאור להיות השטח סוגה אל הר צפון וחור
 והדרום וזה חסוב אל הר צפונה הרוח הדרומית האביבית בשב השטח חר הדרום לא כלככה
 אליו כענין צוח הצפונה הדרומית ולתהיה הרוח הצפונה אשר תראה אחר הפשדים יום עם פסוק
 השטח אל הצפון לא בשבן השטח בחלוק הענין צוח הצפונה הדרומית זה אם נורה שם שתי רוחות
 ואחשוב שהקדמונים ידעו זה לפי שזאת הרוח אלסם פועלה החסום ורוח החורף פועלה הקור ואם
 נורה שתי הרוחות אחת הגה כבר אפטר שחזור שזה הרוח התחלת עשיה ויהי ון בחסום
 עוב אחר זה תהיה היות ון הקור חבלתי שיפסק מה שבין שתי אלן הרוחות ויהיה זה חסבה
 בשקדמה ואחר הרוח הצפונה החלשים של הרוח הדרומית האביבית וזה כלן אחסם יתחזה
 אחר בהודאה שלא יתלך רוח התקטטני השטח ושהרוח הדרומי תלך באלן המקומות ולא
 תפסק ותמלט אל צד הצפון ואלו שמים סבת שתי אלן הרוחות המתחלפות השטח

היה אפטר לטן אטחטן שטביא סבת זה ממה שהטטובן מחוס הצפונה וקור הדרומי
 עם שחורב התדמות מקומות השוכה כי הדברים המתחלפים יתחלפו אם מפני הפועל
 ואם חפש המקבל והפועל אם שיהיה מתחלף כפחות ויתר או בחין וכחו כן המקבל אם
 שיהיה מתחלף כפחות ויתר או בחין ואחסם אלסכסדר וסבור שהתקומות שיהיה הרוח
 הוא ההכוח הקר"י וכפי זה הגה כבר יתאחר בקרת המקומות הצפונות שיהיה השטח כל
 כשיהיה בהכוח הקר"י הוא היותר רחוק מזה המקום מהם כאשר הוא בהסך הקר"י וחוק
 התלך הצפון זה כאשר נשח התלך הצפון חפף היטוב כמו שטעח התלך ונתחלת
 היטוב אבל הנחת התלך הדרום והתחלת היטוב יקטה מפני שהם הקימו כבר שטח
 התלך רוח צמה שחמת הכובדים השטחים לחסם אותם המקומות וכפי זה הגה להיות
 בארקים הראשון רוח דרומית אבל תהיה במה שאחר הראשון לפי שהוא ממטן התלך או
 שאמר שכבר התלך הרוח כאשר היא אפטר בן יטוב וכבר עברטן במאמר בזה הדרוש ביותר
 מן השעור הראוי וטוב לאמר היטן מדבר החכמי

אמר

והקומות מיושבים ון הארץ מפני שכבר זכרנו הרוח ואמר שהארץ תחלק תחלה לשני חלקים אחד מהם מיושב ואחר כלת מיושב

ואחסם החלק אשר איטן מיושב הוא שני חלקים בחלק החוק החסום לטובת השטח בזה
 החלק הוא צד הדרום לחוק הקידה וחסום שם והיקידה וחסום אחסם יחודטן בליכילי השטח להבדיל

ואמנם

החלק האחר הוא החלק החוק הקור לרוח השטח חוטן והוא צד
 הצפון ושם הקפאון וחוק הקור והקפאון וחוק הקור יתעדטן אצלטן ויתחזק
 בעירבה רוח השטח ממטן אלן הס חלוק ארזסטן בזה המקום בטוחחא שהשטח לידטן
 ותחלת מה שבה הראוי לענין למה לא תחלק הארץ חר הדרום דכ אל חיושב וכלת חיושב
 וחוק הקור כמו שטעח בפאת הצפון וכבר טמטכו המפרטים בן אחרון כי הארץ תחלק
 לחתלה חלקים ראשונים ששם מיושבים וזה ותחת ההסרה הקריות עד שיוסף הקור חר
 הצפון לקרבת הקוטב הצפוני וחלק מיושב דכ מצד הדרום חמה שבין ההסרה בסתיו ובחורף

לבה
 יחזיקו ויחזיקו

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

ဘဏ္ဍာ

אמר

במקומם כס בחורש הרעש קול קודם בעת וזה למי שפירש יספור בארץ שישפוטו וזו היא ויספור
בארץ ויחפץ אחר וזה כס בחורש כס יחודש לזה הקול השמיע בארץ **אמר** והוא יבין על
שפועל הארץ הרעש הוא רוח שבו יראה חושך חכמה השמש בסוף

שזה שם עץ זה במקומות אשר יקרה כס הרעש עה שדוח הפועל הרעש כשחלחל חן הארץ שם
לר עבור והוא הרעש השמש עבור מופע אותו הארץ **אמר** ועוד שדוח תבואה שוקטת
ובאור קר קודם חורש הרעש אשר יהיה בארץ **אמר** וזה להסיר הרוח בגוף הארץ
בעת החיל והאורות והשמים אשר יראו באור אשר יורו על הרעש הוא שורה על שפועל הרוח
וזו שהוא הטב שיראה בשמים עין אחך כדמות קוטר קודם שקיעת השמש כיום אשר יהיה הרעש
בבקר והסבה כזה הטקט הוח באותו העת ולזה לא יסיר לא מסידי ולא מנטי לאוהב
הקמולה אשר בשמים מהעין והטקט הוח מורה על הסבה בבטן הארץ

אמר והקדמה אחר קדמת השמש והירח הוא שורה על זה עה שחוסם לא יבין אכל
אל האור בהעם בולת קדמת הנה יסיר בזה הארץ הארץ בארץ ויחפץ כל

בעבור זה ויהיה הרעש **אמר** והרעשים אשר הם יחיו מן הארץ הגדול אולי יעמדו אל
ארכעם יום ואולי שם ירעשו פעם ויטח פעם ובספר אלסכסר שמלכא אולי
יעזרו שלש טעם ונאו זה עתה אלסל הרעשים בקדמה ונדריה ברעשים הארץדים בשמה
של שבעים למכונסין **אמר** והסבה בשמירת הרעשים היא שמירת הרוח בבטן הארץ
הרבה ולזה שתי סבות

חת היותה בשותף הרוח בארץ והאחרת עובי חלקי הארץ עה בעטן בחוס אשר בכלי העב
כי לא ילאו ממנו החוס בפליטה אלא בזמן אחך ולזה העלה אשר זכרה עתה חלון הרעשים
אלסל זה הזמן כי הארץ בעיר ההיא רובה וכה **אמר** והרעשים לא יסורו מאלחים
עד כלות הרוח הפועל ובנייתם בחדל ובקטע
במעט וכו' והקול השמיע הוא גם כן בשעור השמשך לשעור הרוח

אמר ואולי יראו מנימות במקומות אשר יהיה שם הרעש אחר שלחיו וזה לפי ש
שדוח הפועל הרעש כשהתנועה לחוף תדח חוס בבטן הארץ והוא הרעש
אותו ואולי הרעש יסך בארץ לחקן ויליס התחתן לעליון **אמר** ואולי ישמע
חן בחוס חת שיעבשו הארץ אשר יקרה בה הרעש ויהיה עס

יהיה בשם בארץ שתי חמות מתחלפות כמו השמן והרוח ויחזק כל אחד מהם וזו היא
וישפע אל המדינות הסמוכות לים ויטביעו בארץ קרה לחוס כן **אמר** והרוחות אשר
יסרן בארץ בארץ חן וסר יעשו הארץ יחין ושחלל ופאטר חן פחות **אמר** וזה יפיע
העלה וזוהי ולא חס אמר זה לפי שהחלק והארץ אשר התלד מ הרוח כשהעשרה יחין
ושחלל היע בחלקים הסמוכים לו מן הארץ ופאטר העשרה למעלה העשרה לפדן כלד

אמר והאיים הקרובים לים יתנועעו בהעם חוס חוס וזה טעם מה שהקרה בחוס
ההקרה בשם אל דרכ אלס חוס הארץ יחין ושחלל ופאטר חן פחות **אמר** וזה יפיע
יוקח מהם עדות על סבת הרעש בראו בו מנסה והכרסוס אטחטן בקדמון בטעם הטעם
זל הקול השמיע והתלד הרעש עם התלד החמות המעריבות והיוסם באותם העתים אשר
וכר הכוללים והתלמים וזכו שהארץ מתקדמה בקיעה גדולה בחוס קרוב הקדמון קרוב
מאשרו אשר כי זה החוס חוס ושם חמות הרעש כי זו היא ביותר חקן שיהיה וזכו אלס
שנים קרוב מאשרו שעה חן הארץ בחי זה הרעש איר גדול שם כסה הארץ ויהי זה

והרעה

הרעש

המאמר ברעם והנרק אמר

על הדין

١١١١

אמר

אמר

בהתקוות הצדק והרעם ועליתן. עד וזכר בזה האמרי הקדמונים ואמר וכבר היה אכן דקלים אומר
לצדק הוא אלו בשעל צדק בלשון העם והתלמד שם מעצמן השמש ובאשר קרה לזה שיראה
לחוט יקרה ברוך. ואחרי אלה המעשים היה אומר שזה האיש אומרים יודע שם מהאחרים
כלומר האיש אשר היה בחקירה זה שהיה שמועץ והשם אשר בקרבן הוא כלו אצל אלהי ואלו
יראה אותן האיש בעין יקרה ברוך וכשיכנה בו הירעם והפרט בין האחרים וכן באמר אומן
האיש שאין האור שהוא יתקנה בעין לחזק התענוש והכנה חזקה לזה והוא אומר שהאיש האחר
יודע מהאחר וזהו כבודו וזהו שישם הקדש אשר בעבור יודע האיש השבעה למה והנה
מעשה העליונה מהמעשה ולמה היה זה האיש לזה יראה באור שם כסוף שיתחייב שיהא
זה ענין האיש הקדוש ברוך שיראה יודע למה עד שיהיו בו תלפזזים עם האיש חרבה לעולם

למעלה ולמה תראה כמעטן ולא תראה באור יח' **אמר** אכל קורס זה ראוי שיתחיל
 בטרופה על האור כפי התקדמות האור והאור
 הוא האש המתולד בעץ מופט עטף השמש אותו חומר בבלי חקירה ובקבלות וזה האור הוא
 העץ כפי שזכרנו קודם חקירה וכל עץ שער עליו השמש או יבוא העלה אשר בעמוד
 יקרה בבור לקרע העצם ולא יקרה לקרע ואחרי אשר חומר שהוא אש יורדת והאור הוא
 כבר יחוייב עליהם זה שרש שיאמרו למה היתה יורדת מלמעלה למטה ובוא אש ולמה קרה ב
 בקרע העצם ולא בקרעם וכמעטן ולא באור יח' **אמר** וכד חשבון אשלים שברור אש
 אש ואחרי האש רחוק עין ורחוק לבד ואין חיותה
 להט השמש ביום ובכוכבים בלילה כאש המתפרקים אשר בעצם וזה שער האש שיקרה
 להם זה כשיתנועצו וטעם עליהם העץ דל שוררה כפי כמות בור האור אמרו למה יראה
 הבור בלילה יותר מאשר ביום ואחרי שערות לפי שאין נראה הבור יפעל פעל האש וזה
 כאשר יפעל האור והוא אשר יקרה להטעם ועוד כי הלהט אשר יראה בדפיקת המים במים
 ושבטאום אחרי יראה בלילה לא ביום ואחרי כן נראה הבור ביום ובלילה
 ובאשר נתבטל אל הדעות כלם האור אטחטן באור קר שחור הוזהר וכתב
אמר והרעם והבור כלם הם אחד והוא האור האש היבש ואחרי יבדלן אלן זה
 בהבדלים הנוגדים כפי זה שכל אשר יראה זה האור על פני הארץ היתה האש הוזהר וכלשונם נבון
 האור ויהי האור הרעם וכלשונם בעץ ויבטל זה יהיה האור הרעם ובאשר יתעבה העץ וי
 ויתקבץ עליו ויתחזק תלפית היה כלטו הרעם וכתב

וככאן נשנים שאר זה המאמר

המאמר השלישי בשמות עליונות לאריסטו

אמר שהתחייב לנו שבעדיל שאר פעולות הנוחות ושלמים עם הפעולות
 אשר קדם זכרם לנו ונאמר שהנוחות שאלו סגשגן העטחשט ועב
 אחרי עת וכן דקות בחלקיהן והתחלפות מלתכבות היה זהם הבור והרעם ובאשר היה הלאות
 בערב ירחו הלאות התקבץ בעין מן האש והיה עשה כאשר ואלו הלאות באורות וקטאום
 יהיה כפי כח החיים ואחרי כן הלאות הלאות קבוצת בחבורות והיא אשר תלא שגור
 העפר והאשם וזוהי זה חמה שתפלוטו ובעלה למעלה והיא אשר תקרא הקופה הגב הלא
 התולד והפגש הנוחות והתחלפות והתולד דל התקבלות וזה שער האש הפכיות בחיות
 כל אחת מהן חבורה ויתקבצו הטה יתחדש לכן עשה תנועה סבובית חלטה למעלה
 וכל מה שתפלוטו תעלה אותו למעלה **אמר** וכבר יחוייב עלינו דל לחזור בזה
 שרש זכרנו לן חמה שיערנו בו בקר
 היה הבור יורד למטה עד אשר היו מוטן הלאות וטעם האש לעלות למעלה ולמה היה
 זה האש התולד כמעטן ולא יתולד באור יח' **אמר** והאור כי הבור ואם היה אש היה בולט
 מן האור העב הארצי אשר מוטן יהיה דף העץ ויקרה למה האור אשר שהוא סגשגן להתקבץ
 למטה בחוקה להחיצא שמו הפכו ואחרי אשר כתב האש אשר בו שיכלו האשן אחר שהוא לן
 כשור ויתנועע למטה מוטן וביתר מהר חמה שאמר שגיה לן התקבצוה ובחוק וזה
 כפי שיקרה לאש אשר יהיה בעש הארצי דל שער מלמעלה למטה ואם היה בעש האור

אמר

אמר

אמר

אמר

חן הארץ וירבה בלחור וירעבה וכאשר יורח אור הכוכבים או אור השמש ויורח על אותו חומר יתקצר
 חומתו חומר אל החחות הכל השרים הם ירח האור סבבי בלחות הענן כמו שיראה האור הירח כל
 הכוכב עצמו סבבי ברובה מהכוכבים ורע שהעלה בזה אחת וזה שכמו שיראה שגוף הכוכב עצמו
 סבבי לשכירה אשר תהיה לשמשו חן החור עצמו בעבור רחקו מאתנו וחלטה הרחוק בן הקרה השכירה
 והענן לעצמו כי עלת השכירה כבר תהיה ענבי החור וכבר תהיה חלטה הרחוק ואם לארח כוכבים
 אשר יראו להם עצמם סיבוביים ואם לטבע בלחות כאשר יקרה לבן באבוקה כשהרחק הרחוק
 שיראה בה האלה הם זה השער ועלת הראיה והיא אשר תהיה מופת האור לבר הוא אשר יתה בעל
 זאת החכמה והיא עלת כוללת ורחוקה אומנם עלת זאת הראיה המיוחדת הקרובה הם בלחה בעל
 חכמת המבטים זה שהוא יבאר באיזה מין חמשים הראיות השלשה שהם השכירה והגורות והיושר
 והיה זה הדיון וכל זה חכמה וחכמה גשם יורח זה ויוק רל זאת הראיה וכאשר שם שיראה הראיה תהיה
 אם לכוכב עצמו שגוף ישר ואם להאלה והיא אותו הוא בשגוף שגור ושהוא אשר תבוא

ויחטא ואלה התועות היו אשר תהיה השבירה והעגלה ושיחיו המולולטים אשר יתעלו קרי השבירה
 ואלוהי העגלה וכל היוצאים והחוזרים אל העגלה והשבירים והם אל הולות ויחטא כלם
 בתשובת אחת ואלה הן אשר ילך ויראותו אל חרבו ואלה העגלה וחרבו הכובע עד שיבואו אולם
 המולולטים עוים ותהיה שבורת כל אולם הקוים והקורה אחת בעגלה ואלה הכובע אל הקורה אחת
 בעגלה ואלה הולות ויחטא שיחיו שיהיה שבורת אולם הקוים השבירים והעגלה השטח של
 יהיה חרבו מכל הדרים אליו וכן חוטא שיחיו ויוות השבירה בו שוות ותהיה השבירה שוודת על אולם
 השטח כי השבירה לא תהיה אלא בוות שוות שוודות על השטח וכל שהמולולטים לשבירה יהיו כי
 שוודים על השטח והתבאר עסוקה בעגלה אשר בעבורה יראה בדבר השבירה כוללת מקומה ויהיה
 שהיא באר שם לכל מה שיראה בעצוק שבו הנה הוא יראה על ואלו השבירים והעגלה
 החוזרות אשר תהיה והן השבירה באשר הן קטנות יראה כס מראה כההה לא תהיונה ושלחן
 הקבות הם שתיין סבה לשיראה כה אלה אור היות האבולות תהיונה ויראה אור בלתי חקם היות
 וכל בחקם חוץ חוטא והתבאר שם מאשר יורה למאשר יראה ביות מקו אחת שבו שתינות וחיית
 כהיונה הקוים השבירים קטם בקטם וכאשר יתבאר הקוים השבירים קטם בקטם תראה תהיונה
 קבוצת או אורו חס לא תראה תלענתן אחת שהיה איאשר שיראה הדבר האחד בעגלה ובים
 אלה באשר יהיה השבירה והעגלה והתבאר באר הוליה כפרט וכל בהגלה שהיא אשר תבאר
 בא ואלה הוליה יהיה אפס באשר תבאר העגלה בעגן מלעז בתהיונה כדורות אחת שהיה הוא העגן
 העגשן ואלה שיהיה ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי
 החוזר והחוזר לא בחורבן עגן ולא שיהיה כי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי
 השבירה הוא השטח אשר יחזור על ואלוהי קנעו העגן לא ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי
 ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי ואלוהי
 בוות שוות והתבאר שם גם כי שוואת השבירה הנה שהיה להקוסה רחב קרן שיהיה האור אשר
 יראה קבוצי שיהיה לו רוחב ואם לא היה טאה בקו העגלה ואלוהי הדברים כלם אשר נכרת הנה
 כבו בארס אכן הייחם בחוזר ופארס ביד בע ארס והם כמו שאחורטו איוס מוואת החכמה
 אכל מרפמות המכטים ולמה לא העגלה כזה ארסטו הנה והקפחן וזה על מה שדרך בעל וארס חכמה
 לעיין בו וחי שרפך שש העיוס כבו ענה כחו שעשה אכן הייחם כיהעיון כזה לשתי חלפנות
 חתפנות ולא יכנס מה שהתבאר וזה בחכמות המכטים באלת המלחמה על שוואת המלחמה
 תעין באולם הקבות בפעם אחרים ויעלם התחלות וזכר כפי מה שהיו חושבים אמתו כקטור
 הקעס עד שהטחט שם וקיימם העגלות השלמות אשר בארס הדברים על כד הפתיחה
 ואולם לא היה העגן כי לפי שהעגלות אשר יתם בעל ואלה החכמה כזה הם עלות חבולות
 בעגלה ואשר יתהו בעל חכמה המכטים ואלוהי בעלות הם עלות וחוקות לדברים שיעיון בס
 שוואת החכמה והקבות החוקות שטות כזה שחוקה ואין עין חכמה המכטים ושואת החכמה
 בתהינה אלו הקבות בעגן כח טעות המכטים וחכמת הדברים וכל שחכמה המכטים חכמה
 רבות והעשים המכטים כס וחכמת וחכמות הנדסה כח שהיו חושבים אמתו זה תחלה
 כי אולם קבות עצמות מלחמת המכטים וכל מה שהתבאר ועד בחכמות הדברים אחר שהיוסנות
 קרובות וקבות אלו הדברים אשר התבאר בחכמה המכטים הם לאלו האותות הכפולות ופס המכטים
 העכשים עלות בלתי עצמות אכל רחוקות הנה כי רחוק שיוך העגן מאדויקטו באלו הדברים לאר
 שהיא קטן כזה ועגב דבר מוחייב לוכדו באלת החכמה ולמה בולטת ושתבה מי שייחרבן בעלמות
 האטוטי ויהיה המוטא אלוהי בקטות הוא המוטא אל בע ארס עם הקרירה חזונה וקוטע עסם ויתבאר

רבו והאומות אלם ונתת בקלות חלוקה המושג אלם ולזה הורה זה שאירעו למפריאים ספקות על
 האומות והאלים עוב יתבאר אחר וכן ארוך יצק ואמרו וכמה קצת שון ונתת בהשגף אלם
 עיונו וכוה הכח האלהי אשר נבחר בו היה הוא האומות לואת החכמה והמשלים אותה וזה
 דבר יחשט מציאותו במלכותו איון מלכותה היתה וכל שכן בואת המלכות הגדולה ואמנם אחר
 שהוא ממשל והמשלים לפי שמה שקדם לנולדתו באלו הדברים אינו כדאיו שוועס ספקות על
 אלם הדברים כל שכן שיהיו התחלות להם ואחר שכבר התבאר והאומר אם כן שאין דבר
 ארוקט דבר שיעור להשגחה כמו שחשב זה אבוכר בן אלעזר שנים דברים רבים לא יביט
 הוא ולא אחריו עדיין ונפרט בספרים אשר לא העשו אלם בם ואחריו המשלים ולזה היה
 המחוייב עליו שיתעסק בחקירת דבריו לא באותם הדברים היושלים והרבו בלמוד ואחר
 שכבר התבאר זה טעם אלם מה שהיינו צרכו וחכמו דבריו החכם הפילוסוף

חורבו

אמר

והעבולה אשר תראה סביב השמש והיוח מורה על הלחות והמים להיות ההתקפה
 אחס יתה בכמו אלם האידים וחסונה והיותה נחבת מהרורה על צחות הלחות
 וטוב הארץ ושיבת הרוחות לפי שהחמך לזה האיד אשר הוא חמו המטר ולל הלח הוא חושל
 האיד הקפי לו ול היבש הם עליו ואמנם תורה האלה על המטר לפי שהאיד אשר תתקדש הוא
 האלה הוא חמו המטר וזה שכל אשר התעבה והתקבצו חלקיו וראה שחור והיה חמו המטר
 ולזה יהיה שחור האלה מורה על המטר וספואותה מורה על חרש הרוחות

אמר

ואמנם יחשט מציאות האלה סביב השמש לכה החוס אשר בו החמך האדים
 הפועלים האלה ויראו יותר ביוח ובטכס לחולשת שטחים וחולשת חוס המעשים

הנאמר בקשת בעל דרכים אמר

סבות הקשת וסבות הדברים הנראים בו אחר שנתארנו
 הדרכים לא יראה שלם השגל ויראה עם עליית השמש ועם
 השיעור וזה לחסון להט שיעור השמש בעין באותה העת ול לפי מה שחשבו העצוק אשר
 ילא חמו ונתקפה ויראה כמין שווי הליטה והוס החורש כל הוס ואמנם בקיף לא יראה סתמיים

אמר

ואולם יראה מכמו שתי קשתות לבד ואל יראו יותר דעה ויראה בכל קשת
 שטטה דוועס לא יותר אם ישי וירוק ואורגמש חמורים ולא משרעם בפל
 קשת ומראה הפעמי והם יותר חלוט והשעם האחרים אשר להעלה חמון ומשני מתקלפי
 קשתם לקשת ואמנם החיצווע והם הוא גדול השער בסבוב ישי ול יבוב ואשר אחר
 אחריו ירוק ואשר כמטך לירוק הוא קטן השער בסבוב ול נאורמש

אמר

ולא יוכלו הצבעים לעשות דוועס כמו המועם אשר בקשת וכל שכן האראה
 האומות המותלד כן החיטוע והפעמי ואמנם הפעמי והחיטוע והם הם לא
 יתעבו וכבר יראה כן האראה הייש והירוק קרקסאות ואלו הם המועם אשר יראו בקשתם
 הדרכים ואמנם המועם אשר יראו במדרגת העמוד והתקלות בעין הנה הם יראו חשט
 צדי השמש לא למעלה חמון ולא למטה חמון ולא למטה ולא יראו כלולה אחר שכן
 נראים עם השמש וזה מה שראו עם העיבה ואמנם כשהיה השמש חוצעת הלבנה

אמר

הנה העמוד אלם יראה אלם צדה בפליאה
 כך ששעורים עלים עם השמש מלע צדה
 ונתעכב עד שקיעתה

אמר

אלו הם העשים המפורסמים בקשת והעמוד ואמנם סבותם הן מתבאר

אמר

אמר

אמ

אמר

אמר

אימר

המלכות

אמר

המשרש

היה זה
היה זה

השנים וה

היסודות של האלימות אשר הם חסדיהם בתכלית
 בתכלית ובתו כן הקור והלחות במים לא היה אפשר במים והוא שיתחברו עד שיהיה מהם אחד
 אצל למה שהיה יובל האש אוויר בתכלית ולא גם כן לחות מים אפשר עם זה שיהיה אחד מהם
 יותר וזכר ויתחבר וזכר והפועל המעשה היה הוא המקור והמקבץ לדברים אם היה לידה
 בו הפועל הקרוב לעצוב היסודות במורכבות היה הוא החוס המהפך אם המכלול בודדים זה
 במלכות המוריעות ואם החוס המכלול בסיודות ואמנם אם היה עדיף בו הפועל המוריד
 למתכות או לזה המכונה אשר תמצא בסיודות במקומותיהם כי לא יתכן במקומותיהם פשוטים
 וזכר כי היה הוא תופעת המים המכונים

אמר

העצב אשר יפסק הדבר בהפסקו ולזה היה
 המכלול המהפך בו שופע החוס המכונה
 חוס האויר המקור פחות מהפסק הדבר המ

אמר

יתקבצו בה שלש העצבים אחד קפואת החוס היסודי והשני התחוק החוס הטביר מהפשל כי הפועל
 אמנם יתפעל והפועל בליטות ולזה אין האוויר מייכים אל המטותה בעת ההפסקה בליכיות
 מיוחד ולזה יטון החפצים התופעת אחר המזון וישתכח לפע המזון

אמר

ולזה חוס האויר יותר חלוש ג' מהחוס הטביר שיתקיימו המלכות ולזה יתחבר
 אליהם ההפסק החוס האויר ולזה כל מה שהיה הדבר יותר מתחבר לקבל חוס
 והאויר והחוס בעצמו היה התעצבן יותר מהתעצבן הדבר החלוש יותר לקבל חוס האויר ולזה ח'
 העלה יבאשו מן חים כשיבדלו כמותו וישתכן וזה יקרה זה לפעלות מן חים ובמה נזה שהמים
 הטבירים לקטנותם יתחברו מהאויר חוס יותר חזק מהחוס כללות המים בכללם ובכלל המ

אמר

ואת היה הסבה בשתלוק כהדבר כשעבר מהדבר והוא אלץ ההפסק חמה שיסארו אל הכל כמון
 החי והטוח וזוהי

אמר

לזה ויחדם הפעולות אלן הכחות אשר יכרנו שהפסק
 חמה וההפסק בעצבים הטבעיים והאמר שפעל חוס הטבעי הוא העצב וההעכול יהיה
 בביטול והעצמות והאמנם הקור היה פעולתו הוא הפך זה הפועל וזה כי הוא ימנע העכול
 והעצבת חמה בעלות והעדר הכחות ולפי שמה שיוון עליו אלן העצמות בלתי
 טעם היה כבר ואין טעמות בהם

אמר

והאמר שהעכול הוא האטמה ההוא החוס הטבעית להפעלות העצבים החפכים אל ש'
 שהעכול הוא הטלית ההפעלות והעצבים העצבים אל המתחשבים המיוחדים בעצמם
 המכלול זה שכל המכלול לן מין מק העצוב שלמותו וממיונותו עבולו ולזה כליתעבול חמר מכלול
 שפולא היה כבר חס וטעם המעלות והאמנם יהיה המעלות הקולל המתעבוב ולמותו אשר הוא
 המעכול והחוס היסודי המיוחד למותו המכלול ולזה מסארו מההוא כי ההוא היה חיה בחלק
 ואין הפרט בין חיה החלק והכל

ההוא החוס הטביר והחזון בחוס
 אכילת הדבר והדברים החמים המכללים והטחנים וזה שאלן כבר יעזו על עכול המזונות כמו
 הטביר אשר בס אצל הפועל לעכול על כל פעם היה הוא חוס היסודי ושלמות הדבר המעב
 המעכול היה הוא מורת ועצמו אשר יקרה עבד זה שהטוח לעכול ישוב כשהעכול אל מורת
 הפועל לעכול וטעמו מן המזונות כי הם כשהעכול ישתכן חוס יסודי כמו מין החוס המעב
 להם וזה כאשר יקעוב בס הלחות המכונה להתעבול והיה העכול כפי זה שיתכן אל כלל הדבר

למחות יותר. וחסידך וזהו שיתחייב ולא יותר חסד ולא היה דם כן פועל המועד יותר וחסידך ולא יותר חסד והטעם היה חסד לפועל העבול בן מתחום היסודי כשיתעורר לו יתלה או יתעצב כמו תרועת העצבים שהוא היה חסד לפועל כשיתרחק ויגדל ופחו כן הרבה חסד הפירות חסד מוכנס לעבול כשיתעורר ופליטת העבול דברים המעבולת וקבוצת זהם החותמים אשר לא יתפסו לבדן המעבול כמו השמן והצואה ודיוציה ופחו חסד הקטורה הקטרה בחלי העץ ולזה מה שיאמר בחלקו הדברים כאשר תעשה להכליות שיהם כבר נתבטלו והתעבלו כאשר היה העבול חסד יטלם כאשר היה חסד היסודי כבר שלט עליהם ובידורם והעבולות בידורם וטובחת וזה כשלהן ושאר כס דבר ראוי לומר חלק וכן המעבול ולא יעובד המעבול חלק מהם דל מה שאין ראוי להיות חלק והמעבול וזה הפועל הטלם חסד והיה כחשבת חסד הטבע על ההיכל בן ובטחו אחת.

אמר

אמר וכל אשר נתעבדו אלן הרבנים יתעבדו ויתעבדו ויתעבדו אחד שהיו קרים
 ריקנים ואמנם יפעל בהם ה' ויעבדו החוס היסודי אמר הנה
 אשר זכרנוהו הוא פעל החוס העבדי אמר חזק פעל הקור
 לעבדו ובה הוא החסיד השלמות העבד החוס העבדי ויהי

לחמיו ומהם העבש וברבים אשר יושבו מעה הפעל אשר הוא הקור הם בלתי חמוצין
ולא שלמים והם בכלל המכיים לדברים השלמים בחסרון והשלמות מופת המפות בחור
המועלים להם בחסרון גם כן והשלמות הנה זה הוא הדר העבול ובלתי עבול.

אמר

והעבול לו רחב זה בין הקהלה והקבלית יתחלף בו כפרות ויתר כחו הפרות
כי הקהלה העבול כס הוא הדלות הערבות וקבלית העבול כס הוא העלמות
זה יקרא אלמנו כסם נגור שם האשלמות ואחריס תהיה הדות ראוייה
לשמהלכות בלתי כסם

יָקָרָה בְּשׁוֹ

[illegible]

張

וְכֵן יִשְׁמַע הַדְּבָרִים הַלְלוּ וְיִשְׁמַע הַדְּבָרִים הַלְלוּ
אֵל הַחַיִּים וְיִשְׁמַע הַדְּבָרִים הַלְלוּ
וְכֵן יִשְׁמַע הַדְּבָרִים הַלְלוּ וְיִשְׁמַע הַדְּבָרִים הַלְלוּ
וְכֵן יִשְׁמַע הַדְּבָרִים הַלְלוּ וְיִשְׁמַע הַדְּבָרִים הַלְלוּ

אמר

ואחר שכבר זכרנו העבוד השלם שזמר מלכו הבלתי מתקבל והבלתי
בשול וזה ענין זה ואחרי שזה הוא הפך המתקבל והבשול אשר זכרנו שבו

وہی کہ

והנאות יהיה בעבור הטור הכח המונע בדבר המעכל והחיזוק וזה שמעכל לומר
שהיה הוא הטלמות להפעלות המולי והמכלל היה הנאות הוא המסרון אשר יורה להמכלל
המולי ושלמות המפעלות והמונע ככלל להיות המכלל להיות המולי

10. 11. 12.

הוא החוס היסודי ותגבורת השמות. ואומנם כאשר היה החוס כשעור השמות הגדול
יבטל הדבר הטל ואומנם יבטל החוס הדבר הטל כאשר לא יחזיר בו יבטל לפי שהצד
אומנם היה החוס הטוב והשמות הטובים היו שהעצום יהיה בשמות המדויק והחוס המדויק

יחסי

דבר ואמרו כי שיהא חסות חסות יתבר

אמר

וכל הורגים האם קיים להן חיים ולא נאכלים ולא נשתים וכבר נאמר כי
הנאות וקצור בשלל בדברים חלוקים מהם אשר מציאותם באותו ההווה
בהחלפתם בשלל ובחלוקה וירי החוסס והנחללים כשהיה כל אחד מהלן דקיק חפץ מיעוט
החוסס היסודי בו וכבר יחלף הנאות בעשעם האלמנטים באן שימצא זה ככלי חרט וכלפי
והזוהא להם מהדברים האלמנטים אבל הנאות האמור האלו הדברים אינן כאלוה—
בדברים הטבעיים והדברים זה שכל יקבל בשלל וכל הנאות מהן חיים שלא יתחבבן ולא יתקל
הנה כבר נכר מהו בשלל ומהו הנא וכלתו מתעבב וקיום העבול והחלוקה
יחוס והנאות הטבעיים להם הארצי האופן להיות והחוסס אשר יחלף להם

אמר

הבשול האמור הם הנאותים האופנים לקבלם והדברים האופנים לקבלם הם הדברים
הרוחניים האמורים כי כל דבר היה כזה התלך הנה הוא אשר יתעבב ויתקבל מופעל החוסס—
הרוחני בשלל הארצי ודבר נאמר פחם הרוחני החוסס הטבעי לבעלי הרוחות יחוס לו וסור
הדברים קבעו נפשו וזה שהעבול האמור באלן הוא האמור בקדושה

אמר

ואחרי הדברים הקלונים והכלונים הם הדברים אשר יתעבבן ויתקבלו קודם
הבשול חפץ פעל החוסס החיטט והגברי כי לה החוסס היסודי כי הדרך החוסס
הגברי שיתקל הנאות הטבעיים וכלם קודם שיבוא הדבר אל הבשול ול השעם ואחרי
הדברים המתעבבים האופנים הם יקרה להם חלוקה זה שם לה יתקבלו קודם הבשול בשלל
לפי שלחותם יתגב מחוסס היסודי בשלל כל בחין ובפנים וחפץ זה היו הדברים הקלונים
והכלונים יותר וקצור וכל מהו מהדברים המתעבבים ויותר חזק לחות בפנים לפי ש
לחוסס היסודי לעבול לה יחלף בפנים כמין שקרה זה בדברים המתעבבים

אמר

ולא כל הדברים יתעבבן ויתקבלו וזה שהדברים היבשים אשר אין בהם לחות
לא יתקבלו ולא יתעבבן כמו האשם היבשים אשר אין בהם לחות ובחן כן
זה לא יתעבבן הדברים היבשים הספונים כמו העץ והדומה לו ולא יתקבלו זה הדברים
החזקים החלוקים לפי שם לה יקבלו הנאות חזק אשם ולא יעצרו עצמם וזה להבין
החלוקים והתקבצים ואחרי יתקבלו מהדומה כל מה שבו לחות מתעבב החוסס הארצי כי
וכבר יאמר שיהיה והעץ יעצרו ויתקבלו עם היותם אבל זה בהשאלה לה
באחריתם שהעץ באמת הוא האלמנט החי יותר מאשר אלמנט ולא יתחבב ויותר

אמר

וכבר יאמר שהנאות על העבב כמין בלבה ועל
העבבים והדברים אשר יעצרו ויתקבלו מחוסס—
הכלתי טבעי כמו בירושלם

אמר

האמר וחזק אל בחוסס הטבעי וזה שהדברים בשלל הטבעי והבשול הטבעי ככלל יתקבל
לכשול אשר יהיה והחוסס הטבעי לפי שהכליות והחלף וזה שכלית הדברים האלמנטים
יתחלפים והעצום וזה מתחלף ולזה היה מהם מה שיהיה והחוסס מה שיהיה והחוסס מה שיהיה

אמר

בו שחוש אחד והחוסס כפי יאמר כי שם כבר יעצרו ויתקבלו כלית
וקצת הדברים יתעבב בשלל קצתן ויתקבלו קצתן כמו
החלב אשר יתעבב מוטן עם הבשול העשם הטבעי ויתקבלו מוטן העשם הארצי ויתקבלו
ואחרי הטון הנה הוא לא יתקבל ולא יתעבב אבל יתקבל קודם שיהיה לו קיום ואחרי הנה
העבול השלם הוא אשר יהיה והבשול השלם אשר נכר וזה הדברים האופנים בעבול ובשול
יותר חזק האורה והכוח מהדברים אשר אינם מופיעים בעבול והדברים אשר לא יפליין

והנה אל חלוקה
חלוקה

אמר

בעולם הם יותר קלים
הקלמים הם החוס המא

והקלמים הם החוס המא
בס יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות

אמר

החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות

אמר

החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות

אמר

החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות

אמר

החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות
החיות הם יותר חזק והמשיח והחיות

[illegible]

54

אמר

5
1940

אמר

[illegible]

ואתם הם וקורע הנה הם מורכבים מהמים והאוויר והארץ ובאנו על דם המופלג העב
האדום והרוח על מ שהיה יתר בלחות וקפץ בקור ואתם הם הרוק אשר חוטטו

[illegible]

עליהם חתום ואינא האם האב ע"הם הקור
אולם וידע א"ל מעבד היסוד האב כי הדברים האלו הם חתום א"ל שיהיה

להם חסד נכרי יצא מן העובד בחסד החיה בטח
 לבעל החסד גם כן המדד והאשר חסדו חסד
 ורוב דברים הארציים חסד
 חסד הדברים החסד אשר הם

חיות כחוס המבוי הנה הם קרים לבי שגם מורכבים מהמים ובאדן וחיותם יקטלו חפץ הקור
ובמאשים המורכבים מהמים ובאדן קרים במאד חלוא חס יקרה להם חוס נכרי יוצא המעב

כדברים אשר יתקנתו והמים ובתן האם היוצאים מן האפר—
חוס נבו ובכלל גיה חוס הנכרי דבק לכל מתחמם אם העש ואם הרבה והרבים אשר—

וזהו ענין היום כמו הרבנים אשר יתלמדו עם התלמידים והרשעים וזהו חפץ הפסד החוסר
היסוד אשר בו חפץ החוסר הנכרי וזה לחולשתו ול' היסוד' ולזה אשר וכו' מכתב העוסק אשר

היה המזבח הקדש ירחא אלמסכרד עתה עומכה לה ירחוד כה בעל חיים וזה שהעמט אלמס
לריסון יאמס הוא אלמס חספה החוס הכרי ואלמס חפס קור החוס היסודי וימולול עליו

וְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִקְרָא וְיוֹקִיט קִטְיוֹן הָהָם קִרִּים
טָכְנָה וְכִרְטָן וְהָאֵל הַדְּבָרִים הַהֵם כִּכְרִי טוֹעֵה מִכָּל כֵּל

והאנשים המהרודג המלכים כמו העלמות והבשר וזה שכתב הרבאד בכל אחד מהם
מזה שחורטן שלם מורכבים מן היסודות ואי זה מן היסודות עבר עליהם

אמר ואמנם האויבים הכלליים הם המורכבים מתרבות חלקים ומתקדו החלקים
ובכללים לה יסודן להתחיל בזה הענין באמצע שנות החדש והנה אשר הם אבנים

[illegible]

הענין הזה הוא מוכרח אל הקדמות לבד והקדמה בזה שכל המצא איננו הוה נמצא אפי' כעת
בעולמות ואשר יורש חסד היסודות בבשר ומוטע בהשרף אל זה שורש העץ חסד היסודות

באש ובהאור והמים והאש
ואתם הפעל השרה בבשר דבר אחר בלתי פעל היקוה

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely a historical manuscript. The text is written in dark ink on aged, yellowed paper with significant water damage and staining, particularly along the left edge and bottom. The script appears to be from a 16th or 17th-century European manuscript.]

[illegible]

ואתם

[illegible]

[illegible]

קח

ms

[illegible]

והוא כי אלון הכחוש הם חורם בטורח לו מאד חסר הצרות מאפסיות אשר הם צורות הרבים
ואחריו כי צורת השכל הוא החזקות וצורת הידיעה השפיע וצורת הקטנה השלישית וצורת החוש
הרביעית וזה כי חוש האדם חפץ שהוא חסיד הנשיות וצורת השם הראשון אשר הוא הוא
המחזק האדם הרביעית וחפץ שחיה בקרב האדם כשחור הדיוקן יסוד האדם והידיעה
השלישית צורת האדם השלישית אחרי כי צורת הקטנה השלישית ואחריהם הם שם האדם
אחרי ששכל צורת האדם חפץ האדם יסוד החזקות אשר הוא ששכל יתר שבהחלשות
וחפץ להיות השכל יודעת ומקצועת יתר העוזר לה שם הרבים יחד אחרי שבה
שהיא חסר חשע שחיותו ושם הרבים חסידותם שהשכל שבהחלשות וזה אשר חזק
שהוא דבר יסוד שחיותו וזה כי חשע לשחיותו הוא החלשות הקטנה ואשר אחרי שהוא
מן ההחלשות חפץ שחיה יודעת הנה החלשות כלם בכלל בעצב השכל האדם הוא
חפץ ההחלשות בעצב ההחלשות ובאפסיות כי הם כלם שחיותו שהוא ואין שחיה חיה
ההחלשות וזה חיה השכל החלשות כי חיה ששם ההחלשות שחיה וכן חיה ששם חורם כל
שחיה ובכר שכל החלשות בין אלון ובין אשר שכן שם הרבים ושחיה ההחלשות חשע הרבי
יחד כל שחיה ושחיה - והחלשות שכל שם חפץ חסר ההחלשות כי חסר
אחרי כי ההחלשות אחת וקטנה אחרי שחיה יתר חזקתו ואחרי כלם הולכים בהחלשות
השכל בדרך המתחייב להיות הקטנה אל היותה מן ההחלשות חפץ הקטנה והידיעה
וזה חיה ששם שחיה מן ההחלשות חפץ שחיה חשע שחיותה חיה לה יתר מן החיות
וזה כי הוא חיה יחשוב שההחלשות חלשותם ששם חשעם לשחיותם ולכן חשבו חשעם
שחיה חשע כי חשבו שחיה מן ההחלשות הוא בדרך חיה אל חשעם לשחיותם והוא חיה
יותר דחוקה מכל הרבים הרחוק הולכים כי חיה יותר דחוק מכל היסודות וחפץ
זה היה מחזק דיוקן האדם בה יותר קרוב אל האמת וזה שהוא שכל על השכל והשכל
חפץ ששכל אלון הששעם ואחרי ששם חפץ אחד וששם כן בשחיהם חשעם הכדוריים
בהחיותו אשר לה יתחזקו זה לזה שחשבו חפציותם חלה יתחזקו והיותם חשעם שחיותם
אשכנזיות חיה חיה הנראה חזקתו כחו שחיותו כי השכל חשעו וזה
השכל ואם היה שכל ששם חזקתו חפץ אחד וזה שהוא שם השכל
ההחלשות הקטנה הרבים כלם ושם חיותו יסוד כל הרבים ובכלל חזקתו ששם חיותו

[illegible]

139

שנה בה הפעם לא היה לחותן בסלתי ספקר אבל למערכו זל כאשר יפסק תוך האף העל
הדחיות וכן חסר כאשר יזכר ויחבר ויטלם השכל המעט אשר הוא מפע הדמיון וזה יורה
חאמר שהשכל אלטן אשר יתעורר הטות מתוכללות ון בעשים הדחיות בלתי הוה ולא
ספקר בהפסק אשר יעשה בו וכבר בארנו הענין הזה על השלמות בפרט דבריו מה הפך
ואולם השכל ון דומה שיהיה יותן ראוי סגל הדברים אשר בוטא דבר חלה
אמר אודבר בלתי מתעשה כלומר בלתי מורכב מחומר וצורה. הנה עזר חלה מה שאין
אחפטר שיהיה הפעל מתעשה במוחלט. ואעפ שיהיה בלתי מתעשה מעצמות כי כל
התעשה מעצמות מתעשה במוחלט זל כי כל מתעשה בעצמות הנה אם שיתעשה מע
מעצמות או מעותן. ואי שלא יקבל התעשה כלל הנה הוא אחפטר שיתעשה מעצמות
וייתן רחוק שבמאמרים אשר נכח מן הקקט רוחק גדול הוא מי שאמר ששפע
אמר הוא מספר יפע עצמותו וזה שהוא מתחייב להם דברים רבים שקרויים. אולם חלה
הנה דברים אשר יתחייבו למי שאמר שהיא התעשה עוד יתחייב להם מה שיתחייב להם ואמר
שהיא מספר. וזה כי הוא לא ידע על איזה פעם תשכל אחדות התעשה כי הנה בלתי מתחלק
ולא באיזה דבר היא התעשה ולא זה דבר היא מתעשה ולא זה סוג חסוד התעשה התעשה
וזה כי אלטן השלמה יתרון קצתם מתקנים בכל התעשה הנה ראוי שימלאו באחדות אלטן ההבדלים
זל הענין אשר היתה האחדות האחת בו מתעשה והענין אשר היתה בו משה או הדבר אשר
היתה בו קצתה משה וקצתה מתעשה. וגם כן הנה יתחייב להם שיקבו כי באחדים אשר
מהם יתרכב מספר סגלם הם בעלי מלב להיותם כלם ויתחייב שיהיו אחרם האחרים המתעשה
קדוח ומפע שפעל התעבורת ממנה גם שואמרו כי הקדוח בלתי מתעשה יחדלו קווים מן
שואמרו כי הקווים בלתי מתעשה יחדלו שעתים והשעתים כאשר יתעשה יחדלו ושלמים הנה
יתחייב שיהיה תעשה הפעל קוים וזה תכלית היותו ודור. וגם כן אלטן היתה הפעל מספר
ממספר דברים. ויהיה המספר הזה בכל תלך גלם החי יהיה מתחייב שיהיה יתאחד דבר מן
היכאשר נתקן קצת מאמריו כי המספר אשר נספר מאמר דבר לא יתאחד המין ההוא ון המספר
אבל מין אחר ואחתון שמיא הנה מתעשים ושלחו חיים אחר שיתחבן קצת אחרים. ואולם
היכאחרים הנה זה שפעם כלם או רובם זל כי מאמר נחקר ואחד מהם תלך יחיה השלוח. וגם
כן הנה אין הפרט בין מאמר מי שאמר שהפעל היא האחדות המתקבצות וכן מי שאמר שהוא
חלקי ושלמים בלתי מתחלקים כמו ההכל והוא מאמר דימקראעים לפי מה שעבר. ואי שאמר
שהוא אחדים כי אלטן האחרים בשניה מתחלקים ובעלי מלב הנה הקדוח והחלקים הם
אחרים בעצם ואשר הין אלטן הוא ילאן בהשם אחרם שהם מתחלקים מעצם הכמות ועצם
המתרכב כי המתרכב אלטם הוא מן הטבע הזה. והיה נראה מענין השלמים המתרכבים שימלא
בהם התעשה הנה עבר יתחייב שיהיה בקדוח חשע ומתעשה. כי הנה לא יקרה להשלמים
שיהיה קצתם משה וקצתם מתעשה מיצר מה שרצתם קען וקצתם גדול אבל זה דבר הנה
להם כמה שהם כמות. ויתחייב להם שילוי הכמה בלתי מתחלק ואחר הטעם. ואם הין
האחרים אשר מהם הפעל קצתם משהים וקצתם מתעשים הנה הפעל מהם היתכמות
עבר מן המתעשה. ויתחייב להם שיתחבן האחרים אל משה ואל מתעשה זל שיהיה
בהם השם סוגים יחד ואיך יוכלו אלטן ההבדלים באחרים והדברים הנלתי מתחלקים אלטן שיהיה
אומר שהם מתחלקים במלב הפעל שהם בעלי מלב ואם היה זה כן הנה הם קדוח ואם הין
אלטן האחרים אשר הם הפעל קדוח והקדוח אחפטר שיהיה להם הבדלים בהם יתחלקו

יורה לא כל התעשה
וכן בעצמים לא חסר
שואמרו

מיוחדת והוא כן על יחס מיוחד בו ולכן התחלתו שאר המצוות המעורבות
 ואכן דקלים התחבס בה בעת שהוא באשרסר היות העצם אחר שהיותו שמה חלקים
 שש חלקים מן הארץ וארבעה מן האש ושש מן המים וארבע מן האש והוא לא יושל
 בידעת הטבע בהיות הטבע מן היסודות שלו שיהיה זה עם היסודות היחס וההרבה כי הנה אף תדע כל
 המצוות בדומה לן אמר ואם הנה טבע היסודות וההרבה אשר מן היסודות הנה השקר אשר יתחבס
 אזה הוא שכן שיהיה בטבעו לא יעזוב בקיומו אל מאמר כי הנה הוא יתחייב וזה שטאידע באופן דרך
 השל אלא באין שהיה בטבע ואין אחר יסמן שהוא אין בטבע אכן וטא ארס וטא דרס מן הדברים אשר
 תדעם הטבע מן המצוות בחיובן והשלילות כמו דעה טהה הוא טוב ומה אינו טוב דל שלא יתאון בטבע
 העובדות ודעות **אמר** ואם כן כשיהיה המצוות יאמר על דברים חלקים וזה כי ממש מה שיוזר על
 העצם וממש מה שיוזר על הכמות ואמרו מה שיוזר על האיכות ועל שאר האמצעות הנה
 ראוי ששאל אליו אם הייתה הטבע תדע אליו כלם כשיאמר להם שהוא אם שלא יהיה לכל אחד מהם
 יסודות אלא לעצם לבד ואם שיהיה לכל אחד מהם יסודות ואם היה שאין לאחד מהם יסודות אלא
 לעצם לבד שיהיה הנה אין תדע שאר האמצעות ופיה אומנם תדע הדבר ממש שהיא חסודותו ואם
 היה לכל אחד מהם יסודות הנה תהיה הטבע עצם וכמות ואיכות ושאר האמצעות כי הוא כאלו
 שמשאלו יסודות אליו גמאלו אליו ואין להאמר שיהיה כי בידעת יסודות העצם תדע שאר המצוות
 כי הנה לא יהיה מיסודות העצם כמות ולא מיסודות הכמות עצם **אמר** ואשר יאמרו כי
 הטבע מכל הדברים הנה יתחייב להם אליו היותו ודברים אחרים
 היותו אשר יתחייב להם דל אמרם כי הדומה בלתי מתקבל וטא מקבל וטעם וטעם מדומה לן
 וטא ממש שהיה וכן ידע הדומה בדומה לן וידע הדומה בדומה לן עם ארס שהחולשים יתקבל
 ויתקבלו מן המוחשים וכן ההכרה והכיון בטבע הוא אצלם הפעולות לא פעל
 והנה אפשר להבין ראיה על שמהאמר אכן דקלים מאמר רב הקפות ושמות באמרו
 כי כל אחד מן היסודות אומנם יודע בדומה לן עם מה שיהיה אותו הוא בעצמו כזה
 הענין מן הארץ אשר לא יתעורר בעל חיים הם ארץ כשונה כמו העצמות ואם היה זה כן
 הנה יתחייב שלא יחול הדומה הדומה לן וכבר היה אצלנו מחוייב הנה הוא אצל מחוייב לא מחוייב
 אמר ואם כן הנה יחייב זה המאמר שיהיה כל אחד מן ההתחלות סכל יותר ממה שידע וזה שהוא
 ידע עצמותו ויסכל שאר ההתחלות ומה שהורכב מהם והנה יתחייב אכן דקלים שיהיה האלית וית
 אל תכלית הקבלות אשר הוא הגמל אצלנו וזה שהוא אין בו תבטות כי הוא בלתי נפד ושאר
 הבעלי חיים יש בהם התבטות עם שאר היסודות ויהיה הבעל חיים אצלנו יותר יודע מן האשון וכלל
 הנה יתחייב להם שיהיו כל הדברים להם טעם יודעת כי כל הדברים הם אם היסוד או יסודות אם
 מאחד מהם או מיותר מאחד מהם ואם מכלם ויתחייב בהכרח שיהיו קצת הדברים ידע אחד לבדו
 וקצתם יותר מאחד וקצתם הכל **אמר** ולאדם שיקפץ בדבר המביא ליסודות בתכלית ומה
 והדבר המביא בהם הוא הצורה וההדבר הוא אשר
 יקבלו היסודות ומה מעשה שהוא גדול היסודות הנה יתחייב שיהיה החלק הזה גדול הערך ויותר
 נכבד מן היסודות אשר יקבלו וטאשר היה נכבד ויהיה הטבע הוא מן היסודות הנה יתחייב שיהיה
 החלק הזה הוא יותר נפד מן הטבע יותר מעשה במצוותיו ואין בהצוות ואין הדור בטבעו שהוא
 אין דבר יותר נכבד מן הטבע יותר אמת בהצוות ממה וכך הטבע כי הנה יראה שהוא אין בכלל
 דבר ואין שגדים אותו עליו כי הנה זה הוא ותחייב שיהיה יותר קודם בטבע על הדברים אשר נמצאו
 בעצמו ומה היסודות וכלל הנה היסודות ואין יותר קודמים באין ואשר תסודות ומה הצורה יותר

האמצעות

מכר הנפש

אמר

קודם שכתב בחיולות ויהי שאמר בה שהיה דסן כולם כלומר בכל נפש וזה שאין אמתו וזו לאים כל המאמרים יתנועעו בחוקים כי אמתו נאמר קצת בעלי חיים דברים למקום אחד בעיניו וזאת התאמה אשר יחשב בה שהוא יותר ליושרת נפשו חסד התנועות דל התנועה אשר היא העתקת הבעל חיים היא יותר ראוי שבתנועות כיון אל הנפש ויותר ראוי שבתנועות שיאמר כי האשע הראשון התקלה הוא אשע עצמותו וכן דב מן שטס הנפש מן היסודות מפני שהוא משגל חרשית לא ישים ולאחר דב בכל נפש כי הנה נמצאת היסודות חיים ואין להם חלק מן ההנהגה ולא מן הגשתה דב וזה הנה אמתו נאמר רבה ובעל חיים אין להם נפש ואם יורה האדם אלן דברים ויטה שגשג חלק מה מן הנפש וכן הנהגה ושלשונם מן היסודות הנה יתחייב למי שיאמר האומר הנה שלא היה מדבר בכל נפש ולא מן נפשו

אמר

אחר בכללה כי הנה ההדג ונולד השכל בשרים הקודמים היו חסדים לפי שכל נפשו נהיה קצת מן הנהגה וחוקי בעלי חיה כאשר ישלחו הרוחות וזה שהוא מן כללם מתקנים והוא בעל נפש וכן רבה ובעל חיים אינם מתקנים היסודות שהוא לא היה בהם ערך שיטיבנו הכלם יספיק אחר מן המתקנים שיטפוט על עצמות ועל הפס המתקני לן וזה כי אמתו נפש הישר בשר עצמו וכן שר הפס אשר הוא המעקס כי המעקס היא הנופעת על שר דברים בשר דל על הן הישר והנפשו יטפוט אחרם יורה בהן יותר קודם ולכן האשקס דרך חשד הנהגה יודיע עצמותו ולא יודע בן הישר וזה הוא אחד והתקנות

אמר

האומר בן חקס ספק דול כי לשואל שישאל מפני מה היתה הנפש והוא נהיגה באויר והמים לא יתן באויר והמים בה חיים ויהי האשורב מן היסודות נהיג על שמה יחשב שהוא אם היה הדבר שמהו הנפש אשר בפשוטים יותר בבדל מפני שהוא לא תמות ואשר בחורבנות תמות ואם היה זה כי הנה יש לשאול למה קבה היתה הנפש אשר בפשוטים יותר בבדל ויותר קרובה שלא תמות והנה ישב שם אלן דברים יחד ובי מהיגה שהוא חוק מן הקדש וזה כי האומר שאלו והאומר הוא בעל חיים הוא דומה באומר מן שאין לן שכל כי הוא מן הידוע בעצמו כי אלן בפשוטים אונס בעלי חיים ובאומר דב כי בהם נפש ואונס בעצמו חיים ענין מהיגה וידעה שיהיו אלן החששים אונס חשב כי הנפש בכל מפני שכל שרת בחושית חלקין דל כי זה בזה התדמה וזה כי חלקי האויר הוא אויר ואם הייתה הנפש קמיטל בכל האויר ותמיטל באויר אשר יבא בנהג האתטס הנה יתחייב דב שתהיה שרת חלקין ושרת כלן אחת אבל אם היתה הנפש אשר בחלק מן האויר אשר בבעל חיים לא התדמה הנפש אשר בכל וזה כי האויר אשר בבעל חיים כאשר בבדל חושית נשאר התדמה לעצות הכל והנפש אשר בו כאשר עפודה לא תשאר התדמה לנפש הכל הנה יתחייב אם שלא תהיה הנפש אשר בחלק דל בחלק מן היסודות האשר בבעל חיים מתדמה לנפש ש אשר בכללן שיהיה אין כל חלקי הכל יקבלן הנפש אבל חלק ונולד חלק

אמר

הנה כבר התבאר חמה שאמרנו שאין הידיעה לנפש היא מפני שהוא מן סקור ולא שהוא מתנועעת ועצמותה מפני שהוא אשע ראשון חמי ומפני שיהיה לנפש הידיעה וההדג והחשב והתאמה והיכון וככלל חוש התאמה וחוש הרעש והקלוא

145

היה קצתן של חיים הנה יהיה הדעות בעלם הנשוא עליה ודרך זה הוא והנה היה בטעם לאור
חור אור הנעל חיים וכאשר היה יחס הדעות וכן הנשוא ההוא ככל יחס העצם וכן הנה והיה
העין אלן היתה בעל חיים הנה הייתה באלן העצם הנה מן המבואר שהעצם היה הנשוא על
הכלל חיים ודרך זה הוא והנה הוא חור העצם דע אשר הוא כעל בעל חיים בעל חיים יסוד
על המוקצין העצם על המין אשר יסודם שם העין על הדעות ודבר אשר כן חיות זה כי הקדש
החיות אלן העצם בחלק הוא הקדש מיוחדתם ככל **אמר** ואולם העצם יראה העצם
מן הדבר הזה שהוא בלתי נבדלת מן המין וכן חפץ היה שיהיה בה שהוא צורה
לן ולדעות וזה המין וכן העין בחלקה אלן כי זה אולם נדב חלקיה הנה הוא המבואר ואולם
בקצתם הנה הוא בלתי מבואר חפץ שהוא אינו נמצא שישוד חקצת חלקיה על שהחלק
הבוא אינו שלמות המין על הדרך הנה חפץ שהוא יחיד לא ישלך בכלי המין וחיה
יטלם שיתוק זה שהיה יחיד כי קצת השלמות נבדלות מן הדברים אשר ישלמן בהם כחן הפד
החל מן הקפידה ולכן זה טרואי שחלקו האם העצם שלמות המין כדרך שהחלם שלמות
לספידה או אם אין זה כי הנה זה לא יבואר וזה **אמר** הנה נבדל המין על האופן
הזה בהבדל שם העצם על דרך המין והדבר אשר הוא

יתן ידיעת עצם העצם על השלמות כי הוא בלתי חבית נח הסבה אשר בעבור החיים שיהיה
חלק אפס נבואר הנה ואולם מואין יוכלו ללכת בהבדל הנה אל ידיעת אלן הסבות הקורות
אשר הם יותר ידועות איכל הטבע והם אשר בהם יטלם הדבר הזה הנה מן הדברים המתחיים
אשר הם יותר ידועות איכל הטבע והם אשר בהם יטלם הדבר הזה הנה מן הדברים המתחיים
אשר הם יותר ידועות איכל הטבע והם אשר בהם יטלם הדבר הזה הנה מן הדברים המתחיים
החבית הטבעית וכבר הקבאר כי הגליכה אל סבות הדברים הטבעיים תהיה תמיד מן חיות
ידוע איכלטן והיות נחור אלל הטבע ולזה וזה שילך ידיעת עצם העצם הדרך הנה ושלל
נקצר חידועתה על הדבר הזה אשר ידוע מה היא בלתי טבא נה בסבה הקרובה במהות ההוא
כי הנה ראוי שיהיו הדברים מן המין יודיעו מה הוא הדבר לכד כמל שיקרה זה בנכס איכלטן
שיבואו נה בסבה עד שיהיה הדבר מסוף הדברים אשר יכלטן על מה שילך מהם דרך התחלת
חופת ותלדת מופת ואולם הדברים אשר יקצו על מה הוא לכד הנה הם דומים לדברים
אשר הם תולדת מופת כלומר יטלם בהם נחית בסבה הקרובה ודמיון זה כי הדבר אשר יאמר
בו בלקות הירחי שהוא בחקר אחר השלם מן היות לא יבא בו בסבה הקרובה ולכן היה הדבר
הנה ללקות מה הוא תולדת מופת ואולם ששקף בדבר הזה מופת עמידה הארץ כין וכן השלם
הנה נבדל שלמות הידיעה בלקות והעצם ודון על השלמות אשר לא יטלם חלקה אל ידיעת דבר
טעטטן וכן מידר המוכנע הטלם לעצם זה נחית השלמות שהוא השלם השלמות עצם ה
היות הטלם לא היה לא יבא בו בסבה ואולם מאשר חסוף ואחר הטעם על הקן אשר ה
אפסצי נחית כין ששטעט הטלם הנחית הנה נבדל בסבה והדבר השלם ואולם טאמר נבדל
הטלם זה שהוא תולדת מופת על דר דמיון מופת שהוא ידוע בטעטן והדבר אשר חסוף תולדת
מופת אינו ידוע בטעטן ואוסן הדמיון כי שם שהוא לא יבא בו בסבה ואחר טעטטן זה היה טעט
ואחר כי המתעטס יוכר מאשר אינו מתעטס שהוא יאמר בו שהוא חי ומופת שיהיה זה יאמר
בדבר מופת עצמם הנה הוא מוכחי כי כל מה שומאכא עין מאותם העצם הנה הוא תולדת
כחיים דמיון זה השלם והחול והתנועה במקום וההנה והתחלה והתנועה כי הנה כל אשר נחית
בו עין חלל העצם יטלם עליו שם החיים ולכן טאמר בהבדל שהוא חי ואם לא יאמר בו

זה המין כמין המין
שם המין ידוע
זה המין כמין המין
במין המין ידוע

בשטן וזה כי לקחת הקוליס כלם ולקחת אחד מהם והוא החוש הטיף אליו ובכבודו נעצמות הבעלי חיים אשר הוא
 חוש החושט **אמר** וחפץ שהיה חן המבואר כי הדבר אשר בו מאור שאמרו שרש ונחיה הוא טו
 ברבר אשר בו מאור שאמרו שרש ונחיה חן המבואר בפסל שאמרו חתום מאור
 לפתחו שרש חפץ הידיעה וחפץ הדבר המקבל וכן מאור שאמרו שרש חפץ שרש דברים אחדות
 הנדמות והאחר המקבל וחפץ שהיה הידיעה צורה לעצם המקבל לו והמקבל לו היולי וכן הכוונת
 טורה לדבר המקבל אותו והן שתי אלן היכרות להאמין אלן במקבל אותו כי הנה יחשב כי פועל
 המעשה אשר הוא הצורה לדבר האדם תמצא למקבל הנה הוא מבואר כי מאור פועלות המעשה אשר
 יוחסו אליה אדם יוחסו אליה חפץ דבר ילך ממש דרך החומר ודבר ילך חושט דרך הטורה
 וכאשר היה וכן הנה הוא מבואר מזה שרש דברים אחד מהם כי המעשה הוא אשר תלך חתמן דרך
 היכרות לא דרך החושט ודבר הטורה הצורה וכאשר היה וכן והיורה המעשה שרש והיה העצם מאור
 על שלשה דברים שרש טו שקדם הצורה והחומר והמורכב משניהם הנה המעשה הוא העצם אשר
 היורה הצורה והעצם שרש כי המעשה לא תכול מן המה וזה בעבור שהיה החושט האלן כח דל הדף
 והיכרות שרש יטלס כן הכח ההוא טו שישלחו מאור החמרים אשר מביא אותם בכח בלונות אשר הם
 חוקן עליהם הנה הוא מבואר מזה כי המעשה הוא שלמות המעשה ושהיה חושט אשר שתמצא אלן
 בחושט אשר הוא חוקר עליו ואחפץ שתמצא באיזה גוף שקרה אלן בגשמים חוקרים ובאשר
 טו בהם לקבל כל שכן מהיורה מביא את כל שרש ולכן הטוב אשר חמרו כי המעשה לא היה
 יקח מן הדף ואיך הוא אלן שרש שרש ואלן כלל גשמים חוקרים בהסך מה
 ששרש אשר אותו שהיה דבר עומד בעצמותו ושאר חפץ בגשמים כי אלן לא יוכלן שאמרו
 למה יבנה כקצת הגשמים וולת קצת כי הנה עולה שהוא לא חפץ באיזה גוף שקרה ואלן למה
 חפץ בעת אחת ואלן חפץ באחרת ואולם כאשר אמרן שהיה שלמות גשמים אשר הוא בעצם אותו
 השלמות לא הגשמים אשר אין בהם טו ובין אותם הגשמים חוקרים חן ככלת הכח לדורש
 בהם הנה אפשר לטן שרש המכה אשר בעבורה נאמרה בקצת הגשמים ואלן תמצא בקצת והוא
 המצא בגשמים אשר דרכה שתמצא בהם בעת וולת עת והוא עת הגשם הכח בה הנה כבר
 התבאר מזה כי המעשה שלמות המה והיחד אשר בו היה המה שרש

אמר

ואולם כל אלן הכחות מן המעשה אשר זכרנו הנה כלם נמצאים בקצת בעלי חיים
 וקצתם נמצאים בקצתם ובחידים מבעלי חיים תמצא מאלן הכחות אחת לבד
 ודל בכחות חן והמורש והמחלוק והמחלוקע במקום והכלל והחבן והמכור ואשר יהיה חלוק
 ביצמח חן לבד כמו שאמרנו ואולם בבעלי חיים חן והמורש והמחלוק והמחלוקע חלוק
 וחמיון בעצם וחמיון רגון ובעלי חיים כלן לא יכלעו לחוש המשוש וכל מה שיש לו חוש הנה לו חלוק
 ועד וכל מה שיש לו חלוק יעצר הנה הוא מחלוק דל שהוא יתחלוק העצם החלוק וקור העצם וחפץ
 שהיה לכל בעלי חיים חן החיוב שהיה לו חוש אשר בדרך המון ואחוש אשר בו ישיג חמיון הוא
 אשר ישיג העד חמיון בעצם מאור אחד חן החושט דל שהם ישיג הדבר המיוחד בהם והעדר וחפץ
 שהיה בבעלי חיים אמונם הוא מורכב חן היובש והלח והחם והקר והחייב שהיה חמיון האלן חלוק
 ויתחייב שהיה אשר יכירן חמיון הוא חוש המשוש כי היה חוש חן הוא המיוחד בהשגת הדברים
 היבשים והלחים והחמים והקרים ואולם שאר המורשטים הנה לא יעזרן אליו הם בבעלי חיים חמיון
 ולא יחלוק בהם אלן בדרך המקרה כמו הקול והמראה והריח ואולם השגת העצם הנה הוא
 משוטתה ולכן היה הכוח לבעלי חיים והרעב והשגת חם תמות חמיון ויורה שהחמיון לא יכונן
 הארבעה כי הרעב הוא תמות חם והיובש והלח הוא תמות הקר והלח עומת התחלוק הוא חוש האש

יתחלוק לחמיון גשם
 בחוש החושט

כבר נבחרה
זה הממונה
והממונה

५५

הדברים הוא למעט לא למעט. וזה כי המעשה הוא כמורה אשר בה יהיה הפעל הנגזר. ובאשר הוא הכל
וההיות. למעט אשר בה תעשה הפעל הנגזר. ויחזק הפעל אל המורה המיוחדת ויחזקו אל ההיות.
והפעל שיהיה בו המעשה הזה והמחשבה אחד בעשן בטעם. החיוב שגבול הנגזר
זה הוא החזון כי הנה בפועל הזה יוכלו משאר הכחות ושאר שמה יחלבו שגבול
ההפך השגור ולא כל הפך אבל זה שיהיה חן ההפכות יגבולו קצתו חזקתו ויחזק קצתו מן
והוא ההיות אשר יהיה בעצם כי הרבה מן ההפכים יתבונן קצתם מן קצתם ולא יתבונן קצתם
מקצתם כמו התבונן הכוחות חן החול. וכלל ההפכים אשר בתיבות. ואשר יתבונן קצתם חזקת
לא מכלל היות שוים קצתם חזקתם על דמיון אחד כי המים שמימים במזון כללם ולא
היה מזון למים וכן ימצא הדבר במים הפשוטים שאחר המים ובהם שגור. אמר כי
בהיות ההפך שגור חן ההפך מקום ספק. וזה כי קצתם יאחרו כי החזון הוא הדומה ושהדבר
אחם יזון בדומה לו לא בהפכו וכן כי ימצא. וקצתם סבבים כזה שחזקתו הפך זה והוא
שהפך יזון בהפכו. ועצתם בה כי המזון יתפעל מזהו. ולא יתפעל הדבר הדומה לו אבל
ההפכו ולהפכו ישתנה ויתעבד. והלשון בכל דבר אחם יהיה חן ההפך אל ההפך. אז
זה שכן שם ההפכים. אחרי והפכו אשר הוא יתפעל חן המזון לא המזון חן המזון. כחומר
שהפך יתפעל מן המזון לא המזון מן העץ. האלים אם לא שגורו קצתו העצק חן
היותו בלתי שגור מלחמת הדמות אל היותו שגור מלחמת הדמות חזקתה. ואולם הכח
השגור אחרי כי כל החזון יתחייב שיהיה דומה הפעל שהוא ידבק במזון עד שיהיה הוא והמזון
אחד ויתחייב שיהיה דומה. והאחר כל אחד מהם הפעל אחת מהם ושגור אחד. והפך המזון
והקודם שיתעבד הנה המזון אם כי זה מה שיתבונן דומה ואחר מה שישתנה חן הכח אם
הפעל הפך. והפעל שיהיה בלתי שגור דבר שיהיה מלפניו שגור יהיה לו שזקפת בחיים היה
השגור המזון אחם יזון מזה מה שהוא חן למחזה מה שהוא חן קר נלח לכן ולא שחור.
שחור עם המזון היותו אליו חן הלשון הנה הוא יזון וזה הוא שיתחייב בו תעבורה זה שיתחייב
והאחר יסוף בכחות המזון הנה הוא שיתחייב. והאחר בן רב כח להוליד כח המזון ההפך
חוליד. הנה תהיה זאת התחלת חן המעט אשר קראו חן הוא הכח יוכל שיטעור הדבר אשר
הוא לו התחלה ויהיה החזון הוא אשר יעשהו בפועל הזה ולכן שגבול החזון לא יהיה הפעל
שיהיה שגור. ובעבור שיהיה בלתי שגור דברים. חן והשגור והשגור בן. והן הוא המעט. והשגור
הוא המה אשר לו המעט הוא. והשגור בן הוא המזון והפעל שיהיה החזון בכל הדברים שיקראו
חזקתם ויהיה התחלת בפועל הזה הוא הולדת הדומה. היה מחוייב שיקראו המעט הוא
מחשבה הדומה. כי היה הפעל הזה הוא התחלת אשר יזון והשגור. והפעל הוא התעבד
החזון באמצעות החוס היסוד. כי החזון יתעבד והשגור לא יהיה למחוס. הנה זה אם כי
שגור דברים מעט לא יתעבד. והוא המעט. והשגור שגור שגור. והוא הכל אשר בו חש המעט
אל החוס. והתעבד בלתי מעט כלל. והוא החזון הנה המעט שגור. חן יעשה ולא יתעבד
כדרך שגור הפך אשר יעשה הפעל. חן מעט ומתעבד כדרך הפך והתחלים ולכן זה
שיתחייב בכל שגור הוא שתהיה בו המעט הוא שתהיה בו חוס. הנה כבר התבאר זה הוא חן וזה
הוא המזון על דרך המאמר הכללי. והנה שגור שגור על השלמות במקום המאמר.
וזה שגור בארץ הכח הזה היה ראוי שגור בחוס

مجله

[illegible]

مكة المكرمة

کتاب

1000

אכל הוא שער יצא
הכבוד אשר יבנה
באשר יבנה יצא
וזהו הנה אכל
אשר יבנה יצא
אשר יבנה יצא

אחר הגה הוא לא ידע העם הטוב על אמתו. וזהו שיקרה לחולים שם יושב בדברים כלם
 מרים ופני טבוא כפר על לטובם הלקוח הנה. וזהו שיש חסידים שם דמיון חסידים אולם
 בפעמים מתקפצים בהם כחיות וזהו. ואולם האמתים אשר בשם. הגה אשר ידע אס
 מתקן וזהו הוא ברען ואשר ידע אס מתקן הוא המתקן. ואולם זה שבין שם אלו הגה הם החורק
 ובקובץ והחורק. כי הגה אפסר ליהיו אלו האומים אשר יחשב בהם שם חסידים הטעמים. הגה
 הקבוצה כי החוש הוא הוא אשר הוא בזה כל אלו הטעמים והטעמים הם האומים לחוש הגה.
 והאומים אחריו חן בזה אל הפעם.

המאמר במשנה

ואולם המושל והמושל הגה הקפץ בשם אחר בעיני.
 והוא אס שטעם אחר או יותר מאחר. עה טבוא אס הגה.

המושל יותר מאחר הקה"כ בצורה ליהיו המושלים יותר מאחר. ואס הגה המושל אחר הקה"כ
 ליהיו המושלים אחר ובכך דל טבוא אס הגה המושל אחר הקה"כ ליהיה המושל אחר ואס
 בין רבים הקה"כ ליהיה המושל רבים. דל יותר וחוש אחד אס טבוא מקופץ באס המושלים
 אחד כפוף או יותר מאחר. ולזה הגה יקופץ אס חוש המושל כבשר וזה טבוא דומה לבשר פעם
 חיים אשר אין לו כשר או הכשר בדרך אחר. והחושים אשר אחריו יותר מאחר. כי הגה יחשב
 כי לכל חוש הפך אחר לכך. דמיון זה היותו הגה הוא ישיג הלכן והטחור וזה שביטבס. וכן
 האומים ישיג הכפר ובקל והטעם ישיג המתקן ואחר. ואולם במושלים הגה בכס מיש רבים
 מן המתקפצים כמו חס וקדו ואלה וביבש ובקלה ובקדו והטעם והחלק. וטלח מה שחזקה
 לאלו חזקה שילך בדרך הגה ויחשב מפי זה כי החוש מה יותר וחוש אחד. אבל הגה יחשב כי
 כחלק מה שיותר בא הקפץ הגה והוא כי טלח החושים. ובמילא מיש יותר מאחר בחוש חזקה
 בשם. ודמיון זה כי בפעם עם החרות ובכבוד הגה ובקטטה וחלקות הקול ושערת
 ודברים ילכו בדרך הגה. ובחזקה. ובכס אחרים מן הקפץ וולת הלכן והטחור כמו האחר
 ובולת מכתה. אבל אין בזה קטק כי הוא אלו בין הקפצים הרבים אשר חלם המושל כמו הקפץ
 הרבים המושלים בחוש חוש מן החושים האחרים. הגה הגה טבוא כי קוף הקפץ הגה
 במושל אחר כמו שיראה כי קוף הקפץ הגה בראות אחר. ובטעם אחד והוא הקול. ובטעם
 אחר והוא הטעם. וזין ברבר במושל כן דל הקפץ הגה בא איטן חזר אל קוף אחר כמו
 טבוא באחרים. ובאשר היה ברבר כן הגה הקפץ טלח בשם דל המתקן המהיב כי חוש המושל
 יותר וחוש אחד. ואולם המתקן כשכשר הוא כלי החוש הגה וטבוא מפי זה אחר בראית חזק
 שיראה חזקה כשכשר כאשר הוטף עליו המושל ברען כן. הגה אין היותו בראית דבר כי חזקה
 חס להחזק כפוף חשור או וולת והלכשט הכשר כן הגה הוא עם דמיון אחר תחלה חוש המושל
 כן טלח בשם על טבוא מן הטבוא טבוא איטן חזר בכפוף. ובאשר היה ברבר כן איטן חזר
 ליהיה זה שכן כשכשר אבל היה מה העשין טקף דל בששן הטחור וכן המושל להיותו הקדבן
 בחוש. דל כי חזקה החוש באומים הכשר יהיה יותר מהיר מהגעת באומים הכפוף ה
 האומים על הכשר חפץ כי הכשר הדובק בחוש עה חזקה.

אמר

ולכן היה האבר הזה מן האומים דל הכשר וזה שילך דרכו יראה ליהיה שששן ט
 ששן באור אלו היה מתקדב כמקף. כמו שיקוב. הגה הוא אלו היה כן הגה היותו
 מן חסידים שששן טבוא אחר טבוא הקול והחזקה והיותו טלח כלם לחוש אחד מכללי. ליהיה
 ברבר כן. אבל בעבור שקרה האומים באטו ליהיה טבוא מן האומים אשר בא החוש טלח יקרה לכו הגה
 כמו זה הטעם. ואולם זה האומים אשר הוא הכשר הגה בעבור שיהיה חלק מן הכפוף חיים בלתי אפשר

המאמר במשנה
 וזהו שיש חסידים שם דמיון חסידים אולם
 בפעמים מתקפצים בהם כחיות וזהו. ואולם האמתים אשר בשם. הגה אשר ידע אס
 מתקן וזהו הוא ברען ואשר ידע אס מתקן הוא המתקן. ואולם זה שבין שם אלו הגה הם החורק
 ובקובץ והחורק. כי הגה אפסר ליהיו אלו האומים אשר יחשב בהם שם חסידים הטעמים. הגה
 הקבוצה כי החוש הוא הוא אשר הוא בזה כל אלו הטעמים והטעמים הם האומים לחוש הגה.
 והאומים אחריו חן בזה אל הפעם.

כחן השמים

העליון

על
החבור

הר"ר חיים
המלך

ה'תש"ח
ה'תש"ח
ה'תש"ח

ਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ

דף
סא
לחמ

הבטאמר בדמיה

[illegible]

הדבר בעצמו ויטעה ובלתי שיטער בו. ואלו היה שרר ליהיה הדבר כשיטען צורך וכונן.
 ושרר ליהיה הצורך בעצמותו ובלתי שיטעה בעצמו. גם הוא שרר ליהיה החושב והחוש
 לרצו אחר בעצמו. גם צד הקביל מזה החומר שהוא איך חיון אחד חלשון הכחות ולא
 מורכב מיותר מאחד מהם. אבל עצם הכח הזה הוא זה שאמר אותו. וזה שהוא אם היה שיהיה
 דברים יתנועעו וינעו וינעו. והיה הדמיון. וזה העצבן שהוא כח מתנועע ודבר
 ומתנועע מנוע. וזהו איך שרר שיהיה כלת חוש אבל אומם יהיה דברים המוחשים
 ובעצמי חיים אשר החוש השלם להם נחצה. והיה אפשר שתתחדש בעצב קטועה מן החוש אשר
 בפעם כמו שיתחדש בחושים קטועה מן המוחשים הנה יתחייב ליהיה דמיון אינו דבר ונלתי
 כח שלמותו בעצמו בטמאיים בחוש המשותף כפי מה ששלם הכח הזה בחושים אשר חזק
 קטוע. וזה יתחייב אם היה דמיון שלמותו וקטועה בחוש אשר בפעם יתחייב קטועה
 הזאת והשלמות הזה דומה בחוש כזה שיהיה החוש ויתחייב לו. ויתחייב בקטועה הזאת אשר
 כח שיתחייב ריקה מן החוש. ולא כזה שאין חוש לו מבעצמי חיים. ושניה זו שיש לו כח הזה
 מבעצמי חיים. ופעם בו ויתקע ודברים רבים ויהיה צורך וכונן בעצמו בחוש וכן יתחייב העצבן כח
 ואומם יתחייב ליהיה דמיון יקרה בו הצד והכוב שיהיה חיה קטועה מן החוש אשר בפעם
 להיה שיקרה בחוש מן הצד והכוב. וזה כי החוש ממשן זה שהוא צורך בזה שהוא החוש אשר יהיה
 לדברים המיוחדים. וזהו חוש זה שהוא כונן ברוב וזהו החוש אשר בחזקתו כמו שזה הלכתי וזה
 או שיהיו ובחוחשים המיוחדים כמו החוש בעצמו ובקטועה. ואלו היה בזה חיה יתחייב לו
 שיקרה לדמיון חושן מן הכוב מה שיקרה לחוש ויותר. ואלו קחלה גם חפש שיתקועה אשר
 התחדש בדמיון מן החוש אשר בפעם התחלף הקטועה אשר התחדש בעצמו מן החוחשים חפש
 להם יתחדש בדמיון עם הקתר המוחשים ויקרה הכוב לו יותר ומה שיקרה לחוש. וכל שכן
 באשר רחק המוחש. ואומם שער הנה חפש הנה אלן השלמה חוש מן החוש לבחור
 המדמה יתחלף קצתן אל קצתן. הנה דמיון אשר יהיה לחוחשים המיוחדים כלמה החוש צד
 השלם קודם ליהיה בלתי ספק צורך. ובדמיון אשר יהיה בעצמו החושים האחרים מן החוחשים
 כעצמם יהיה כונן ואם השלם החוש כי היה החוש פעמים ישעיה כהם ואם היה זה שיקרע
 מן הכח הזה מן העצב או אפשר שנתן סבת מציאותו ולא סבת כל מה שיקרה לו אלא מן הצד
 אשר אחרת בו. והוא שהוא קטועה מן החוש אשר בפעם. ובעבור שהיה הדמות חוש הוא
 יותר נכבד מכל החוחשים. והיה בלתי שלם אלא באור קרוב הכח הזה חוש טמא חוש
 האור כלשון היונים. ואלו הכח הזה. הנה אומם נחלז ובעצב חיים מן שיתקועען עם
 הסתר החוחשים קטועה ודבר של צורך קטועה מן החוחשים וזה לבקשת השלם בהקדמת
 מן החוץ ובקשת המושל עד שיהיה השלם בעצמו יחד אל עם המלא החוחשים
 החושים והמועילים ועם הסתרים. ואומם חוש הכח הזה בעצמו חיים שאין לו לכל בחקוס
 השכל והשלם בעצמו. חיים המטביל כדי שיעצב לו כאשר יקרה לכלל שטון. מן השטנים
 כמו חולי או שיהיה או נולדת זה הנה כבר אמרנו בדמיון זה הוא ולמה הוא.

כל חוש האור

בחוש

כל חוש המיוחד והוא
אשר בחקוס והחוש אשר
יהיו דברים בחוש וקצת

המשאנו בנה הרע אגור

ואלו הם החלק מן העצב אשר בו חוש
 הכללית התקדמות לכל ובכח. אם היה
 טבול חלוא כמות העצב בחקוס מן האור ובעצבן או היה נכבד בעצבן לבר ולתת החקוס.
 הנה חלואו שיתקדמו קחלה מן העצב אשר בו ויכבד חלואו כמות העצב. זה הוא ואין הוא אל
 זה הוא הצד בעצב ואין הוא. וזהו שיהיה אם היה הצד בעצב חלואו בעצב המהפך

32111 לפ' ה'תש"ב מ'ז' ד'קל"ט בק"ח ה'תש"ב מ'ז' ד'קל"ט
אשר ה'תש"ב מ'ז' ד'קל"ט מ'ז' ד'קל"ט מ'ז' ד'קל"ט
אשר ה'תש"ב מ'ז' ד'קל"ט מ'ז' ד'קל"ט מ'ז' ד'קל"ט
וה'תש"ב מ'ז' ד'קל"ט מ'ז' ד'קל"ט מ'ז' ד'קל"ט

173

מספר 17/99
 חזון ורעיון נפלא בן 4 קטנה יפה
 (א) שם הטקס והחומר הנמצא הוא
 המלך המלך אולם ואלו הם המלך המלך
 / היה היום אחר לילה סוף יום השבת ואלו האנשים
 יחם המלך המלך היה קטן חסד אולם ואלו האנשים
 אולם המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 אולם המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 לילה זה המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 היה המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 (ב) המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 (ג) המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 (ד) המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים
 המלך המלך קטן אולם ואלו האנשים

ספר השלח

הערך והכבוד באשר ירביצו הון שיהיו וזה באשר ישימו וזה באשר ישימו וזה באשר ישימו
יחזרו על שם דרכים אוס כלתי והתחלק בזה ובפעל ואוס
בזה איתנו וזהו שיהיו כי השכל ישימו בדרכים והתחלקים בזה בכלתי והתחלקים בפעל שם בארון
ואתן תצא מה שם כלתי והתחלקים בציור כלתי והתחלק כענין בציור הדרכים כלתי והתחלקים
בשם הפעל יחד וזה ישימו בדרכים והתחלקים בזה בהתחלקים בזה בהתחלקים בציור כלתי והתחלק
ובזמן כלתי והתחלק כי הון יחזרו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו
אלו הדרכים אומנם ישימו התחלק אחר התחלק וזה שיהיו אומנם יקרה לו זה כאשר נתקן בדרכים
התחלקים ואולם כאשר להיחלקן ולקחם אחר בפעל הנה הוא לא ישימו בציור והתחלקים בזה
התחלקים אצל כאשר נתקן התחלקים הנה כבר נתקן הון שם התחלק האחד בציור אל שם האחר
ולשון חלקן אחרת כי הוא כאשר שיהיו הנה בזה חלק הון כלומר שיהיו ישימו שם שיהיו וזהו שיהיו

ואולם

הנה שיהיו כלתי והתחלק בזה ולא בפעל והוא זה לאומן כמות שם הוא ושלשון
בזה כלתי והתחלק ובחלק הן השכל כלתי והתחלק אלל ברך התורה וזה כי
התחלק אשר אומנם ישימו הענין והון אשר השכל שיהיו כי הם והתחלקים אצל הם כלכלתי
התחלקים ופועל כי בכל אחד השכלים ענין כלתי והתחלק לפי האומן אולם בזה הענין אולם
בין התורה ואולם שיהיו הענין זה הענין כלתי והתחלק בהתחלק הוא אשר ישימו אחר
הנה על שם הנה ישימו השכל הדרכים כלכלתי והתחלקים בפעל והתחלקים בזה והדרכים
כלכלתי והתחלקים לא בזה ולא בפעל אצל התורה ואולם ישימו ציור הדרכים כלכלתי והתחלקים בזה
ולא בפעל ולא בפעל אצל התורה כזה התורה והאחד שם כלתי והתחלקים בהתורה הנה
הוא אומנם ישימו ברך התורה כלומר אשר זה שיהיו שם חסון התורה אשר שיהיו וזהו שיהיו
ענין אחרת בהתורה שיהיו כלכלתי והתחלק הוא שיהיו חסון אומנם ישימו התחלקים השכלים
השכלים בזה לא השכלים כלל בתחלק בשם והוא כי הון ברך זה שיהיו הון
השכל והשכל שיהיו אומנם ישימו ידעו בהתורה חסון הון אשר הוא חסון

אמר

זהו שיהיו שיהיו השכל היוצא התחלקים והתחלקים כח אחר כענין כמו שיהיו אשר
ידע הון וזה השכל כח אחר כענין וליהיה כח כענין וזה שיהיו אומנם ישימו שם לזה
ההתורה ופועל זה הון כח אל שיהיו כאשר השכל שיהיו שיהיו כח כלומר שיהיו הן התורה
הנה השכל הענין הענין כח וכן כאשר השכל הון התחלק הענין שיהיו הפועל אשר השכל קודם
חסון ציור ישימו שיהיו אשר התחלקים בהתורה וזה יורה והתחלק על שיהיו סוף כי השכל אשר
בזה דבר זה וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו
כחן שכל יקח הון כח הנה אומנם ישימו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו וזהו שיהיו

אמר

וכן שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו
הנה שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו
וכן שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו
השכל הנה הוא יקח השכל כח שיהיו שיהיו וזהו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו
והבזוח הם שיהיו דבר אחר כענין אצל הם בהתחלק והתחלקים

אמר

וכן שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו
הנה שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו
וכן שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו
הנה שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו

אלה התחלקים אשר קדם באומן וכן להלכה שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו
השכל והתחלקים אשר קדם באומן וכן להלכה שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו
בהתחלק וזהו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו שיהיו

ה'תרס"ב

५५

פרק אמר

ז' כתיבה והתאריך •
האילנות והטא

دوست

[illegible]

٥١٤

זו הנה כחן שלמה וחרוץ
חל חסדו החולקו וחסדו
הנורא אל חסדו וחסדו
הנורא אל חסדו וחסדו

והבדל בין שני חסדו
לפי מה שחלוקו הוא חסדו
זה שחלוקו חסדו חסדו
בדבר חסדו חסדו חסדו
בדבר חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו

זל חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו

השנים על צד שנה הדיעה במחנה הקודם לא ידעו הנהגות סבב המושבות על
בעתם. אבל הענין בהם כי המושב אשר בעצמו הנהגה הוא בעצמו לא ידעו הנהגות
ובמחנה אחרים. ומציאות אלו הנהגות בדמויות סבב לא ידעו המושבות אלא הם האחרות
הם על דרך האמת הם לא ידעו מהם אלא הנהגות בדמויות סבב המושבות
ואולי יאמר שזהו מחויב שסבב בהקדים הדיעה הנהגות מהם לפי שם סבב הדיעה
ואם אינם סבב להם בעצמם במציאות. אבל זה המאמר הוא בלתי מחויב. וזה כי הקודם
הדיעה בעצמה היא סבב אלא שכל יורה לטן בהנהגה והענינים שנקראו הנהגות
בסבב ובאשר הנהג לטן הדיעה בסבב על זה האופן והנהגה וסבב המושב הם לא ידעו
שקודם הדיעה סבב אחר שאין הדיעה המושב הנהג הדיעה בסבב בעצמו. אבל אפשר לו
שיורה הדיעה במשכב הפע. ודיעה בסבב. והנהג שכל אשר הנהג לטן להיות כבד קדמה
בהנהגה כל הארץ שפוטו האורה שכל המושב ולא ידעו כל אשר שפוטו קדמות שפוטו
הנהגו וזה הדיעה אלא אולי מחייב הנהג שכל אשר שפוטו הארץ ביה ובין הנהג קדמו
לפי האורה שכל המושב. והנהג שפוטו שפוטו חסד מה חסד מה חסד והנהג חסד
מחלפה הענין ופועל בהנהגים אשר הקדש אחרים במחלפה מה שמושלל מהמחלפה
היה אלא בעצמו הם אלו הנהגים כל אשר יקבצו בהם אדם ונחת וקדש בעצמם על
הדיעה אופן בעצמם הוא הם קדש מהם מושלל מהמחלפה הוא והנהג חסד לו שפועל בארץ
במחלפה. והנהג מושב אלא מחייב מהנהג אלו הנהגים אשר הקדש הדיעה בעצמו
הדיעה אשר קדש מהם כי זאת הדיעה כבד אשר שפוטו אלא ואם אין כל. הנהג הנהג
חוק לטעם כמו הענין באופן אשר במציאות שכל הענין אל הדיעה בה אלא כל. הנהג הנהג
המחלפה חוק הפעל. ואחר שפועל זה הם האחרים שפוטו הנהג אשר כבד
הנהגות בדמויות ופועל הנהגות והנהגים אחרים המושב והנהגים אשר הנהגו
ובמחנה הנהג אשר כבד המושב הפועל ולפי כבד המושב כל. הנהג והנהג הנהג קדש
לכל הנהגים הקדש בעצמו אשר בעצמו הנהג הפועל הנהג המושב והנהגו על זה האופן
המחלפה זה ולפי שפוטו הנהג הקדש בו זה כי המושב אשר קדש הוא בעצמו שכל אשר
זה שהוא בעצמו הנהג הפועל. והנהג זה הנהג שפוטו כבד המושב כל. הנהג והנהג
הנהגות אלא הנהג שפוטו לו הנהג זה כי הקדש אשר בעצמו הנהג הפועל. והנהג
הנהגות אלא בעצמו הנהג הפועל. והנהג הנהגות והנהגות והנהגות והנהגות
הנהגות קדש האנשים על קדש. כי לפי זה שפוטו הנהגות והנהגות והנהגות
הנהגות הנהגות שפוטו וזה הנהגות והנהגות והנהגות והנהגות והנהגות והנהגות
הנהגות אלו המושבות לפי שפוטו הנהגות והנהגות והנהגות והנהגות והנהגות והנהגות
זה יקראו רב כי הנהגות אשר יבא לטן דרך הנהג המושב הדברים הנבונים יותר הנהגות
רבי ודאי שפוטו כי אלו המושבות הנהגות קדש אלא המושב המושב חוק לטעם אשר
הנהגות אלו הנהגות מהם הנהגות הנבונות בהנהגות המושב מהם. והנהגות קדש
אל הקדש אשר בעצמו הנהג הפועל והנהג אשר בעצמו שפוטו המושב כל. הנהג
הנהגות שפוטו בהנהג בו היה המושב מהם שכל כבד שפוטו ואם לא הנהגות
ואולם שפוטו מחייב שיהיה זה הקדש המושב שכל בעצמו הנהג הוא הנהג חסד כי זה הקדש
לא יהיה באלו הנהגות אלא חסד הקדש אשר בעצמו הנהג הפועל. כמו שפוטו אשר

ואולם בעשיתם ברוחשים תהא אשר יתקם והשכל הכולל יתקם וכן תהא כל הברכה
מן הברכה להיחס העין מן הברכה וכל שאדם לו ברוכה הנהא כלו שוקם
ותהא בזה בפרק ואלם הוא תהלת סוף שומר אבוכר מן לטו
והעם אוקטו וזה כלו כר בחרת אוקטו בפרק בסט
אדפטו כעט ותי שרצה שישמר על אוקטו

דעת בואה השאלה וצורך ל אוקטו

כר ואם אל המוריד אל

השור ואלו אוקטו

הנה לטו דברים

אחד מהם

שכר

תקו אוקטו דברים מן החכמים ובעט שהוא ילך דרך האומר המוסר על דרך ארסטו כי ארסטו
כתב כי השכל

הכולל

שח

ששם הנשאר

בענין

תהלה לאל

אנא ה' הושיע נא אלי צמח שר' אה' ל' העורר ללקטעור
ולחרוט בענין הדרוש
היך הדר

הנה

שכלה וחלוקת בין הכלוסופים בפשלת השכל הפועל כי כל הקדמונים

שהיו לפני ארסטו אחיו כי היותו כל בעור פאדס ובהי ובטוח היותו השור

עור סברת וארסטו כתב שאינו פועל רק באדם שהוא שכלי ומצוי שכלו מן הכח אל הפועל

אך עור הח' שאינו חדר וטור הכוח אין השכל פועל מן עורם ודי להם בעור אחרות

שהיא כלת הוה וכלתו ספדת והיא טבעת לא שכל שפר וארסטו וזהו כוח כוח שאחר

הטבע יט וחכמי המחקר שחלקים הם כוח שאנו עתידים לכחד בעת

ואנו מן הטבע הוא השכל הדבר כחור ידבר בעבור שאם יאב המוחדט שח' וכח' מן

מן כל כח אדם הם שנים בטבע ופאך אכל אין כלם יודעים אחרת בטבע והפאך עת איון

פאך כי האף וטעם בחושים והטעם לא יטעם כל השכל לדבר ועם היותו כח אדם שאינם

שונים רק דבר מוחט שאינם יודעים כחית הטעם או יאמין בדרך קבלה ופאשים הם שישומו

זה השכל ובה אין ראוי וטוב שלא ידע האדם חלקו אשר כי יטעם אלאו ופאך היותו מוחט

באשלות הטעם והאף

והאשלות

המכירות בזה ליד חבירו לברו ואחר שדבר בדקוקה עם השכל השכל נשט האדם הם דברי הכל
כי בשכל מן האדם הוא חסוד וכן השקר שהחזיר יסרך ודבר בשמי
דוק הענין הבה אכסר לזה אך חפש לידע הכותן והלח עליו שלא הגיע אל וזה המשל
גור שאין אדם יכול להגיע אליה ולא שמה של לכו האדם אליו שכוון הנה לא יסוגה לכ
האדם חפש רוב השכלים החוששים כחוסס האלן וסחוקות האלן להגיע ל המשלה הוא שלא די
שלא יוצאון הורה לשפוק בחכמה עוורים אחרת אליה אבל ישלחונו ויחאסונו בעבורה ויחאסונו
טובא כוסר וכיוצא באלו הדברים החוששים רבים ואח הדבה אם היה אדם חושש לכו המשלה באחזוק
בדרך שיהיו עוורים וזאת זה החכמה ואם לא היו החוששים אחרים יחשבונו השלחונו
ובדבר אכן ודבר באחזוק השכל לן אך בקפח בשכל בשכל הדברים וספרים ואחר שבורעין
ספר החלוקה הבה לך רחוקהם בשלום ואכתוב ב האחרים האלה אשר חכום אכן ודבר להשיב
אחר מן השלסופים להלחוח ועתה
ענין דעת החכם בדקוקה בשכל השפד שדס ולחזק ב דבר אחר לפי שרטי האל הבה
לפי שהוא האל אשר יחטובו ויפסונו עליו וכל החכמים אחריו חוסס ויחלקו לפי החלקם בדבר
דבריו אן כונה שחתיים מהם וידוע השלמה הוא חושש על שש שרטים האחרים
ידוע בשכל החסוד והוא היסד לזאת השלמה ולא שחלקו ב החכמים וכן חפש החלקם בעצמם
שכל ואחר הודיעה לך אשר בעצמו השכל השפד שלה וסבה לשכל החסוד להיות שכל ב
בשכל ול אם הוא סבה לו על שר הפועל והחשע לכו בדרך החששים העכשים כן אוו השפד
שהוא סבה לכח הראות שהוא כח ואוליחו לפועל וכחו שחשועה הולד והמשך אחריו ול
האור והמשך שהוא סבת הקור והחוס שחשועה הויה והמשך אחריו הויה סבת להיות השלחו
החושש העכשים ואוליחים מן הכח אל הפועל וכן אלן החששים העכשים הם כח סבת הפועל
לכו לא אחת מן הסבות האחרות כי אים סבת החסוד ולא סבת השוד והתכלית כי כל אחר מן
החששים העכשים ול להם חסוד ידוע ועוד וקבלה ידוע ואם השכל השפד הוא סבת
ועל כדרך החששים העכשים אינו סבה רק על דרך הפועל והחשע לכו בחוסס או חסוד
שהוא סבה על דרך השוד והתכלית כענין השפדים עם השלוח בקושיים אל העכורים הם
בזרות השלוח הם וסם תכליתם כי הם שלום הויה ופועלם חפש שם חששים וחסודקרים
להדמות הם והשוד הוא והחשוקה הוא חששים ותכליתם ששועה ועלם וחוסר לך והשלוח
החכם בעצמו השכל החסוד ועכשיתלכל השפד ואחר מן חוסר השלסופים החששים ודעת
בפ החששים הוא השלמה כי חסוד חסוד שחשוד על אחתה אם הוא חסוד האדם
ואמר שהחכם כחיתות דבריו כלשה ששין בשכל החסוד החסוד הוא שהיה ובענין מן הדבר
הידועים בשלום ואחר ששין החושכלות החששים אחרם הוא שרך החושכלות אל ש
החשכל ול שחשכלים לשכל החשכלים הם כח ולא בפועל כן החושכל שהוא כח ולא בפועל
אל החשכל והחשכל לן כענין השכל החשכל החושכל הוא כח חסוד אל החשכל מן השכלים
החושכלים ולא כח פועל שהחשכל שהוא כח חסוד חסוד ופועל
בסבות החושכלות ול החושכלות אשר כחלם מן הסבות הפועלות שם בפועל החשכים
בכוח אחר חשכים רבים אם שיהיה קבול השכל אשר הוא כח לחושכלות אשר בפועל והחשכל
חוסס בקבול חשכים לחושכלים והחשכל חוסס אן שיהיה החשכלות השכל וקבולו כענין אחר
וכאשר החשכל לן ואחר החשכל וכלל זה האחר כה שין בשכל החסוד ואחר ואוי שחשכלי הויה
בה הענין חסוד חשכים החשכל שיהיה שם החשכלות והקבול ואחר שיהיה בשלח לכו

הוא
הוא

הוא
הוא

112

הנחלות החוריות כי כאשר טמא נה תאמר בה אפילו כי התקדשתי ואינו הכרח להיות
 זה השלמות טמא. ועל הרוב אחס הוא בקדושים אשר יעזרו קדשם לקדשם שבגזע לזה השלמות
 ויגיע באלו הקדושים אשר הם האנשים בעת מן העתים על כל פנים. שאם לא הגיעו בקדושים
 הם העתים עליו היו הקדושים הם לבלתי. אף הציאות זה השלמות הוא להיות
 כפי לעת וקרה ואחר התקדשה אל העיון והרחקת חב העתים שיחשוב
 בהם שהם בכוחים וידעה לבי דעתם שגזע זה להרבה בעת
 בקדשם להפך האמצאות. חפץ שהוא שלמות הפך
 השלמות המופת. והזכור כמו שראית בלבד
 רציו בזה השלמה. וכאשר חשב בעצמו בסוף
 חיו השלמות ולא הגיע אליו העשן הוא
 שם בעולו ושרותו חן הדברים
 הירושם בעתם ואלו זה האור
 שהוא הכלי וקטות והשלמה
 אשר יגיע בעבור זה
 העשן הוא כסוף
 שאמרו
 כפי

וכי שחשבו שכל יחיד באמונתו עשה וכן החשוב שהוא מיותר מאשרים שיחשבו השם
 וחשבו ונשגבה. וזה כלן ספר דעת האנשים. וזה שיעמוד עליו וי
 וירחיקו לא שיעמוד שהוא אמונת המאמר כן יוכל
 במעלה גדול וכאשר עתם יחשבו השם
 ויחשבו מעשה ויחשבו אל

עוב שפחדשם

וכחעשים

ולאם

עליבם

רם

מצור אחר לתוספת אפר שר בענין התא

אמרת הדין אשר דרך זה ארסע בענין השכל החורי. אם אפילו לטביל העבד
 לפי זה שפר אלמכדור הוא שהיה לזה בקדושות. באחת חבן שראוי
 שיהיה כחן שכל שחסן אל השכל החורי יחס המוחש אל הקדושה. והחלט החורי
 יכול להשליך המוחש אשר בפעם אף ואין שיהיה השכל החורי יכול לקבל השכל אשר
 יחסו אליו יחס המוחש אל החוש. והקדושה בשלישית שכל זה שהוא יכול ערד
 באריות חזק ישוב הדבר שהוא בפעם אשר הוא יכול עליו. וכלהוה שהשכל החורי
 יכול על שכל המוחש בפעם חזק לנפש יתחייב שיושלם השכל החורי כליאריך בו

הוא בשלל המבד. וכן הלאה בקדמות כלומר עליוס יראה חששם של שבת והלכות
 הם והקדמות ידוע. בעתם. אולם הוא שומר והוא המזמור שיש לו שכל המון
 יחסו אל השלל החזיר. וחס המוחל אשר בפעם אל החול אשר בזה הולכתו ולויה
 בשינה כי יש לאור שלל הקדור עדין שיש כלן שלל בפעם. יעני השלל החזיר וכן
 הכח אל הפעם כמו שזכרנו שיש המינים האלה בכל העצמים הבונים וספרים וכל
 דבר שהוא בכח המין הוא ודבר שהוא בפעם. וזאת דרך ארסטו היוצא בספר הפעם כי
 בפעמים שלל ספר חשב השלל החזיר. ואולי אומר מן הכח אל הפעם. ולפי יתחייב
 חזקה שלל חזיר חזיר שיש לו דוחה למוחל שיהיה הכח שלל חזיר שלל כמו
 שיש הכח המוחל חזיר שלל כי המוחל אשר יחסו מן השלל החזיר. וחס המוחל אל
 החול הוא חזיר בפעם המוחל הוא חזיר שלל. ולפי יתחייב שיהיו אלו המוחלנות בזה
 כמו שהם אמרנו. ובשלל המוחל לקדמה בזה המוחלנות בעצמות וכן החול לקדמה בזה
 המוחלנות. אולם הענין בזה. ולפי שיש מן השלל אשר הוא שלל חזיר וחסו כי השלל
 המבד וכן השלל החזיר. כל שיהיה יחסו אליו יחס המוחל אל החול. וזה שכבר הקדמנו שלל
 ספר והוא יעני השלל החזיר. ולפי יתבאר אם שישנו שלל שהוא פעם לבד כמו שהיה אמרנו
 בספר טקסוטה המפורסם ספר המדות. או שלל שהוא פעם וצורה וקבלות כמו שיהיה חסדו
 דבר ארסטו. ודבר כל המעשים והמפרטים וזכרנו כי אמרנו לבד קודם זאת בהסכמה וזכרנו
 וזכרנו ארסטו. ואם זה שהוא מובחר הענין חזק מזה אשר הוא שלל החזיר
 הוא שיהיה המדות החזירות אליו האשר הם נכונים בשלל האומה הזאתם המוחלנות אליו
 החול. ואחר שהוא כן בה המדות החזירות הם נכונים בשלל החזיר וזכרנו מן הכח אל
 הפעם כמו שזכרנו ופעם המוחל בחול. ואם זאת בהכרח בשלל המוחל כח המוחל
 הם בחזיר. ואם הוא לשם האשר הוא צורת כי ארסטו בזה שהוא בחזיר שיהיה לו פעם
 בזה שיהיה חזיר. אולם מפני שהוא יורה בזה חזיר. אל המדות החזירות המוחלנות האם
 ישנו שלל החזיר אשר זה שיקראו המדות. או צורת שיש לה בחזיר. וזאת המדות היא
 המוחלנות המדות שישלל מעשה שלל וכל מה שיהיה וזאת לעשות מעשה שלל הוא
 שלל בפעם. ולפי שישנו המדות החזירות שהם מעשיות כח. ואין שיהיה לשם או שיהיה
 הכח אל הפעם. וכאשר המוחל בחול אמרנו יראה מפני שהיה אשר הוא חזיר שבת כל
 האור יהיה יחסו אל השלל המבד מן השלל החזיר. וחס המוחל אשר הוא החזיר אל החול
 אל המוחל. וכלתכן זה כפי הצורות מה שאמר ארסטו. שיהיו ענין שיהיה בזה
 שלל ישנים כל דבר. ושלל ישנים כל דבר מושלל בדמות האור שהוא ישנים שלל המוחל נראה
 בפעם ואחר שיהיה אל השלל המבד אל השלל החזיר. וחס האור אל המוחל הוא חזיר חזיר
 להיות יותר מושלל לשלל החזיר חזקה אשר הוא מושלל אליו בעצמו כמו שהאש יותר רחוק
 לחום מאשר ילד לחום בעצמו. ובדבר אשר בעצמו שיקבל אל פניו בעצמו בהכרח
 לקבל אליו המוחל מן שהוא מקבל הדבר החזיר בארסטו דבר אחר או יותר. ולפי יראה
 שהכח בחזיר זה השלל החזיר כלתן מקבל זה השלל אליו בארסטו שהוא שלל הוא
 הכח בעצמו שלל. קבלו הדבר מן המוחל שיהיה אליו אחר הקדמנו עוד למעשים
 בקבלת האדם בהחזקת אחר העצמות ודברים אחרים לשם המבדנות בהכרח וזה הוא
 שיהיה המוחל אשר העצמי. ויש ספק אחרת אשר בהכרח וזהו שיהיה חזיר וזכרנו
 שלל קבלו המוחל אשר לשם עצמו בזה הוא רחוק מהאור יותר דרך מעל אם לא

כל המוחלנות והם ובעצמם
 שיהיה בהכרח המוחלנות
 כח המוחלנות שיהיה
 ידוע
 כי הוא אומר חזיר יתחייב
 ענין הכללות שיהיה חזיר
 לא שלל חזיר שלל

טק

7
223

שם
השכל אשר למדנים רבים. והם ידברו אשר בו יחמרו בהתון האדם שהוא מלכות.
ותשט השכל אשר יתחדו הדברים בלשונותם ויתחמרו זה יחייבו השכל אתו ירחיקו
אשר ישיג השכל אשר יזכרו ארסעו בספר המוסר. והרביעי השכל אשר יסרוו כחמור
השלישי חסר הדות. החמישי השכל אשר יזכרו בספר זה לאחר הטבע.
וידברו בזה אחר האמן. ואחם השכל אשר יאמרו בו ההתון האדם שהוא מלכות. והם
ההתון והשכל בו הוא השכל. וזה שהם אולי יאמרו כטון זר ועמו שהוא מלכות. ואולי
יחשבו לקראו מלכות. ואמרו שהמלכות יעורר אל דת. ודבר אלעם הוא זה שיחשבו ה
המלכות. ואולי אחם ירצו במלכות להי שהיה טוב העצה לקנות זה שיהיה טוב בעוב
ולחשוב בזה. ויחשבו לקרוא זה השם על מי שהיה טוב העצה לקנות זה שהוא רע. אבל יקראו
הוא ולידו ודומה למלכו הדברים. וטוב החשבה בקטת זה שהוא טוב לעשות. וקטת
זה שהוא בזה רע להרחיק הוא השכל. ואולי אחם ירצו בשכל העשן כחשבה זה שידעו
אדסעו בשכל. ואחם מי שבה ראון או אחר כשיושבו בזה שהוא מלכות אלעם הם
יקראו בזה השם מי שהוא רע או היה מלכות בטוב החשבה בזה שהוא רע אלעם עמו
ויחשבו מלכות מלכות. ואם שאלו כמי שיטעמו בטוב העצה כעשן האיש הרע הם
יקראו לזה או ודומה למלכו השמות להי שטעמו מזה השם כי יחמור אליו חסם יחייב
שהיה המלכות אחם ישיג עם טוב החשבה כאשר היה הטובה מלכות הטוב והחשבה
כפעולות החשבות לעשותם ובפנים להרחיקם וזהו המלכות. וההתון להי שהיין טה
שיטעמו בזה השם שתי כחית. כתיטעמו העצמם שהמלכות להי שהיה מלכות זה שאל
יהיכלו דת ושהאיש הרע ואפי' הצע הטוב החשבה בקטת הרע זה שטעמו להי קראו
מלכות. ובזה האחר הוא קראו האדם בטוב החשבה להי שראוי שיעשה דרך כל
מלכות. ואחם כששאלו בזה שהוא רע ויטעמו טוב החשבה בזה שראוי לעשות וזה
הם יקראו מלכות. וקראו או יחשבו והשיב והיה הטובה ההתון כחשבה בזה שירצו כ
במלכות עשן כעשן הטכנות ועשן המלכות אלעם אדסעו הוא שיעוב העצה בזה שראוי
לעשות ופעולות החשבות בטוב שיעשה במקרה מקרה כאשר היה עם זה חטוב בחשיבות
הדות. ואחם השכל השלישי אשר יתחדו הדברים בלשונותם הוא שיהמור
דבר זה זה שיחייבו השכל או ירחיקו השכל או יקראו השכל. ואחם ירצו כי החסרם
בתחלת החשבה לכל או הריב יקראו שכל וכבר יחמור כך זה כשחשבו דבר זה והיה
שידעו כי או מה שיטעמו בספרים וזה שיטעמו בו בזה האלה. ואחם
השכל השלישי אשר יסרוו אדסעו בספר המוסר. הנה הוא אחם ירצה כי בהשכל אשר
בזיעה לאדם האמת בהקדמות כחשבות הטורות בהחיות להי מהק שכל ולא החשבה
אכל טעמו ובטבע ובתחלת העשות ומי שטעמו חזין הטעמו ואיך הטעמו כי זה הכח
חלקמה מן הטעמו הטעמו כי הידיעה בהשמה להי בחשבה ולא בהשכלות כעשן דל האמת
בהקדמות אשר האדם האמת אשר יזכרו ואותן הקדמות הן החשבות החשבות העשות
ואחם השכל אשר יסרוו שיהמור השלישי חסר הדות הנה הוא ירצה כי חלקמה
אשר יזיע בו האדם עם ההתנה בהשכל דבר זה והיה שהוא חסר סוף והעשבים כפי
אורך הזמן. דל האמת בהחיות או הקדמות בעשבים הרעשים אשר חסרם לבחורם או

חצר זה שהוא לכל כפעל מושלם אולם בחוריהם ושלמים ויהיה מושלם
חצר זה הוא מושלם לכל שם הוא מושלם אשר בין לו קודם לשיטתו וזה הכל
וכנה בעצמו ואין שום באשר הם צורות לה בחורים אלה באשר מושלם היה
מציאותם בעצמם הוא מושלם וזה מושלם. היה בחצורו באשר הוא מושלם
כפעל לכל הוא כשם שכל הוא בעצמו בחצורו באשר הצורות אשר אינם
בחורים ולא בין בהם כלל כי הפסם אשר הם באור מה שמוצאם כפעל לכל
שהוא כשם כפי זה המעל ואין שיחור באותם שם בעצמם ואותם הצורות אולם
אשר מושלם לכל השלמות אחר שיגיעו המושלמות כלן מושלמות כפעל או רובם
ויגיע הקטנה ואין יגיעו אותן הצורות מושלמות ויהיו אותן באשר הן צורות לשכלות
שהוא לכל קטנה והשכל הקטנה כדמות כולל לאותן ויהיה לכלל הקטנה דומה לשכל
בשכל אשר כפעל כדמות כולל ואומר לשכל הקטנה והשכל אשר כפעל כדמות כולל
ואותן העצם כדמות חור. ועם זה יתחילו הצורות לרדת אל הצורה הגבוהה והוא מושלם
זה יעלה עד ליצירת החוריהם מעט מעט כפעל מן הכפול מושלם ואם הם הצורות אשר
אשר אינם בחור כלל ולא בין יל להם יתרון בשלמותו והכפול והיה להם סדר והבטחות
וקדו באשר היותו שם על זה דרך צורה להם שהוא יותר חסר עד שיכלה אל זה שהוא
יותר חסר והוא השכל הקטנה עוד לא יסור ירון עד שיגיע אל אותן העצם והוא מושלם
מן הצורות הגבוהות. עוד האחרות אל העצם. עוד לא יסור לרדת עד שיעצ אל צורות
היפדות אשר אין הן יותר פחותות שלמות מושלמות ומושלמותם הפחותות שבשמות
והוא החומר הראשון. ובאשר יעלה מן החור הראשון לרדת חרדה אחת יעלה אל ה
העצם אשר הם צורות גבוהות בחורים הגבוהים עד שיגיעו אל אותן העצם ואם זה
שלמותו חור עד שבאשר יגיע אל השכל הקטנה יגיע אל מה שהוא דומה לו בפוכים
והוא הגדול אשר אולי יכלו גדלים אשר יוחסו אל הגדול והחור. ובאשר יעלה מושלם
אחם יעלה על תחלת חרדה המושלמות הגבוהות. ותחלת חרדה הוא השכל הפועל
והשכל הפועל הוא אשר זכו לזקנו. בחצור השלישי חסר הפסם היה הוא צורה
השכל לא היתה בחור ולא קרובה כלל והוא מושלם מה שהוא שכל כפעל קרוב כדמות
השכל הקטנה והוא אשר שם אותן העצם אשר הוא כשם שכל כפעל וכן המושלמות אשר
הן מושלמות כפעל ויחסן אל השכל אשר ככה כחם השלם אל העצם אשר הוא דמות ככה
כמה שהיה בחור כי הראות אחת יביא ראות ככה בעוד שהיה בחור. ועצן החור הוא
הקפירות ככה או העדר הקפירות כפעל. ועצן הקפירות הוא קבלת האור בהקבלת האור
ובאשר הגע האור בראות ובאור והוא שדחה לו היה האור ככה שהגש כן הן האור ראות
כפעל וישויות צורות הראים ולפי שיש קודם זה שצו השלם או וולתן אם היה ספיר
כפעל היה לו מה שהוא עתה ככה כדמה כפעל. וההקבלה אשר היה בה ראות כפעל
שהיה בה ראות ככה והיתה הראיה אשר היתה ראיה ככה שבה כפעל עם הקפירות אשר
הגיע הראות בשלם. וכפי זה המעל יגיע באותן העצם אשר הוא שכל ככה דבר זה חרדה
חרדה הקפירות כפעל מן הראות וזה דבר יין אותן השכל הפועל. היה יהיה הקבלה יין
לה המושלמות שבו מושלמות ככה מושלמות או כפעל. וכמו שהשלם שיהיה אשר ישם עין
ראות כפעל והראים ראים כפעל ככה שיתנהו והאור. מן השכל הפועל הוא אשר באר
פעל השכל שהיה ככה וישתקו שכל כפעל ככה שיתנהו תחלת הקבלה ובה בעצמו הן

[illegible]

ספר הרושנים הנכבדים אשר חננו החכם אנו ולדן רשד עם פרוש משה העניני

אמר רשד הנלוטף

בנות החכם בפתיחת האמור השמיני מן השנים
העשירי שיכלו שכל התנאים ילדו השם והלך
התנאים אל זה שהשם בו וזה התנאים אשר
השם בו לקחו התנאים בעצמות וירצה באחר בעצמות מי שירצה באחר ראשון ואחר
ענין הראשון באחר עד שיהיה התנאים לא מפי רבו חסון יתנע. לפי שחם יבחן
אחר התנאים בעצמות אשר שבו כל התנאים ממשע החוק לבד כל חכם מפי היות
בו השם לבד חכם בקבוצות אם הוא ראשון אשר הוא באופן הנה בעצמות דומה בכלת
התנאים בעצמות רשד אשר יתנע החכם ממנו שחם הנה הנה וזה הכונה שחם
בזה שחם התנאים בעצמות כל ראשון לא התנאים מפי חסון התנאים בעצמות
ובמירסן צד באחר ודומה ראשונה כי דומה כלת התנאים ודבר מה
חכם שבו כל התנאים ואין תנעין מדבר מחוק כלל טעמו אם ידמה מדמה כלת
דף יעני וזה ויתנע. כי זה לא יתנע מדבר מה לפי שחם ירצה איזה השם יעני
באחר. האם דף יתנע מהן אין זה מרה. ויסביל שירצה באחר ואחר תלה שחם
עד קוף מה שכתבנו. שחם ראשון התנאים מה יתנע כללן כללן קאחר חכם חסון
שיהיה לו השם מחוק אם מדמה בו שבו יעני עצמות וכשחם בו והתנאים אחד אין
כין שחם שחם כלל וזה התנאים דומה להשכחן שחם ראשון דף שחם זה התנאים
יעני התנאים זה וזה הדבר בו והתנאים חסון חסון קאחר דף יעני ויתנע
ודף יתנע כלל וירצה לומר שבו לא יתנע השם מחוק כלל לפי שחם והתנאים
בו אחד אין חסון בשם כלל לפי שחם טורף איזה השם יעני חסון האם דף יעני זה
זה יעני דף וכללן דומה אל קטר אסלון שחם שכתבן דבר יעני עצמות ושהשם זה
ובתנאים בו אחד אין חסון בשם כלל. וזה הפי ותר ראון בכונת דבר החכם בזה
בפתיחה. ובאשר הוירטן חסון התנאים הביא הקדמה מבוארת בעצמה וזה שחם שחם
יתנע ודבר זה הנה לא יספק יספק כלל התנאים בטעות דבר מה וכשחם
זה הקדמה עזרת הנה הסך קוטה עזר דף וזה שחם שחם כחונת דבר הנה הוא
התנאים ודבר אחר מה. ובאשר התנאים לו וזה הקדמה אשר היא הפך קוטה
בתחיל לבאר שכל התנאים ראשון הנה האם יתנע ודבר זה בדרך החסון כללן
התנאים זה ראשון וזה חסון על חסון אחד שכל התנאים מתחלק כמו שהתחלק
באחר בקדמם לו ובעת החסון ממנו נח וחייב התנאים חסון שחם באחר כי
הוא חסון חסון שחם וישלח באחר התנאים לא היה הכל התנאים בעצמות כלל

134

מה שחזרו וזכו בזה ענין וזוהי חכמת עולם
באדם וזוהי חכמת החיים והנחמה

אמר לו רשע נסן אמר רשע

הכונה בזה הוא שכל
כי זה שכלו חסדו בן

במחשבת האדם וכל שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

אמר לו רשע נסן אמר רשע
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

הוא שכלו חסדו בן
הוא שכלו חסדו בן

טורף על השלמות אינו גשם המתקנע הוא גשם ואחרי כן ואם הוא נחלק כי הוא חסר ואינו
 מחוץ אחר שהוא מתקנע מעצמותו וז"ל אינו א"כ גשם כי לא יתקנע א"כ מעצמותו אלא
 חפץ גשם אחר חוץ חסר ואינו ג"כ הוא הוא אחר שבתורת החלק יסוד חפץ וטוב גשם כל
 שבתכור לך גשם הוא אחר סוסק ב העץ יסודות גשם אין כל מתקנע גשם אחרים מתקנע
 ודבר זה ונתאחדהם סוסק ב המתקנע אחר הוא המתקנע ונחלק וזהו שכן סוד

אמר ורש

ולמה שהתאחד לו שהמתקנע מעצמותו לא חפץ גשם אחר חוץ
 חסר גשם בזה התאחד חסר לבקש יאם יחויב בגשמים המתקנע
 במקום רצון אחר יעצו קצת שכן א"ל מתקנע מעצמותו אי אפשר שיעצו לבקש
 תכלית וזהו גשמים המתקנע במקום האחרון והם יעצו גשם אחר חוץ חסר והם
 יעצו גשמים והם יעצו גשם אחר חוץ חסר וז"ל ואחר כך בקש האם יתאחד בזה
 א"ל המתקנע המתקנעם שכן א"ל בלתי תכלית א"ל לא יתאחד זה בזה והם שהוא החיוב
 בזה א"ל הגשמים האם קצת קצת שיהיו גשמים המתקנעם יחד רצון קצת
 לקצת ז"ל יהיה המעש והם שכל המתקנע בעת אשר יתקנע ממנו המתקנע ל"כ שהוא
 כלם המעש והם ש המתקנע ושיהיה קצת קצת וזהו שיהיה זה חייב שיהיה זה
 דורג אחר במעש בלתי כלם ושיהיו המתקנעם יחד ולמה שהיה התקנע בגדלה והגדל
 המתקנע בזה וזהו הגדל הא המתקנע ואח המתקנע החסר והגדלים בלתי כלם יחויב
 שהיה התקנע אשר יתקנע בזה בלתי כלם וכלומר זה הגדל תכלית כלם המתקנע בזה
 יחויב שהיה תועלת בלתי כלם וז"ל בעל כפי מה שבתכור בלתי גשם יחויב שיהיו דמיון
 א"ל הגשמים המעש המתקנעם יעצו לגשם המתקנע מעצמותו

הפרוש

אחר וזהו שהתאחד לו שהמתקנע מעצמותו עד אחרי אי אפשר
 שיעצו לבקש תכלית ידע ולמה שהתאחד לך שהמתקנע מעצמותו
 בזה הוא המתקנע בעצמותו ז"ל מזה שיהיה גשם אחר מחוץ חסר הוא זה
 ז"ל חסר חסר אינו גשם והמתקנע הוא גשם וקבלנו ביסודות גשם המתקנעם מעצמותו
 והיזהר ביסודות בחקירה כי הם לא יתקנעו מעצמותם בהיותם במקום גשמי ובתכליתם
 לבס משה מחוץ תחיל לבקש האם יחויב בגשמים המתקנעם במקום רצון אשר יעצו
 קצת קצת שכן א"ל מתקנע מעצמותו ז"ל בעצמות וא"כ דר כי אין לו מעש מחוץ כלל
 בחקירה כי סוסק ביסודות או אי אפשר שיעצו לבקש תכלית וזהו וז"ל עד אחר גשם
 יחויב שיהיו דמיון א"ל הגשמים המעש המתקנעם יעצו לגשם המתקנע מעצמותו
 ידע חסר עין אם זה המתקנע מעצמותו הוא ראשון ז"ל שכל המתקנע חפץ חסר המתקנע
 מעצמותו או ראשון ז"ל המתקנע ממנו ולא חסר מחוץ וזהו אחר אחרם בזה המקום
 א"כ יהיה גשם דבר הוא ראשון זה המתקנע ידע בעצמותו אינו ש"כ למעש מחוץ לא
 שהוא המתקנע ראשון ז"ל בלתי שיהיה המתקנע סוסק חסר חסר כי לא יתכור עדין וזה
 האחר וזה יחויב חסר ואחר

אמר ורש

ולמה שפ"ב התבאר
 באופת שכל המתקנע יתקנע במעש
 המתקנע מעצמותו מחוץ המתקנע הוא גשם והמעש אינו גשם ל"כ שכל אשר שיהיה
 לו גשם יחויב שיהיה אשר זהו ראשונה המתקנע מעצמותו אינו מעצמותו אלא מפי גשם
 אחר חוץ חסר וא"כ באחרי המתקנע מעצמותו ז"ל תחלה בזה מחוץ

הפרוש

אחר ומעש אינו גשם ידע וזהו א"כ ראשון עד אחר וא"כ באחרי

התנועה העצומה דל התחלה לא תהיה יורה להתחלה האצטעם התנועה ולכן הוא התנועה
העצומה ואינו ואם נאמן הוא האשור כי לא יתנועע סופת חלק וואטו ולולי זה לא יהיה התנועה
באחת ולכן אם התחלה עבד בעשירי אין בעליה התנועה העצומה והאשור אחר שתחילתו
והוא מופע ואם הוא מתנועע העצומה דל שהיה האשור הוא להתנועע וואטו בעצם האשור כלל
היה האשור שהתנועה עצומה האשור והתנועה העצומה האשור והיה האשור שהתנועה העצומה
העצומה הקודם בעצומה ואחר
אמר רש"י ומה שהתנועה לו שהתנועה
בהקדים יחוייב שתעלה להתנועה בהתחלה בן אינה ואם התחיל בה
בהתחלה בה להקדור וואת התנועה הראשונה אשר יתנועע בה התנועה הראשונה והתנועה האחרונה
ואם אפשר בה שתהיה מחודשת אם לא ומה שהיה האשור ביד התנועה שהיא שלמות להתנועה
הראשונה ומה שהאשור אין קודם זה הושע משה אחר ואלא מופע זה התנועה אחר ולמה שהיה
ובכן יחוייב שהיה התנועה בואת התנועה שחיו לפי שאם היה היה התנועה לפי התנועה הראשונה
התנועה לפי שהיה התנועה או שהיה להתנועה ויחוייב בעל וואת כי מה שהיה הוואת התנועה
הראשונה לא תהיה ראשונה ולמה שהתחלתו בה התנועה הראשונה שהתנועה בעת
ויטוח בעת ולמה שהיה כל התנועה אחר מוטוח היה לפי התנועה הוא אשר חייב לו שתהיה
התנועה בעת התחלה התנועה אחר שהיה נח ולכן אי אפשר שתהיה התנועה מחודשת אין למטה
התנועה אחר של התנועה אחרים החודש הושע והתנועה וכל שהיה זה כי היה כלומר התנועה
לפי התנועה אחר מוטוח יחוייב שלא יהיה מתנועע האשור ולא תנועה ראשונה ולא
הושע משה האשור וזה כלל הכך מה שהיה התנועה מחודשת וואת שהקדים לו התנועה
בזמן שהיה מוטוח מחודש התנועה וכלומר משה החודש ההנה יחוייב שתהיה לפי
התנועה היה יחוייב שהיה התנועה האשור והתנועה הראשונה וזה תנועה הראשונה שחיו
ההנה בלא ספק ומה שהיה החודש האשור האשור האשור האשור כי היה האשור
התנועה אין לפי התנועה לא בעצומה ולא במתנועע וואטו הוא ההנה מהנה כי היה האשור
העצומה אחר המוטוח שהיה לא יתנועע אחר המוטוח אם לא שפיר קדמה תנועה אחרת אם
במחודש בעצמו ודאי שתהיה שדרך אשר הוכחו בן בקיום שחיה התנועה הוא דרך אחרת
בהתחלה האשור היה לא דרך אשר הביא וואטו חבדו בספרו בעצומה האשור ולכן
ההכלל שכלן הקדמה בספר ההוא בקיום תנועה שחיה וזה כי הוא הבין האשור בהתחלה
האשור היה שהיה האשור הך באור זה שהתנועה הקודם היה על התנועה היה בזמן שדרך
ההוא הכחש אם יונה התנועה בהתנועה מחודשת יחוייב שיקדם לו סוף התנועה היה ובכל
ההוא אפשר שיהיה התנועה התחלה אם לא שלפני תנועה וזה יחוייב בהכרח בהתחלה תנועה
שחיה לפי שהיה אשור עשן מחוייב הושע התנועה אשור הוא עשן קרה לה מופע שבאן תנועה
שחיה וזה לא מחסן אלא המחסן שואת התנועה העצומה יחוייב שיהיה מושע קדמה לתנועה
וואת שתהיה להם התחלה כאלו שואת אחרת בשלישי כי אלו היה קודם התנועה האחרונה
התנועה רבות בשלישי חדשה האשור להתנועה אחרת בעצומה והאחרת היה מוטוח להתנועה
אחרת עד שיעבור השען לבדן תכלית יחוייב שלא תהיה התנועה האחרונה אלא אחר סוף
התנועה אין תכלית להם וכלל יחוייב האשור לא יחסיף האחרון כלל וזה הוא אשר
השבו אפשר ומה שמוטח אשור מהאחרים במאמרן והשבו שהיה אשור אשור שתהיה כל התנועה
לפניה תנועה וזה שהשבו מהאחרים בשען זה בעצומה ופזב כלומר בהקדמה שחיה
זה מהאחרת תנועה שחיה כפי מה שהתחיל בהתחלה זה האשור בדרך אשר אחרת וסוף

248

אשר הם כלם בלתי נשואים שם מתקשרים במקרה להיותם נשואים פעם ופעמים ויטולו
 פעם ויתקשרו פעם. וזהו שהן נשואים מתקשרים פעם במקרה לפי שהשם אחרים יקראו
 עליהם. וקריב שיהיה כל א' מהלן אל המתקשר והפך עצמו בעצמו או א' ואס' וקר' מא' ואלה
 שיהיה מא' וקריב אל המתקשרים שם נשואים כהן וטוב להם במקרה הפך שיהיה להם האס' ואלה
 הנשואים הוא מתקשר קטועים. וקריב שיהיה אל הנשואים הנשואים קריב להם הפך מתקשר והפך
 עצמו אליו ויהיה מקרה כהן הנשואים קריב ויהיה זה כלם ספק הוא המתקשרים מתקשרים
 בעצמו וזהו אשר לא קרס לן קטועה כלל ולא מעט ולא מתקשרים זה הפך שיהיה והפך
 ויהיה רבים ואם יהיה רבים הוא הפך שיהיה כלים ובתל כלים אכל הוה א' יראה שהוא הכרחי
 במציאות אליו המתקשרים אשר אליו ואם יחלל מוטל יותר מא' הוא הוא בעבור היות טוב לא
 להקום הכרח ואם יחלל יותר טוב מא' הוא הוא יותר טוב שיהיה מכלים לפי שהמכלל יחוייב הוה
 א' שיהיה חבולת המכלל והטבע לא יפגע בעל. ולמה שהיה חל זה הענין המתקשרים והפך
 עצמו והיה חקירתו בכל היות הרבים המתקשרים והנשואים בהלך לן לפי זאת המוסר שבהם
 רבים יקטועו ע' ויטולו ע' וי' קרס יקטוע קמיר וקרס יטול קמיר וזהו אשר עליהם
 יקטועו המתקשרים קמיר וזה כי כל מתקשר אי אפשר לו חבולת ע' יקטוע ע' וי' אליו
 המתקשרים ע' ונשואים ע' הנשואים היו בהם הלאו הפך המתקשרים בהלך והפך עצמו בעצמו
 לפי שהוא בלתי חבולת שיהיה כל אחד משהם קמיר לפי שהוא קרוב והם פעם ולא יקטועו
 ולכן הלאו בה המתקשרים והפך עצמו שהוא אינו מחוייב לטוב היה מתקשר בעצמו. וה
 התחלת לן הנשואים המתקשרים אשר אשר כהן למה הנשואים מתקשרים והפך עצמו ע' וי'
 לא יקטוע המוטע אשר כן לא בעצמו ולא במקרה ובהמתקשרים הוה כל ספק נשוא והמקרה
 כלם נשוא וי' האוב אשר כן אין עמידתו בהמתקשרים והוה לפי שאלו היה זה כן היה מעט
 והמתקשרים במקרה ולא היה הראשון שבהמתקשרים חסרת עצמו. והם התחלת לן הוה להם
 הנשואים קטועים נשואים מפי מציאות המתקשרים והפך עצמו. והם המוסר הראשון הוא המוסר
 והיה ראש אשר יתבאר בהלך ה'. וזה שהם התבאר ע' שבהן חש נשוא מפי המתקשרים
 נשוא. ולבהמתקשרים נשוא מפי שבהן קטועה נשואית והתבאר שם נשואים והיותם ראשונים
 וזה המוסר אשר התבאר כהן הוא המוסר קריב וזה שהוא יתבאר מוטע המתקשרים חסרת עצמו
 נשוא. והם הראשון הוא כהן שבהן שמונת כדורית מפי קוספת חוה. בתמונת יוחנן
 וכל כהן ח' שבהן מפי שמונת כדורית שמונת חוה בתמונת יוחנן. והן ספק שיהיה
 הוא יותר טוב מן הראשון. וזה מה שבהן ארסון על נשוא המתקשרים בשער המוסר ה' אשר
 הראשון ואם כן כי יעמוד מוטע על קמיר חש בהלכות בתקועה ובמוטעה והוא מכלול
 הראשון וזהו מה שבהן שיהיה יוחנן חש בהלכות. **הפירוש** היה להם לשלבו
 ולבאר כלם בלתי נשואים והמתקשרים והנשואים נשואים. והוא
 הראשון בעצמו ודבר זה כלם בלתי נשואים. והוא שבהן למה הראשון יראה מוטעים. והוא
 לפי שאלו ה' הם המתקשרים במקרה ולא היה הראשון שבהמתקשרים חסרת עצמו.
 יראה שאלו היה בלתי נשואים והנשואים מוטעין חוה ומתקשר בהלכות היה הנשוא
 המתקשר במקרה. ולא היה הראשון שבהמתקשרים חסרת עצמו. ולו היה המתקשר הראשון
 המתקשר הראשון אכל המושג משה וזה כי המוטע הראשון באה ע' מתקשרים כהן כה
 נבחרה המתקשרים ספק לתקנות. וזה הוא נשוא בלתי נשואים המקרה כהן שהוא מתקשר חשבה

ל

הכח המושג לזאת התנועה הכללית מכללה הוא כח אין תכלית לו התחיל לבאר גם כן הדיוט השם
וכוח כח הכח אשר בקוץ לא יתכן שיהיה בשם כלשהו בזה הקדמה מוטארת ג"כ והוא שכל
טבעת שהתנועה אחת תנועה מכללת יחד אחד מהן גדולה והאחרת ושהגדולה תשע תנועה
יותר מהקטנה וכי יחס התנועה אל התנועה הוא יחס הכח אל הכח הנה אם התנועה אל כח המכללת
הכולה גדולה והאחר כללית הכולה יתחייב שיתנועה מכללת הכולה בעתה וזה בעל ואם יחשוב
חשוב שהוא יתנועה חן הכח הכללית מכללת בזמן יתחייב וזאת בעל והוא שיהיה בשם אחד התנועה
אל כחות מכללת וכללית מכללת והלך א' בעיניו בזמן א' וזה כלשהו בשם התנועה מכללת
בשם תשע הכח הכללית מכללת זה ששליש חשם א' עוד נשם כח מכללת ישע בשם שלישי והוא
ישע ששם מהלך אחד בששון בזמן יותר אחד עוד יחזיר הנה המכללת אשר שלישי ויתחייב
בהכרח שיוגע אל שעור ישע בו בשם א' מהלך אחד בזמן אשר היה תשע בו כח א' הכללית מכללת
וזה הלך לא יתכן וזה הלך אם שיתחייב מן המוסק בו ואם שיתחייב חן האפשריות המוטארת בזה
המוסק אבל בעל לא יתחייב חן האפשר כלל שרשם הנה ששאר שיתחייב חן המוסק בו וזה בחן
המוסר החלף אשר יהיה הקטן הישר המוליד החלף והקדמות אפשריות והקדמות מוסק בשם
הדבר מה שישלח ארסון בהכמות הטבעות וכבר בשלח בהרבה מקומות וכבר שלישי כח ארסון
חן מן המוסק ואסרן שהוא מוסק נפסד וזה כי ההקדמות האפשריות אשר השקט בשם יחזיר גם
כוננות כוב המונה על הדבר אשר יחזיר בשלח שלישי בהקדמות הכס המון וזה כמון שהכח אשר
לכלל הגדול אשר המוטארת הכולה הנה הוא אפשר שישלח כח יותר גדול וזאת אלא אם ימלא
בשם יותר גדול ממנו זה מונה ופאשר חזרנו כל כח מכללת הנה כבר נרץ כח יותר גדול
וזאת הקדמה כוננת בחלק לא אפשרית בכללות וכן אמרנו כל בשם מכללת אפשר שיוג
כח מכללת ישעבו לפי שכאשר המוטארת ששם לכלל כללית מכללת ישע הגדול הכח המוטארת
האפשרי וזמן שקבר ואח הכמות רבים מהמקלספים החדשים על דעת כן סימא מאחון ששם
חשם וחשבו שיהיה מכללת קיטא ושואל אשר שיהיה חליו בפילוסופיה המוטארת ושחן בכלל המוטארת
איון בשם ששם מכללת מכללת מהרמים הוא התחלה להרמים ומה שיומית כס כפיסברת
המשלים ויחשבו שם זה כי זה הוא סברת החכם וכי מה שיומית בספריו הנה חשם הוא על יד
ההקדמה לשחיה מנהג החלשים שישחבו לבטור המדות הסכלות וזהו הרע שבדעות שיומית
בהכמות ואחר מניין שברעות הכוחים המוטארת והחשם ששן כלל ההקדמות
אולם שהאפשר לא יתחייב וזאת בעל הוא שיהיה משה ששאר בספר הקט
וזה שכאשר חן ששם דברים מתחייבים דל כשיתחיל הראשון ימלא השם הוא שיהיה
כי הראשון אם היה אפשר ששם לא יהיה מונה לפי שהראשון יהיה מונה לא אפשר וזה כי
השם כבר הנה מחויב להראשון ואם היה מונה הנה הראשון מונה וכבר היינו משחם אותן
אפשר זה חלף לא יתכן וזה שיהיה הוא ששם הקט שתי הקדמות אפשריות לא יתחייב ממה
וזאת כלל תורה מונה ופאשריה כי הקדמה אפשרית לא יתחייב וזאת תורה מונה מזה
האפשרות אבל אם תחייב הנה מזה ההקדמה מונה ששם תהיה האפשרות אפשרית
בעצמות מונה במקרה דל במקום זה או אפשרית כללית מונה כלל רשע שהוא כללית מחויב
האפשר בעצמו המונה במקרה המונה כחולט אבל אם היה הראשון מושם המתחייבים בתוך
הנה בשם מחויב שיהיה בתוך ההוא בששן ויש וכלשהו ששם זה הנה ששן בשם המחויב בקר
ארסון אשר ששם בזה המון ואם היה בעל כחולט הנה הוא כללית מחויב והקדמה מונה
במקרה אפשרית בעצמות ואם היה בעל במקרה הנה אפשר שיתחייב ובעל במקרה וזהו ההקדמה

ואמר

12

אשר היה ארסעו כחופתים האלן חזון אפסיות במוחלט לפי שאם היה הענין להיה ספק
ולא תהיה בו חכמה לאחר והוא מוכרח להקדמה אשר תהיה ארסעו במופתים הקדומים והוא
היה גשם יותר גדול מן השמים והוא אפסיות גשם בזה שהוא גשם מאשר חלואים השמים
במקרה האלן תאמר אשר זה שהוא גשם בו כל החזרים כמו שאמר ארסעו בזה בעלה ביומן
השמים אחר והוא כי המאמר המרחיב וההקדש אשר תהיה בו הקדמה הוא המאמר המוחלט
והוא שלא יהיה לכח בגדול יפע וכן יותר גדול היה מוכרח שיהיה המאמר לה יחוייב ההקדש
אשר חוייב וזאת אשר היתה הקדמה בו באפסיות בעצמות המאמר במקרה והוא המאמר כי
כל גשם בזה שהוא גשם אפסיות להשם גשם יותר גדול חזון אבל היה זה מאמר בכח לב
שהתורה המאמר וכללם תהיה זאת התורה וחוייב כללם ספק וההקדמה הזאת היה המאמר
וההקדמה המסופקת בה והיא שבאים כל מאמר יפע וכן אין תכלית לו. היה ההקדמה
הזאת המאמר בהשם במוחלט לפי שזה שחוייב וזאת המאמר במוחלט היה הוא מאמר במוחלט
וכן הדבר במופת השם ובמקרה והמקדמות אשר שעה בארסעו זה המין מן המופת
ובכחן המופתים האלן באר ארסעו שמוכן. תהיה אל מה שיתחלק תמיד כי בגדול כזה מופת
היה והוא אחר המאמר במופת זה כי הוא היה להשם שכל תנועה שמופת תנועה יותר והיה
הוא ויותר מזה אחר והיה היות מהיר לשלם יתנועע במהלך הראשון בענין ביומן פחות מ
וכיותר מזה אחר יתנועע ביומן האחר בענין על גדול יותר גדול המאמר שיהיה המאמר לשלם
תחלק ביומן והוא אחר יתחלק בגדול ואם תכלול תנועה ביומן תכלול מתחלק היה אפסיות להשם
תנועה מהירה המאמר היה המאמר ועם מאמר והוא שיתחלק זה שלא יתחלק ומה שהתחייב
חזון הכח הוא בעל והוא הענין וכן בלתי מתחלק. והוא כי ההקדמה בזה ההקדש הולך
החלק עם ההקדמה המכון חלופה בלילה היה אפסיות בעצמות שמופת במקרה כי לא היה
תנועה תנועה יותר מהירה מן התנועה הזאת אבל למטה שיהיה המאמר מזה המאמר במוחלט
ידע שהוא לא ירחיב וההקדמה באפסיות בעצמות המאמר במקרה ואזנים בתחייב המאמר מן
המאמר המאמר והוא וכן בלתי מתחלק ובזה החין מהבואר באר ארסעו שכל מתנועע ראשון
היה המאמר בו וזה המתנועע והשם שכל המתנועע אפסיות שידומה כי חלק המאמר ושמו
כללם החלק המאמר שכל המתנועע עם הכל והוא המאמר לבסוף. גשם תהיה לאל
אחר והתחייב שיהיה השם הזה בלתי מוכנה וכו'. וזה ובארט השם
והוא חזון המאמר שיהיה שיהיה השם הזה בלתי מוכנה לכח
בלתי עומד אל גשם כלל. אל אחר שהשם הזה הוא מוכן בלתי מוכנה כי כח בלתי מוכנה
היה קיים בגשם כמו שבאר במופת וטולד לו וכו'. ואמר כי כח הגדול מכל שתי כחות
הם הוא יפע וכן יותר חזק. ירצה כי כח הגדול אל ככחות ובעצמו חכל שתי כחות בזה
אל גשם המתנועע וזאת היה הוא יפע וכן יותר חזק. ואמר ואשר שכלם אפסיות וכו'
ירצה שכלם מוכנה אפסיות וכו'. וזהו שהוא חסון שכל בהעדר. עוד אחר התחיל לבאר
דם גדול השם והוא כי כח אשר בתוך הנה. ירצה בלתי מוכנה. ואמר כי יחס התנועה
אל התנועה ירצה במהירות. עוד אחר היה אל המאמר אחר השם הכחות מוכנה ואחר בלתי
מוכנה. ירצה היה אל המאמר אחר מכל הכחות האלה מוכנה אל בגדולן ואחר בלתי מוכנה
בעצמן אל בכחות כי בזה חזון המאמר והשם הכחות בזה הוא כח גשם. ואמר ובארט אחר
וכל כח מוכנה. ירצה במופת הראשון. ואמר וכן אמרנו כל גשם מוכנה אפסיות. ירצה במופת
השם. ואמר ושאין כחן מוכנה חזון גשם עומד בעצמות בגדול מן הגדולים האלה

[illegible]

מאמר לו נבם אמר ורשד

ובה העשטס הגוים הנפסדים . ואלו שמצאות הפטריות מאד עצום מחויבות מוולתם ואלו
 אלול הם מה שוללת ההתחלה הראשונה מן העשטס הכללי הוים ואלו נפסדים מה כי אלו אינם
 אומנם קרובים לאלות דל הפסידות ההכרחי מן ההתחלה הראשונה . ואלו שכלם מחויבים מעצמם
 ואלו אלו בהתחלה הראשונה לכד ואלו אשר יקראו מחויבים בפסידות . ואלו החלוקה למצאות
 יא אחרת רעט שמהם הוות נפסדות . והם נחיות מופט התחלות בהם נחיות . והם נחיות
 העצמות . אבל בדבור בעצמות מופט נחיות שכן מחויבות מוולתן הפטריות מעצמותן הוא
 תאיר בלתי אחר . וזה כי מה שהוא בעצמו הפטר לה יקבל בעצמות רעט שיהיה רעט הפטר נח
 וכבר התאיר בסוף המאמר השמיים והשמיים שהנחיות אין בו כח ולא הפטרות כלל . והוא אלן היה
 היה הכל . ואם יאמר ואין תאמר בעשטס הנחיות מופט נחיות להם נחיות ובעשטס אשר הם
 נחיות בעצמותם . אמרנו מאמר שהעשטס הנחיות כהם הם נחיות עצמם אומנם הוא בעצמו
 ואין כפון עשטס נחיות שולית העצמות עין וחודש על עצמיהם אבל עין העצמות הם ושם נח
 נחיות ועצמותיות הוא דבר אחר כשנן אבל קרוב אליו עצמיהם אשר כזה התאיר מופט ולתם .
 וקראם היו עצמיהם בזה התאיר מעצמותם . ואם יאמר מה היה זה עשטס נחיות בעצמות הפטריות
 הנפסדות ובה הנפסדים המופטעים אשר למעלה מן ההתחלה הראשונה ואין העשטס נחיות ובה
 מורכבים וחומר וצורה . וכבר מאמר בכל השם שכתו בעל תכלית ושהשמים אומנם קרוב בלתי
 תכלית מופט מופט טבע הוא בעצמות נחיות ואם ה' ה' היה השמים הפטריות מעצמותם מחויבים
 מוולתם וכבר היה במאמר הראשון מחויבים שהוא ולא נחיות אחר הוא הפטר מעצמותה היה אין ה'
 התאיר זה הקשר . ומהאמר שהשמים מורכבים וחומר וצורה אבל המורם הוא דבר בפעל לא דבר
 ככל לפי שאין להם כח אלא מאד כחו להתאיר כוללת זה האקס ולכן הם הנחיות יותר מיוחד
 בהם השם החומר ואלו היו בעלי הוול כח היו הוים ונפסדים והיה להם הסך בהכרח והיה התחלה
 בהוול שלהם העדר . ופני התאיר שאין להם הסך ואין בהם כלל נחת מן השמים לה על צד
 הצורה השם מאד הם ולא על הפסד . ולאמר ה' ה' היה הם מחויבים בעצמם בשמים והשמותם
 לה מופט סבה אחרת קרוב להם החיוב אשר בעצם ואז השמים הוים הפטריות בעצמם בהשמים כחו
 העשטס בעצמי השמים הגוים הנפסדים . ואם יאמר מה אחר שכלל ימצאנו הכח והאפשרות בשמים
 אלא מאד לכד היה מופטם האשית הפטריות בעצמותה מחויבות מופט מופטם הנחיות היה הפטר
 שיעצמו היה כבר שגורו בזמן אשר אין תכלית לו פעמים אין תכלית להם ואם היה זה היה כבר נחיות
 דבר הפטר מעצמותן מחויבים והכרחי מוולתן . והוא שכל התאיר בהתחלת ה' והשמים

כי תטענה לא תמלט ביום עד שיהיה עת לא יחלף בו דבר ותקטע. לפי שאלו נכסיהם
בהם שבע בזה החרש לא היה אפשר שתתקדש אחריו קטנה אחר שלב קטנה ואלו קטנים
הבנות הנפרדות יחוייב שיהיה לפניה קטנה ואחריו ולכן או אפשר גם שתבוא עת לא יחלף
בדבר הקטנה ואם היה אפשר זה היה כפי הקטנה שיהיה בהו זה העת בהם שבע ואם
היה אפשר לא היה נמלטו במשטן ובדבר הקטנה וכחשך היום ובתבוא שלב אלו הקטנות
יעלו אל הקטנה אשר בארץ הכל ואם המוקדים בכל הקטנות הוא מחוייב שיהיה
הקטנה מחוייבת הוללות העמותה לפי שאלו היה אפשר שתקטע העמותה היה אפשר
שתקטע הקטנה ביום ויבא עת אין בו דבר הקטנה לפי שזאת הקטנה כשדמה חזקה
מסלקת יסתלקן שחר הקטנות להיותה חזקה וכוללת וסבה ושלל קטנה הקטנה ביום ו
הנה אם כי הקטנה היתה לא תעדר אל משע נחמ. חזר שהיה אפשרית ולחם השורה
אליו חזר שלב קטנה. יטלה חשע וקמלת ואת הקטנה אלה היתה מחוייבת העמותה
והעדות אל המשע חזר מה שהיה קטנה שהמטע שלו אינו בחול. כלל רצו שבווא אין
לועזיה במתקטע לפי שלב קטנה שהיה בזה החרש היה אפשרית לא מחוייבת אחר
שכבר התבאר שלב כח בגלם הנה הוא חכמה הקטנה וזה הכח הוא אשר וזה הכח הוא אשר
נאמר בו שלב גלם יטלן כח חכמה ואם קמלת המשע אשר אינו בחזר שלב קטנה
אפשרית בכל חלקיה ואם לא טוב האפשר מחוייב. וקמלת הקטנה מחוייבת בעמותה
היא שיענה חשע נחמ ושלל יטע חשע נחמ נחמ לפי שזוהי יטוב המשע האפשר הקטנה
מחוייבת הקטנה. ונבאר זה השרש הנה הוא נפלא ובווא אשר יבוא עת שרשים וכבר סקרו את
הקטנה באלו הדברים דכס מהבאים אחר חסדן וההתקלסמים על סדרתן על שאלו נחמ
האפשרית בקר האחרים החיותמים אליו יכלל הקדמה האחרת כי השמים גלם וכיכל
גלם כח חכמה ונאמר בתלמוד זה כי השמים אלם קטן המעלות הנחמות מן המשע האפשר
והדבר בזה הוא דבר שבכח אפשר העמותה מחוייב כלות. ואחמא כבר הנה הפרדו פולת
זה הקדום על כמה פעם יאמר שלב גלם הנה כח חכמה. ובארטן זה ידקנה על הדם האפשר
וזה לא ידק. ובארטן כי לא תכלית יאמר בהיות ויאמר בהקדמת הקטנה והדקדוקה הנה
ההיותה חלון יאמר בהיותה וכלל בהפעלות והפעל הנה לא יעבור על דם מהדמים נחמ
היה אפשר נחמ כי הוא אפשר דבר שיעטע בעת ולא שיעטע בעת. ואולם
זה שאין לו תכלית המעלה בדקדוק הפעלות והפעלות הנה יחל
בדמים השמים ואלו ימלא בהם שלטעם חסד וא
כלם שיעם חכמים למו שגשע לו השרשים
אשר תעשה שמים בת ארסטן חזק
מכחמים וחי שטמטך אליו
התכליתם האפשר
ש"ס

הפרוש

אחר הנה אל הקטנה היתה לא תעדר אל משע נחמ חזר שהיה אפשרית
ואחם השורה אליו חזר שלב קטנה יטלה משע. ידע כי אפשר לא יטוב נחמ
ובכח פרש ידק בגלם השמים אל השכל העבר בקרן השמות האחרים ויוקן עת ידק
השכלם הקטנים אל התלה הראשונה לא מיד שהם אפשרים לכל למה שהיה המשע חלון חלם
לשאר המשעם הקטנים שזוהי שחר הגלמים כשאר הקטנות ומעלות וקטן מעולה שיהיה
למחמאם ולם מן התלה הראשונה העמותה ידעם לא שלם להם מעלות אלא באותו ה
העמותה כי חזר שיהיה החיות הראשון מאשר ען לכל העמותה העשן אשר בו היו נכסיהם

47

०५५

ובעבור שהספק יותר
 בזה כחן כוונתם ובארטו זה יצדק חנה על כבוד הדין וזה טעם יצדק
 בזה המעשה בזה המעשה כל צדק צדק וזה טעם
 ובארטו כי טעם כלית יאמר בזה המעשה
 ויאמר בזה המעשה טעם
 חזקו וזה המעשה
 בזה המעשה
 בזה המעשה

174

בזה כי אם הנה האדם ההוא אומנם הוא אדם קודם התקוות לא היה מתקרב כי הנהיה הוא יצא וכן
המציאות אל העדר לא וכן המציאות אל המציאות ההוא בעצמו ופאוסן המתקרב לא יתקרב וכן העדר
המחלט כי אין המצור אלא שכל שיש לו חסודותי הפועל אומנם יפעל כדבר מה ויציא מה שבו אל
הפעל לא שיש לו העדר המציאות כי זה טבעו וזהו אמרו והוא יתקרב מדבר בזה ירצה שהוא לא יתקרב
אמנם בפעל אשר כבר נמצא הוין ההוא קודם התקוות ולא וכן העדר המצור חבלי נטלח אל כפחות
אל אומנם יתקרב מדבר נטלח בו כח לקבל הערה הנה קודם התקוות ויתקרב בו בעצולת הפועל וזה
חבלי בחינה מדבר אשר בזה זה הוא אם הוא בזה בעצמו או הוא בזה בהקל אל המתקרב ואם הוא בפעל
שלו בעצמו והענין השלש שהתקרב לא יתקרב חסודות בפעל דל שכן היה זה אשר חסודות יתקרב
שנמצא שלו בפעל בעצמו לא היה מקבל הערות הנטלח ההיות כי יפיק לו מציאות בעצמו כמו מה
שלא יתקרב והעדר המצור אשר אין לו מציאות כלל לא חסודות אליו ולא בלתי רמזו אל אומנם
יתקרב מדבר בזה ירצה מדבר שמיצא בעצמו אל כל לא מציאות מוחלט אל כל כמנון אצל כן העדר
המצור והמציאות המצור והוא בטל למהיה והוא אשר בו שחזר בעת שיתקרב שהוא יתקרב
ודע כי אדם כן כזה מאחר שש אליו המוכנס אומנם המספק להבין חסודות וולת המוכן
הוא חסודות ועל כן אמר זה אשר מאחר בו שהוא יתקרב אומנם הוא היול. הוא חסודות בקרב המתקרב
והם הפשוטים דל היסודות ואם בהתקוות המתקרב החלקים כמו הכשר והעלם והרדיו החלקי
והתקדווי החלקים והיסודות הנה למהיה הם היסודות אומנם כאשר תבין למעט מאוס
השע עם המוכן הוא חסודות לא תמצא מקום לספק בו וזהו אמרו והתשובה זה שחזר. וחזר
והנה הוא נמצא מתקרב ותקפת ירצה בתקפת ההרבה עוד באר זה שבאדמותו וחזר
וההבדל בין שש הנטלח חסודות למי שהבין חסודות חסודות. וזה כי הוא אשר שהטמלח
המתקרב לא יתקרב שמיצא בפעל כלל ול העדר. התבונן חסודות שהמתקרב לא יתקרב
חסודות בפעל כלל לא יתקרב דל שחם הנטלח שמיצא בפעל בעצמו דל שחזר מציאות
שלו חסודות לא יתקרב ואם אם לא יהיה בו יוצא אל הפעל כי לא יצא אל הנהיה אחר שהוא
נמצא מציאות שלו כמו שהוא אמר זה דל בטור דל שהטמלח בפעל לא יתקרב כלומר
שחם הצורה מציאות שמיצא הנה הוא לא תתקרב והוא מתקרב מהטמלח בזה המציאות המצור
לא בפעל בו כלל רמזו אליו הטמלח בפעל המציאות המיוחד לו בזה הוא היול. והוא כח
המציאות החסודות אשר הוא כמנון בין העדר המצור המציאות המוחלט וחזר החסודות אשר
לזה הטמלח בעצמו וחלשית מציאותו כמו הקרבה הוא כי תצטרך לומר
שלוש מציאות וחלשית המציאות והמתקרב המוכן ואם בו

פעולות מה הנה הוא מתקרב דל בעבור החסודות
אשר נמצא הטמלח הוא חסודות אשר באמת
היול. הוא חסודות קרה בקרב אליו
ההיות הן ערות אחרות
הן מקרים והכונה
יתלח

זה אשר הענין אליו הערות הטמלח מציאות שהחסודות יצא השלשמות כמו שחזר
בעל ספר יצא שחזר
שחזר
שחזר

משמר החמר הראשון לשאפט המעלה שאנפורקסאמ

אמר

טעם לכאור כי החמר הראשון בלתי הוה ולא נספר ונחמר טעם התכחך
טעמו הראשון עצם פשוט אין בו הרכבה כלל ואין לו טור וזויותה ככח
ואלו היה הוה היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
שלא יוכלו טעמו ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
דבר בהעדר ההרכבה יותר ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
אפשר בהכרח ובלתי שיהיה כיוון ובין מה שלמטה יתקנה ובלתי שיהיה כיוון
ונלתי מה שלמטה יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
הוא ובלתי שיהיה כיוון ובין מה שלמטה יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
הטעם אשר היה נספר אליו אין חלוק ביניהם כלל ואלו היה העשן והיה נספר קודם לזה
והכחש וגם אלו היה החמר הראשון הוא היה ככח טעם וישן זה שהוא אם היה
היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
טעם טעם טעם לא יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
שיהיה ככח טעם ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
והטעם הוא אשר יספר אליו לא יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
ככח כלל אלו הטעמים הוא נספר יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
ופיגם וכח התכחך שהוא ככח זה בטל וגם אלו היה הוא נספר יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
בהקדם אחד מזה אחד וזה נספר וגם אלו החמר הראשון הוא היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
מנו שאמר וטעם נספר הוא הטעם האם לו טעם וזה הטעם ככח זה כן והוא שיהיה ככח
חמרים אין תכלית להם כלל אחד והם תלוי במציאות חבדו ואלו הלא העשן להם שיהיה
תכלית לו לא יעשה העשן לחמר ראשון אלא יעשה העשן לחמר ראשון אלא
יעשה לו יתקנה זה החמר הראשון אלא הוא נספר אלא אין טעם חמרים אין להם תכלית
וגם כלל מכלל ככח טעם לו טעם שיהיה ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
לכאור והטעם הוא

טעם החמר הראשון

הפרוש

אמר כי החמר הראשון בלתי הוה ולא נספר ונחמר טעם התכחך
ראשון כי החמר הראשון הוא הוא חמר ראשון לא יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
הרמז כחו האש יתקנה ויפסד הוא אש וחמר טעם כי יפסד חמר והוא שיהיה ככח
והוא חמר אכל היותו הראשון פשוט בעצמו לא יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
עצמותו ואם הוא ככח ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
שיהיה ככח ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
וזה הלא ככח ואלו היה לו טעם יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
נתן העשן על שהוא בלתי הוה ולא נספר ואחרת פשוטו כחו שיהיה ככח ואלו היה לו טעם יתקנה
החמר הראשון עצם פשוט אין בו הרכבה כלל ואין לו טור וזויותה ככח ואלו היה לו טעם יתקנה
הראשון בעצמו עצם פשוט והוא הוא הלא יתקנה ואלו היה לו טעם יתקנה
ולא שיהיה לו טור יתקנה ככח שיהיה חמר ונכנסת באחרת בעשן בחמר
ראשון העשן לו חמר מורכב כחו האש שהוא ככח הוא אש הוא מורכב חמר ראשון

[The text on this page is extremely faint and largely illegible due to significant water damage and fading. It appears to be a continuous block of text, possibly a letter or a chapter section, written in a historical script.]

אלו היתה מתפשטת בכל הגוף לא היתה חותכים אתו מן הגוף שלא אחד בו והטעם כפי חלק
האבר ההוא וזאתו הוסר ממנה כלום חסרה כמו שיחסר בגוף כאשר יכרתו ממנו אבר והיה דאורי
לכל מי שבריתו ידיו ורגליו שיחסר מתפשטו כפי מה שיחסר ממנו **ואין** היתה נפש
מתעוררת בבשר ורוח ובליש לא היה יוצא מן הדם ויעש או רב שלא יצא מן
בשרתו ואילו היתה מתעוררת עם הליש היה חסר ממנה כפי אשר יחסר מן הליש
אבל יש לנפש מקום ידוע ובהה מתפשט בכל הגוף כמו השמש שהוא בחקו אחד ואחד
וחיותות מתפשטים בכל העולם ואור השמש וולת חיותות וחיותות וולת אורו
אמר חיותות מן אורו או חיותות אורו כמו שהבין מן האב ואין הבין האב ואילו
היה חיותות אורו היה ראוי שיעבור בכול בשמש עד שיתחמם מאד ונכשקו
בבית אפל לא היה כל הבית ול המצא שכן האור כפי מה שיש בו מן החום ואילו היה כמו כן
האור כפי שיש בו מן החום היה מאיר כל הבית יותר ממה שיעשה לאור היר
הנה נודע לי כי החום וולת האור ופי הטפט איתה ותפשטת בגוף וכל **אמר**
מתעוררת בבשר ובדם ועתה הודיענו מקומה **אמר** מקומה כלב ופבוראית כן
כלב באמצע הגוף כמו שנתן השמש באמצע העולם הגדול כן נתן הטפט כלב ונתן כלב בגוף שהוא העולם הקטן **אמר** באיזה
בעשן קרוב **אמר** הטפט המדברת באבר השטן כי הדם אינו **אמר** מדבר
ולא הבשר ולא העצם וכבר הודיעך כי הטפט בריו ובה ודקה ואם תדע לדעת
הטפט בכח הרוח והטעם והריח והחוש דע כי לא יודע באחד מהם כל בריוה ובה
ודקה כי לא תקראה דקה מפני קטנותה אלא מרוב אשר נעלמה מהשגת אלן חמשת
הרגלים ובהה הרוח הנושבת חיות הבריות הדקות ותפיר אותה בלי כח ראות וטעם
וריח וחוש ונתן להם חיותה לחיותם ותדע פעולותיה ובהה וכן כל בריוה ובהה
אם כן הטפט בריוה דקה והיא המדברת בזה השטן וכבר הביאנוך עד תכלית סוד
ותבונת יסודה ובעמדתך על באור פעולותיה ועתה תקבל לכת כי הטפט היא האדמה
ובטוהרת הנשמה לגוף **אמר** עתה ידעת כי הבשר והעצם אינם מתנועשים אלא
בחשע ופי החשע היח **אמר** הטפט אינו אש רואה כי הטפט צרובה לבשר ולעצמות
עצם **אמר** צדקת כי הבשר והעצמות הם כלי הטפט ויש לה סוד אל כליו כעצם
הקוץ אל הקסם והדין והעש והאדמה וכצורך הנפש אל המלקחיים ואל הפטיש
ואל המדן ואילו הכלים לא יעשו מלאכה בלי הנפש והנפש לא יעשה מלאכה בלי הכלים
וכן הכותב לא יכתוב בלי קלמס וכלא דין וכלא חכמה והדין והאדמה לא יכתבו בלי כותב
אם נאמר כי סוד הטפט אל כליו כעצם הכלים לנפש **אמר** אם הטפט בריו
חופרת איתה מחוברת כוללתה **אמר** אחת הדבר כי היא איתה מחוברת כמו שהגוף
כמו שהגוף כוללתה **אמר** אחת הדבר כי היא איתה מחוברת כמו שהגוף
בריו חופרת כלל מחוברת ואילו נחברה הטפט לנולתה היה נחבר אליה
מקבל מן העשע והשכר כפי אשר תקבל היא אבל **אמר** בריוה נסה בבירה והטפט
בריוה קלה **אמר** עתה נודע לי הטפט בשכלה ובפעולתה ודקותה אם הודיענו
עשן האויר ותעלתו מן הטפט **אמר** בתעלת הטפט בגוף **אמר** היתה
בריו אחת מלבד הטפט שתהיה **אמר** לאויר **אמר** לאויר
כל שראו בעל שמה וכבר אמר אפלטון רבו של אריסטו האויר **אמר** וחוסר שליו

השמים והארץ כמו שחוקק לזמן בבינה על החלוחין **אמר** כבר הכנת דמיון אפלטון בשם
השמים והארץ והאוויר ושם הודיעה הרוח אשר
בעל שמה כי הוא רואה חיות האדם שהם בעלי שימה ואינם מורכבים האוויר **אמר** דע כי
האוויר חובע לטבאורם וזוהי אל אנוסה ואם התבונן בהם זה הדבר תכונתו
וחילן השלכת אכן במים לא יתעלה בתחתית המים מקום עד אשר ילא חן המים כפי מקומן
ואם תשים באשמה שחן יהיה השמן מוצא האויר חן האשמה ואילו לא ילא האוויר
חומה לא נכנס השמן שם ולא היה לו מקום **אמר** כבר דמיון זה פעמים רבות אבל
אם טוב בשך להודיעו חשן האוויר עת
דע כי אפלטון החכם ראה חשמים חזנים בחולצ הכסף והעתיקן לחסור בתחתיות **אמר**
הארץ ובין הולכים אחרי גדי הכסף שהיו מוצאים עד אשר העשן לתכליתו ובשם המקום
אכל וכל מי שהכעס ראשו באותו החור היה טופל מות ולא נכנס מן הבאים שם אחד
וכאשר באו אל אפלטון לשאול זה הדבר אמר חבון אל הכר הבוא ותחפרו בהר מלמעלה
כעוד במקום הבוא עד אשר תגיע לחפירה ההיא אשר תחת וקחו טר והכנסוהו במקום שהיו
מכנסים ראשם האנשים ואם יכבה הכר אל יכנס שום אדם ואם לא יכבה הכנסו ואלו
תראו וכן העשו בכל מקום אשר העתיקן לחסור ט וכאשר ילאו האתן העם שאלוהו תלמידיו
ואמר להם כי האנשים האלה אתן מפת שאין האוויר מוצע לטבאורם וכל מי שלא יצא אל
האוויר לא יתהוה רגע אמר לו ולא חור הטבאור אשר להם ולא חור האש ואיד הלכנו האנשים
ועשו כאשר צונו ולא הניקס כל אשר היו מעמיקים לחסור בו ולחדו זה הסוד לזרעם אחרים
ועד היום עושים עשן הר בעבודתם **אמר** הנה נודע לי באות כי קיום הברואים באוויר
אמר וקיום האוויר בבוראית ויתעלה שמו **אמר** חנה באות על קיום
האוויר בבוראית כי טבאור ידע כי אין אחרי האוויר חנה בבוראית יתעלה
וכי אין קודם האוויר דבר אחר וזוהי הבוראית והוא הוליו אליו לפרע האוויר והעולם וחטא אחרי
האוויר אם כן קיום האוויר בו וכן שמואל **אמר** נודע עשן אשר אדע בו כי קיום האוויר
בבוראית אם טבאור וטבאור **אמר** אם טבאור וטבאור **אמר** אם טבאור וטבאור
לך קיום הדברים באוויר **אמר** כבר נודע לי עד רחוק אותן שם וידע אותן טבאור
אמר השוא מנונה ובכנס **אמר** יותר כי הראיה היא לטבאור ואילו רחוק אותן כח
שאר וידע אותן בטבאור היית מזה וידע מה שאותו חבט כי הטבאור תראה בשן
ותדע כלל עין וכלל טעם וכלל ריח וכלל מישוש ואין הראות בעין טאם היה הראות לה
היה טבאור לה אורה תמיד כפי שתעמוד במקומה אבל היא כלי האשאר הכלים החמשה החושם
לכח תכונת כל דבר וסודק והדבר הנס כל מה שיראה ויהיה תורגל והדק הוא הטרדה האחרון
ובטעם והקולות וכעיקר מדות האחר האלה החמשה השתה פעולתם ויובילו לטבאור מה שאינו ט
אמר וכן החיך והאף כי פעל חולי האור הירוקה יאכל טעם הדבר חר ואולם מדות החיך לא ט
בטבאור על הטבאור ובעין תראה דבר אחד כאילו היו טעם והטבאור היא יודעת כל הברואים כשם שהיא
יודעת האב מן הקן וכלתהה כן דע כי יטלן אב וכן כלתהה בטבאור כי יטלן בורא ויטעם
האב **חלל** מה שאלת העשן קיום האוויר בבוראית אם ידעת כי האוויר בבוראית עליו ט
למדך כי קיום האוויר בבוראית ואם יהיה בעיך מסופק תחיל להודיעך סודו
אמר באר לי מקצת העשן כי שחוקק דעתו **אמר** הדע כי הדבר אשר יטרה מקצתו
אשר שיתקן כלו וטבאורו כלו ילא **אמר** ויאמר הארץ **אמר** אכבר

ידע כי האור שבו לא שחין דבר מן הכוחים דואה לבורא ית' וכבר נמסר ראיית אברותיו
 על מדותיו והם המדות אשר הוצרך בעיר כי הוא שומע ורואה והוא האור בבחי' **אור** ק
 ודע כי החיות על האור שהוא שבו חפש שטובל להפריד קצת מקצתו כחש
 אותן בכלים ובארות הטובים. אך כל מה שיקבלה וכל שגבול יאמר וכל שאין לו גבול ולא
 תחלק הוא עומד לעד **אור** שבה ידעתי כי האור שבו. אך הודיעה הילך יהיה
 בבורא ית' אחר כל המקום **אור** חבלתי שיוחק האור לנולד ממנו **אור** אין יכולתו
 לקצר הבורא ית' באיכות כי האיכות נחלקת באורכך בחסודו ועוד אלהות
 אלהות כי הבורא ית' הוא נמצא איתן והוא בכל מקום כלוא איכות **אור** ואין ארעא שכל
 איכות **אור** כדעתך כי הכבוד אורו ופי' החוקם שגוי כלוא איכות **אור** ואין אור קדבר
 כי אש **אור** יודע הילך שגשג החוקם והילך אור הכבוד. ואם תהיה אש יודע אות באיכות
אור אך שגשג בדר ועשה חוקם **אור מורא** אש יודע במלאכה **אור בריוס**
 על כן הקטית לעשות ולא **אור מורא** הטיבות כדגון ס' איתן
 ידעת בטוב האיות ידע בטוב גם כן במעשה. ואולם ידעתי כי וולתך ידע האיות לפי כך ידע
 במעשה כמו שתרע כי וולתך יודע איכות הכתבה ולפי כך ידע הכתבה. ואם אופירך מברוא
 הבורא ית' ביה אחר שיש תכלית לה ותראהו בעיך במקום אחד ויראונו אש. המסון והשקוף
 ברום במקום שהוא בעצמו **אור מורא** דע לי בראיה אם תדעש אותו **אור**
 הוא הקוטב כי שתייה בארץ **אור מורא** היושם תראהו במקום אשר תראה
 אותו בבורך ברוחי. וכן וולתך מן המוכנים שכל ואשר הנה שמו כי הוא על ראש מי שהוא רחוק
 ממך. ובה דבר אחר שיש לו סוף ותכלית והוא שבו ופוא שיהיה לך ולרחוק אחר אליו ולא למעט
 אליו. וכל שכן הבורא ית' שמו שהוא שמו כל דבר וכל דבר ורחק ממנו דבר לכל. שיתקדש עליו
 יעקב ממקום אל מקום והוא יותר רחוק מהותו כן מן הקרב אשר ידע תכליתו וקבוצת חקומו
 וקבוצת מקומו וידע שהוא מציאות הבורא ית' **אור** שמה שודע והקבוצה
 כי קיום הבורא ית' קיים בקרבו וקיום
 יעצרו הטובים הוא הבורא ית' כי הקשר הדברים האחד
 לאחר עד אשר יבשר למבוא אשר אין אחריו
 קטנה והוא הבורא ית' שמו **אור** בעת
 כאשר הקשר הבורא ית'
 תדע לדבר עד אשר יבשר לדבר
 אשר אין אחריו וולתך וואשר
 רצית למדך ועתה זכור
 לדעת את אשר
 בקשר

הקבוצה דור הבורא שפלות	הקבוצה דור הבורא שפלות
אם בשלש עליו ועליו	אם בשלש עליו ועליו
האם במדות דעת היוותה	האם במדות דעת היוותה
דעת הקבוצה דעת שפלות	דעת הקבוצה דעת שפלות
הם שפלות רוחות במדות	הם שפלות רוחות במדות
וכתולדותו אז מעלה	וכתולדותו אז מעלה
ואת הקבוצה היו באמת	ואת הקבוצה היו באמת

רנח

281

בקר. והעלאת חושלת טאך טוב לבב הוא. וכל אדם שטוב לו בדם חלוקו אדורס —
והחמץ כל טעם חמץ ודם דוחן וחקק אחד. להיטיב ולהקטיר כעס כל חפץ בטחול לבב.
ואלא כך חסרת הופלחות.

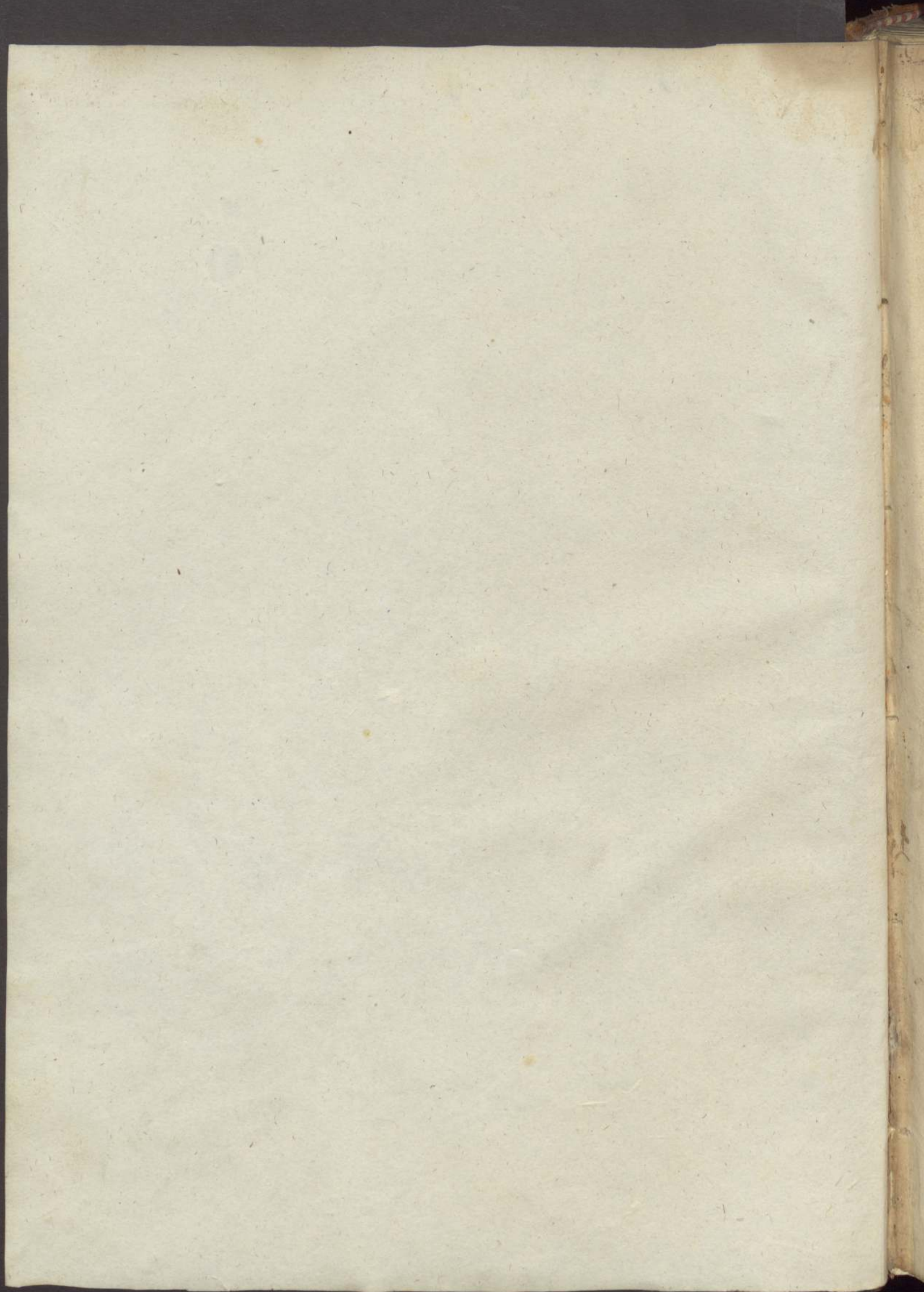

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely from a manuscript. The text is arranged in several columns and is significantly faded and obscured by large water stains.]

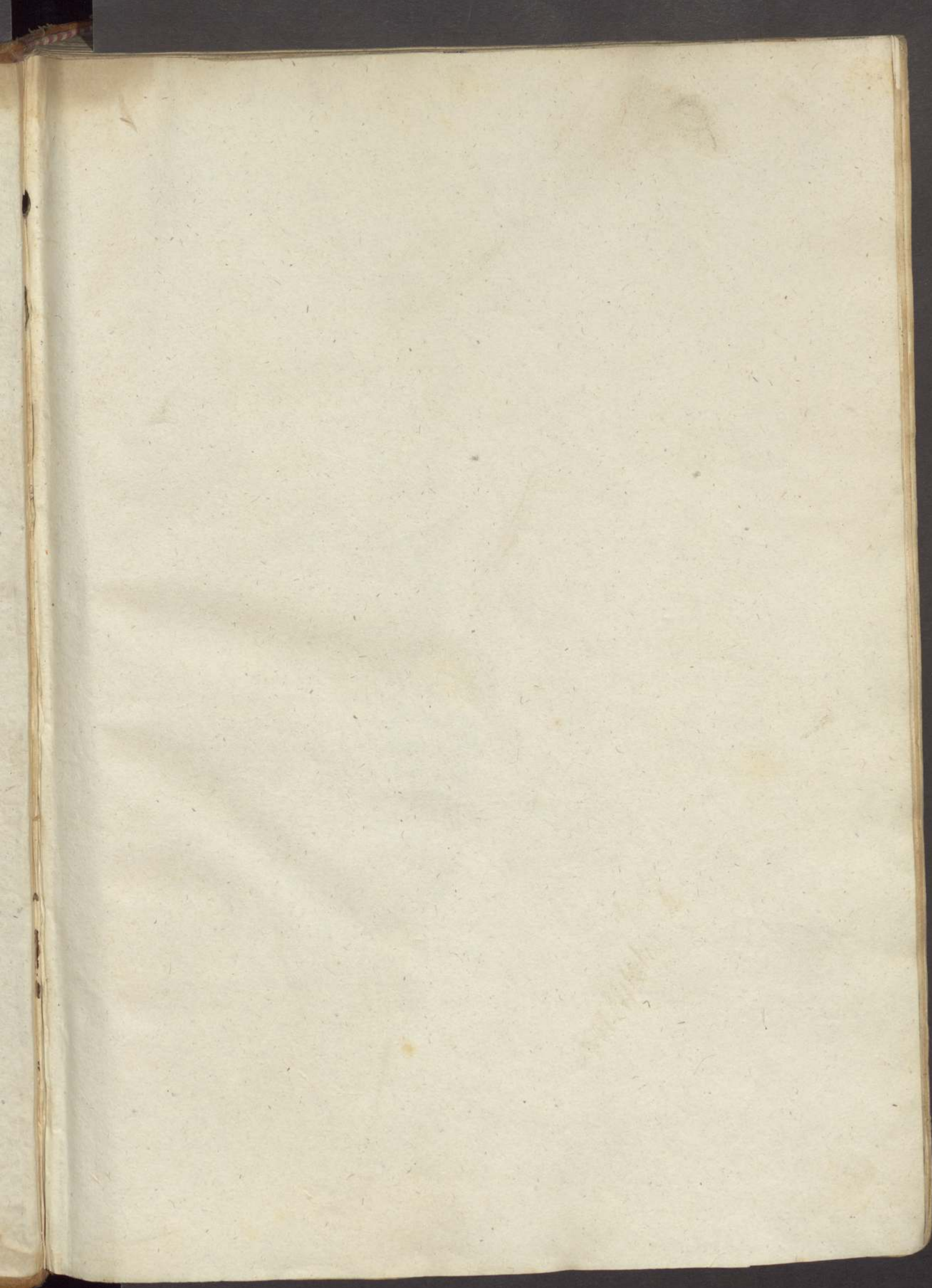
[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely from a manuscript. The text is arranged in several columns and is significantly faded and obscured by large water stains.]

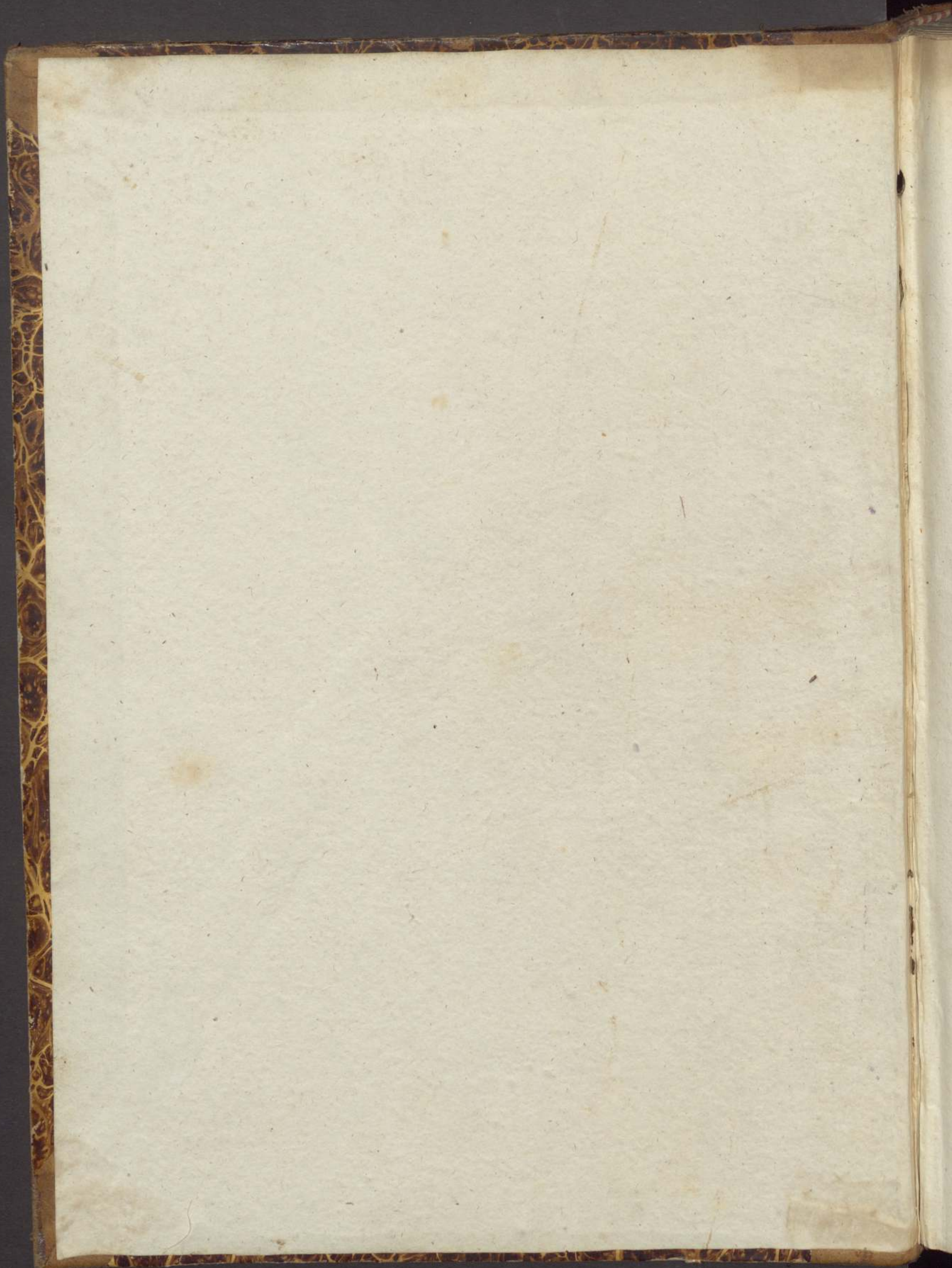

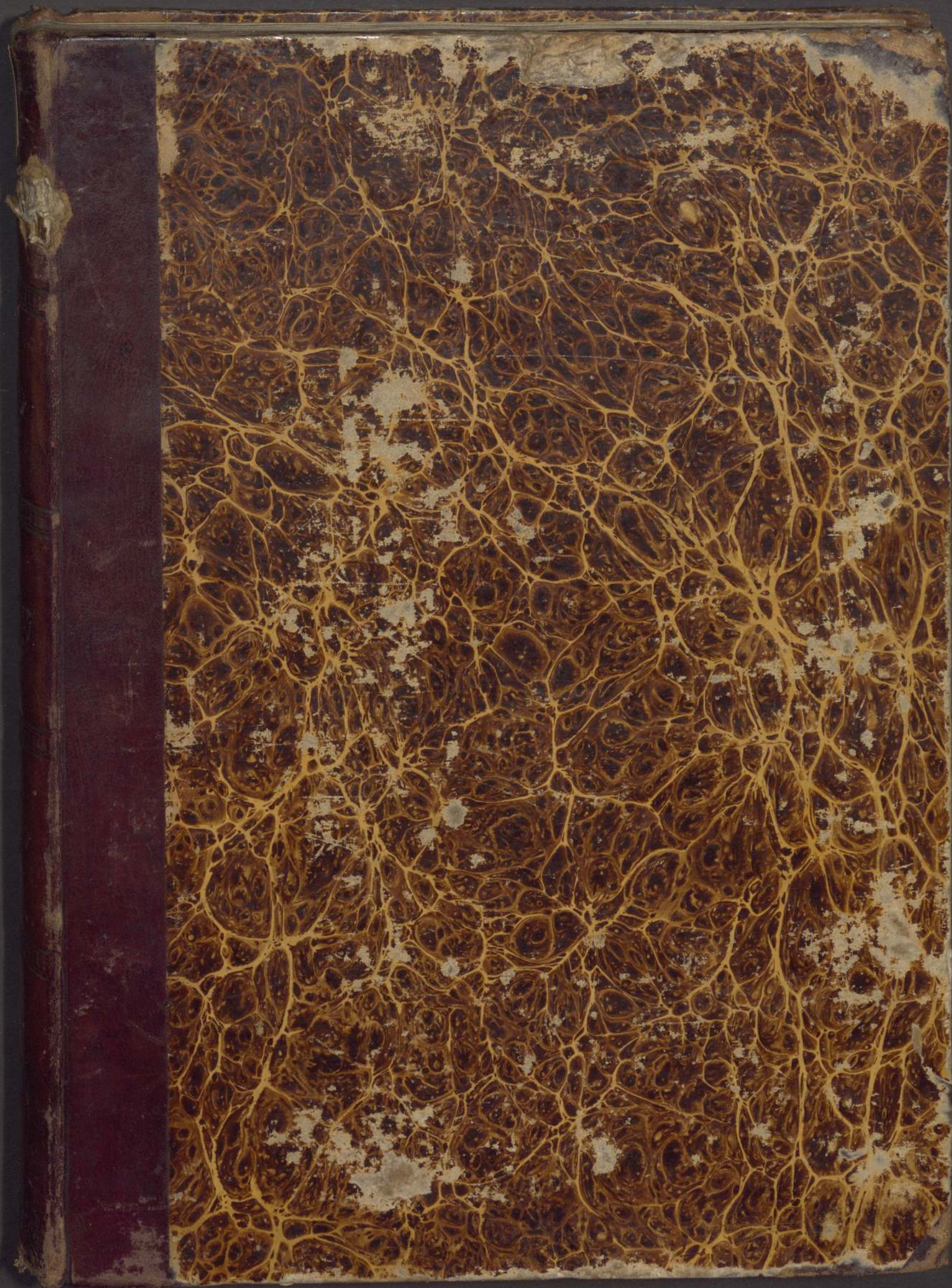
[illegible]

1001

A
285.

